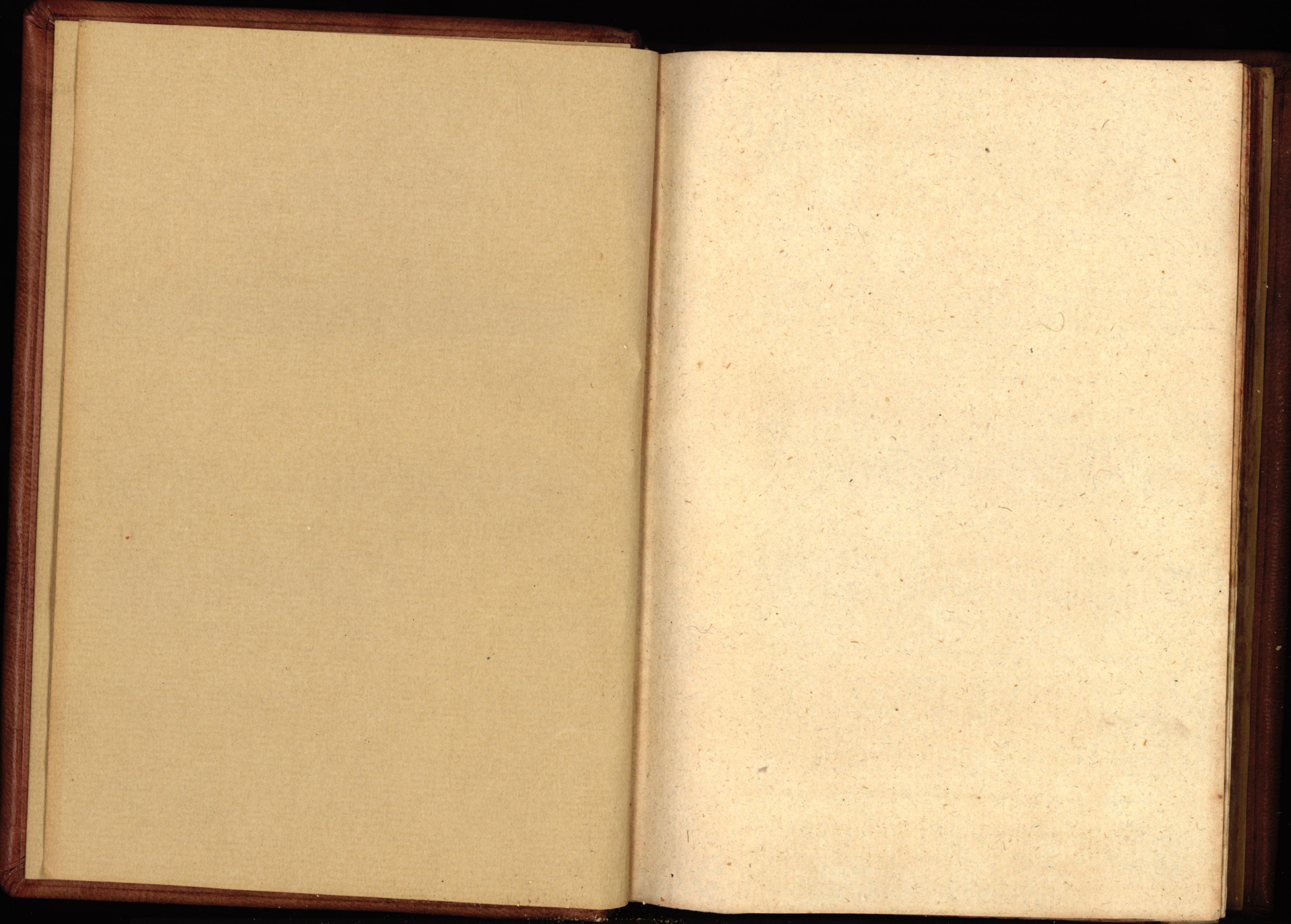

RMI. 4° 274 = RMY 276

PSALMVS XXXIII. 25

Eert istéhez minden szent könyörgött, es senki tőle
hijaba el nem ment, lelkenec talalt czendesleget, mert
neki adrá az örök életet.

Ne vés el azért tőled en istenem, mert te élőtted
nintsen houa futnom, földön es mennien hatalmadot
vallom, te hozzád vram azért en folyamom.

Mind ez vilagnac en vagioc czufsaga, noha iol tu-
dom hogy bűnmnec solgya, de emlekezzél regi fogá-
dasodra, hogy en ne iussac örök fogagaba.

Kegyességedből halgals meg engemet, te szent lel-
koddél vigasztald szüemet, hogy köuethessem te szent
felfegedet, mutasd meg nekem az te osueniedet.

Noha ostorod vagion bal kezedben, hiszem kegye-
lem vagion iob kezedben, azért ostoros sz engemet tes-
temben, hogy en ne iussac örök setétségben.

Óruendezzetez minnyaián az vrban, es örüllyetez
örök vigasságban, kész iduösszetez az ő szent fiaban, kit
meg igeré az paradiczomban.

Szent Daudid írta ezt a Soltar könyben, diczeretinec
harmitz egy részében, kiuel biztata lelkét felelmében,
mikor az lsten próbaltá lelkében.

PSALMVS XXXIII. G. SS.

Mad notam nagy banatban Daudid. i. Samu. 21.
Ikkoron Daudid Saul élött futna, Achis kiralyhoz be-
saladot volna, kyraly szolgai meg esmértétez vol-
na, meg mondác kiralnac hog Daudid volna.

PSALMVS XXXIIII.

25

te istéhez minden bñent könyörgött, es senki tőle
el nem ment, lelkenec talált czendelleget, mert
rá az öröc életet.

veles el azért tőled en istenem, mert te előtred
houa futnom, földön es mennien hatalmadot
te hozzád vram azért en folyamom.

nd ez vilagnac en vagioc czufsaga, noha iol tu-
ogy bñömnec solgya, de emlekezzél regi foga-
a, hogy en ne iussac öröc fogfagaba.

gyellegedből halgals meg engemet, te bñent lel-
vigazald bñuemet, hogy köuethessem te bñent
det, mutald meg nekem az te osuenieder.

ha ostorod vagion bal kezedben, hissem kegye-
gion iob kezedben, azért ostorosz engemet res-
n, hogy en ne iussac öröc setétségben.

uendezetec minnyaian az vrbán, es örüllyetec
igallagban, keß iduósslegtec az ő bñent fiaban, kit
gerè az paradiczomban.

nt Daud irta ezt a Soltar könyben, diczeretinc
z egy resében, kiuel biztata lelkét felelmében,
az lsten próbalt a lelkében.

PSALMVS XXXIIII. G. SS.

nd notam nagy banatban Daud. 1. Samu. 21.

koron Daud Saul előtt futna, Achiskiralyhoz be-
faladot volna, kyraly solgai meg esmértéc vol-
g mondác kiralnac hog Daud volna.

Eert istéhez minden bñent könyörgött, es senki tőle
hijaba el nem ment, lelkenec talalt czendesseget, mert
neki adrá az örök életet.

Ne vesd el azért tőled en istenem, mert te öldtred
nintsen houa futnom, földön es mennien hatalmador
vallom, te hozzad vram azért en folyamom.

Mind ez vilagnac en vagioc czufsaga, noha iol tu-
dom hogy bñndmnecc solgya, de emlekezzél regi fogá-
dasodra, hogy en ne iussac öröc fogfagaba.

Kegyességedből halgals meg engemet, te bñent lel-
koddél vigasztald bñuemet, hogy köuethessem te bñent
felfegedet, mutasd meg nekem az te osuenieder.

Noha ostorod vagion bal kezedben, hissem kegye-
lem vagion iob kezedben, azért ostorosiz engemet tes-
temben, hogy en ne iussac öröc setétségben.

Öruendezetec minnyaian az vrbán, es örüllyetec
öröc vigasságban, kész iduössgetec az ő bñent fiában, kit
meg igeré az paradiczomban.

Szent Dauid írta ezt a Soltar könyben, diczeretinec
harmitz egy részében, kiuel biztara lelkét felelmében,
mikor az Isten probalta lelkében.

PSALMVS XXXIIII. G. SS.

Madnotam nagy banatban Dauid. i. Samu. 21.
Mikoron Dauid Saul öldt futna, Achis kiralyhoz be-
saladot volna, kyraly solgai meg esmértéc vol-
na, meg mondác kiralnac hog Dauid volna.

Ackor Dauid meg ijede sziueben, el változrta or-
cziát felteben, Isten hatalmà nem iuta észében, gyarlo-
sagát mutatá ijetteben.

Gyermec moldra bolondoskodic vala, kezeuel ő az
falra kapdos vala, nyala szakalán mind ala fut vala, hog
bolondlaggal magát el titkollya.

Oly igen kiraly ezt latuán haraguec, hogy az bolon-
dor éléiben viuec, kiraly hagyta hogy élőlè el űz nec,
mert ő bolond nélkül nem sziúdködnec.

Czuda keppen Isten meg szabadita, noha egy keueffe
maganac hagyta érèieben meg probalni akara, illien
haladasra őret indera.

Irgalmas Isten őrdöcke diczerlec, soha észemből teged
ki nem verlec, könyörgessel haladással tiztellec, oltalma-
zo istenem nec esmerlec.

Gyakorta soc gondom volt életemben, sziutelen
forgottam nagy soc igyekben, de oly igen biztam segit-
segedben, soha te benned nem estem kétségben.

Az en hitemet ackoron probaltad, az foglagon mi-
kor ream boczattad, az fogyartkozast bennem meg mu-
tattad, hogy könyörgesre lelkemet indiczad.

Soha kétségben nem estem magamban, noha feltem
rőrtégtem en magamban, el hittem hogy velem vagy
foglagonban, kit mast latoc meg szabadulasomban.

Parantsolj ottan az te angyalidnac, hiueid környül
hogy tabort iarvianac, ellensegitül hogy meg oltalmaz-
zanac szabadulasra vtar mutassanac. Az

Az oroklanoc hamareb ehez nec, soc kegyetlen seic-
delmec el ves nec, à míg az hiuec meg sziúdködnec,
vagy czac míg igennis meg ehez nec.

Remensegè kinec istenben leszen, semmi rettegefe
annac nem leszen, czac egy czontia heyaualis nem le-
szen, istennec rea oly nagy gondgya leszen.

Vayha intesemet meg fogadnatoc, fiaim ha enge-
met halgatnatoc, fületeket en hozzám haitanatoc, az
iduesseg vtar meg talalnatoc,

Valaki keuan istentől io nápot, egessegét auagy
hossu életét, hitiről tegien illien bizonsagot, minden-
kor gyüldllie az gonoslagot.

Ne gondollion sziueben álnoklagon, ne beszellien
nyeluéuel hazugsagot, ne hordozza sziueben az haragot
szereffe mindenkor az bekeffeg et.

Ne czelekegyec ő kegyetlenseg et, meg ne nyomo-
ritsa az szegenseg et, az törucnyben ne végien aiandekot,
hogy el ne fordetsa az igassagot.

Szandeka mindenkoron iora legien, az istennec tiz-
tessegere éllien, istenehez haladarlan ne legien, hog nag
hamar veszedelme ne legien.

Az igazakat az Isten meg álgya, könyörgeseket igen
meg halgattia, visszont az kegyetleneket vtallia, min-
den hirőket neucket el rontia.

Az vristen segeni ec mellet vagion, kik nec meg ke-
seređt sziuec vagion, sereg angyalual mellet nec va-

gion, meg czac az czoncokra is gondgya vagion.

Az hitertlent haragyaban meg öli, minden éreier hatalmát el vésti, a neuétis mind öröcké el vezti, az bün ellen haragiat így ielenti.

Szent Dauid írta ezt az soltar könyben, harmintz negyedic lép diczeretiben, vigasztalásért szörzéc ezt versékben, ezer öt záz hatvan negy eztendöben.

PSALMVS XXXVII. G. SS.

NAgy banatban Dauid mikoron vala, bünaitól hogy meg ijedet vala, Isten haragiat feien latya vala, azért hozza ilyen könyörög vala.

Vram ne fegy meg engem haragodban, ne ostorozz érds busulalodban, ne itely meg kemény igazságodban, mert nem lehet életem országodban.

Kezeidet en el nem viselhetöm, soc ostoridot már nem senuerhetöm, mérges nyilaiddal kefergettetöm, ki miat talam maid meg émesztetöm,

Celul vetél engem az ellenseg nec, kic mindenkor czac ream lduöldöz nec, soc nyilackal annyira el taglot-tac, semmi épséget testemben nem hattac.

Nints siuemben senkihez remensegem, czontyaimban sohol nints bekeffegem, soc bünaim meg émesztet nec engem, ha kegyelmed élöl nem véssen engem.

Alnoklag im feiem fellől hallattac, minden tetemi-
met

met ösue rontottac, én siuemet igen el busítottac, ez nyaualiát bünaim ream hoztác.

En istenem im mely nyomorult vagyoc, eyel napal buban banatban vagyoc, örüendetes napot immár nem vároc, azért mindenkoron somorun iaroc.

Nints senki gyogytoia sebeim nec, semmi oruosság-gal nem kördztenec, io barátim engem meg gyüldötte nec minden atyamfiain meg vettenec.

Ezec nekem iomat kéuannyac vala, de már mostan feiemre tör nec vala, sembe lépét ennekem solnac vala, de hat meg ül halot vettenec vala.

En ö nekic gonoszt ezért nem soltam, fenegetefeket mind el halgattam, mint egy báranysenkinec nem ártottam, igazsághoz mindenkor támaszkodtam.

Sokan vélic hogy én solni nem tudoc, mert nyeluemmel senkit nem ragalmazoc, bosszu állast az istenre hallasztoc, igaz birot ö ellenec támasztoc.

Segítseget nem vároc en senkitől, hané czac te töled en istenemtől, teged verlec mindenkor en payiful, azért nem félec en az ellensegtől.

Tefeless meg vristen en erettem, tudod hogy igazságban töreköttem, noha mástul haragot érdemlöttem, otalmamot en töled remenlöttem.

Ha tantorodasom nekem törtennéc, az ellenseg nec en czac czafia lénnéc, nag soc káromlasra oc ádaratnéc, segely meg engem hogy ez ne törtennyéc.

Az en ellenségim ream dühöttec, halalomra mert végezést végeztec ha te el harzengemer és el vesztnecc, az ioért ennekem gonoszt fizertec.

Könyörgésemet vram meg halgassad, bűneimet ennekem meg bocsassad, hála ado voltomat hogy halgassad, ellenségtől lelkemet szabadítsad.

Sies hamar az en segítségemre, az ellenség mert siet életemre, nagy sőtőre vagion veszedelmemre, azért figyelmezzel fejedelmemre.

Szent Dauid írta ezt az Soltálkönyben, harmintharodic szept diczeretiben, mikoron bus vala az ő síjüében, ezeket eneklé egy io kedueben.

PSALMVS XLIIII. *Nem. f. 1.*

NAgy keferues síjüel könyörgenec, az Istennec Sido népec az ő rabfagokban, mikor poganioc miat valanac nagy kénban.

Ezt hallottuc vram regtől fogua, atyainc és beszéllettéc nekünc ezt bizonynyal, az mit ő ideiekkben regen czelekedtél.

Mert az te nepedert poganiokat ki kergetted, Kanaan földéből ki vesztetted, es helyekben plantaltad az te nepedert.

Elgetéd pusztitád poganiokat es el rontád, el terlettéd pedig nepedert, mert nem ő feguereckel vörtéc meg a földet.

Tulay-

Tulaydon érteckel hatalmockal érdemeckel nem bírhattác az igeret földet, nem mertec érteckel lelket iduössfeget.

Igeret földere te érddel be iutortac, iduössfegetek niertéc Christufert, mert az te szerelmedből meg bánad te őket.

Felfeges vristen mi kyraliünc mi istenünc te vagy atyanc te segít meg minket, mert czac te végézed el mi iduössfegetek.

Ellenségetek mi meg gyözhetyüc te érddel, mint az apro port mind el hinthettyüc, sient neuedben biztunkban őket meg tapoggyuc.

Remésfegetek mert nintsen mi érdnkben, feguerünkben, sem louunkban sem erős várakban, nem lehet gyözedelem soha mert azokban.

Ellenségtől mert minket te mentes meg, czac egyedül te iduözites azte érddel, ellenség fegueretől czac te szabaditas.

Nagysegiennel mi rolunc vissza fordul az pogansag te miattad meg romol hatalma, mi ezért neked vram lesünc hala ádasban.

Czac teged mi tisztelünc kégyes atiánc, mindenkoron czac te benned bizünc sient fiadert, az mi iduössfegetek czac reád tamastyuc.

Szidalmat peniglen im mast túrónc tüzet, feguert tömlöczöket, kemeny rabfagokat, mint ártatlan baranyoc nyuzatunc, vagatunc.

Siruán

Siruán azért könyörgünc, nyomorultac keferedtec,
ez vilagtul el vettetött áruác, mire vertz el élled mi se-
relmes atjánc.

Im mely igen minket segenitél keferitél szidalom-
mal szinte elburítál, nem hordosz zárlot immar mi se-
regünc élött.

Vinni sem akarék már mi erettünc sőt, el futtatz az
mi ellensegünc élött minket, azockal dulatz vagatz kic
gyüldönc teged.

Mikent az iuhokat ellensegünc etelökre, mast pre-
dau adtz minket halalra pogan, nemzetec közzé horda-
tol rabsagra.

Mikent az el vetött marhát minket arunknekül el a-
dal penzkekül mint rabokat, meg czac kotya vetyere
minket sem hanyatál.

Szidalomma töl minket mind azoknál kic környö-
lünce mi somfédsag inknac hiuattatnac, czufsagra ne-
uetfegré poganioknac adál.

Köz beszédde töl minket poganyoknac, ez vilagnac
czudaiaua, messzeieue teuel, minden nap szidalommal
illetünc bossuual.

Nag bemerem orczánkat már be fogra ellensegünc,
ö szidalma es nagy karomlafa szinte földig gyalaza po-
gyanoc rutsaga

Noha mind ez nyaualiác ránc omlanac, de azért mi
szent neuedról mi el nem feletköztünc, segítseget sem
kertünc idegen istentöl.

Te

Te tudod nagy vristen hog mi baluant nem imat-
tunc mert meg büntettél volna te ezért, miert hogy iol
értetted minden titka inkat.

Az te fogadasidban sem kétségben mi nem estünc
hitlenséggel teged nem bantottunc, el nem szakatt te-
töled az mi bizodalomunc.

Noha minket meg rontál, es kegyetlen nepec közdöt
halál arnekaban vetél minket, de az te iged mellöl
mi el nem tauoztunc.

Semmi titkos bün el nem reytezhetic te élötted, es
semmi bünt te nem hadtz büntetlen, azért titkon nem
meriünc tartani bününket.

Ezzel bizonyítatic hogy mi te nepeid vagiunc, se-
relmes fiaijd, örökösöd, mert az Christus Iesussal senu-
dünc öletünc.

Mikent az mi feiünket igassagot itt ez földön ni-
omorgata az mi büneinkert, Igy a meg maradot bünt
az tagogba vèred.

Mint az messzarsékrè valo iuhoc minden napon te
éretted kénzatunc öletünc, te kegyetlen hoher id dulnac
es predalnac.

Ez vilagnac mosleki, es rutsagi vagiunc itt ez föl-
den az fattyac örökfegeben, hogy az bün ördög vilag
test ellen bayt viuunc.

Serkeny fel azért immar mit alusol ő vristen, es ne
véssel minket szined élöl, miert fordítád el tölünc nagy
kegyesorczadat.

E

Miert

Miert feletközél el romlasunkrol, rablagunkrol, es az mi nagy sörnyű ehsegünkrol, nám te minket kötöttél öröcke magadhoz.

Soha bizony mi töled el nem futunc, ha meg sinter meg ölendés vagy sörnyen kénoztatz, halalig benned bizunc, mert kegyes atyanc vagy.

Noha most egy keuisse fel geriedet te haragod, es mi reanc áradott ostorod: de öröc szerelmeddel be öleltél minket.

De czac mint az io barbél, az mi kemeny büneinket szerelmedből az soc haboruual, az Christus sebeiuel gyogítás bününkbold.

Mehedben hordoss minket, es fel irtál tenyeredre, mint semed fenit minket vgy öriss, semmi törtenet raitunc soha nem eshetic.

Mert haiunc samátis meg samlaltad, az Christus-hoz minket saptál minden dolgainkban, sinter vgy lešen dolgunc mint, az mi feiünknek.

Itt Christus nyomorgatec, fel tamada diczösegré sinter igy mijs itt nagy ként vallunc, de Isten orsagaban öröcke vigadunc.

Szinter el szaraztotta nagy félelem életünket, el keseredett immár mi sziuünc, czac te read sinter atyanc kel mi nekünc esünc,

Nám te ezt meg fogadtad hogy mindenkor te meghalgatz ielen lesés velünc fyaiddal, azert lás mostis hozzanc ily nagy nyaualiankban. Mint

Mint az oróslaniokrol, az Danielt meg örizt ed es az harom férfiat aztüzben, sinter igy mostis minket meg örizhetz Isten.

Azert ketünc teged szabadítz meg sinter neuedért hitetlenec mia hog ne vessünc, oh szerelmes sinter atyanc ály bossut mi erettünc.

Hogy meg marathassunc es tegedet sinter fiaddal sinter leleckel mi meg esmerhessünc, mind öröckön öröcké teged diczerhessünc.

PSALMVS XLVI.

ERős várunc nekünc az Isten, es seguerünc ellenseg ellen, meg szabadít vesedelemtől, kic ránc iünc most minden felől az mi regi ellensegünc haborgat minket öröuel seguerrel es czalardfaggal, es minden nagy hatalmassaggal.

Nintsen nekünc semmi hatalmünc, kiuel neki ellene állyunc, vyiaszkodic az vr erettünc, kit az Isten boczatot nekünc. Ha kérded hogy ki legyen az, Iesus Christus az, Seregeknek vra kinél nints töb Isten, annál vagion az gyözödelem.

Ha ez világ mind ördög volna, es el nyelni minket akarna, azert töle semmit ne fellünc, czac Christus oral-maban bizzunc: no bator dihöskögyéc, no feniekggyéc, ez világ vra, nints raytunc hatalma, vrunc Christus ötet meg bírta.

E ij

Meg

Meg ál az Istenec igeie, es nem álhat senki ellene,
az nagy Isten vagion mi velűnc es szent lelke lakozic
bennűnc: ha testűnc nekűnc el vész, ha marhánc el vész
hirűnc neuűnc, felesegűnc gyermekűnc az mennyország
meg marad nekűnc.

PSALMVS XLVII.

Minden népec örűlűnc tapsollyanac, az Iacob istenec
vigadgyanac.

Mert ő rettenetes vr az égekben, es felseges kiraly
az széles földön.

Meg haytot ő mi nekűnc soc népeket, es labunc ala
soc nemzetsegeket.

Kiket szent igeieuel egyben győtt, az Euangeliom
ala meg haytott.

Es valasra ő maganac mind minker, es őrc fiaiu
szerze minker.

Es szörze ő minékűnc őrcseget, az Iacob áldomasat
es szépségét.

Felmegyen az vrsten nagy őrdomben, es nag trom-
bita szonac zongeseben.

Az az Christus vrunc magasztaltatic, mikoron az
irasban hirdetteric.

Diczerietec az istent diczerietec, es az mi kyalium-
kat tiztellyetec.

Mert ő nagy kiraly mind az széles földön, diczerietec
azert őtet nagy böltsen.

Orsa-

Országol az vrsten soc nepeken, es regnál ő kiraly
szent szekiben.

Népeknek feiedelmi egyben gyűltec, Abraham I-
stenhez eggyesűltec.

Ezec ez vilagnac bölts tanítóy, ez földnek nagy erős
olalmazoy.

O mely igen az Isten diczertetic, mindeneknec föld-
lörte emelteric.

Diczeret legien az atya istenec, Christussal egye-
temben szent lelecknec,

PSALMVS L.

HOgy panaszolkodic az hatalmas Isten, földön mind
kie vattoc gyűllyetec élőmbé, nap kelet nap nyu-
gat iűyön iteletben, ammit nektec mondoc legien
törüeny benne.

Éz panaszt az Isten ielenti Siombol, az az Ierusalem-
ből az szent proferakbol, mert ő diczőségé szarmazott
azokbol, akarattya neki mondatic irasbol.

Földet mennyethyia hozzá sietséggel, feniégeti né-
pet erős itelettel, mellyet akar tenni rettenetességgel,
tűz vész iár élőtté ackor sebességgel.

Mondgya az népeknek iűuetec élőmben, soc io tété-
ményim adtam közitőkben, czelekedeteket hanyom
szemetekben, külső áldozattal iűrdő czac élőmben.

Ebben mind az mennyec igazat itelnec, hog engem
mindenben igaznac beszéllec, es minden dolgokban
mond

mődnac itelőnec, de emberek földön gonoful tiz elnec.

Azert halgalsátoc kic vattoc en népem, szoloc mast tinektec ertsetec beszede, soc io réteményim vőttetec ennekem, köztetec mindenkor volt kegyelmességem.

Nem áldozatokrol veletec en feddöm, kickei en felette immár tiszteltettem, álnoc szüeteket el nem szenedhetem, ti soc gonossagroc vtálatos nekem.

Mettzec egyhazbeli soc kiáltastockal, külbmb külbmb féle soc áldozatockal, tudgyatoc hogy biroc minden állatockal, égen földön valo vadac madarackal.

Nem è végré regen hattam atyatoknac, barmoknac véreuel nekem áldoznanac, lelki igazsagot hogy ebből várnanac, iuuédő Christusrol de hog tanulnanac.

Mi nem mint az ember sokrá meg ehezni, vad madár barmoknac kontzaiual élni, tulkoknac ő véret nem sokrá somiuhozni, iollehet mindenuel en akaroc bírni.

Ha keuantoc engé igazán tisztelni, hitből tista szüből mindenkor szolgálni, tuggyatoc ennekem iokrol halat adni, minden atandektoc kedues fog igy lenni.

Mikor könyörögtőc nyomorusagtokban, kiáltotoc hozzam nag kár vállastokban, en meg szabadítlac irgalmas voltomban, kiertti diczertec engem haladasban.

Keduesec ennekem kic czac bennem biznac, minden gonossagot kic hamar el hadnac, minden sükségekben czac hozzám folyamnac, semmi keresekben czec kárt nem valnac.

De az

De az hitelennec vristen igy szola, mirè igazsagimat mondod te hyiaban, szent igeretemet hordozzad czac szaadban, semmi remesged de nints neked abban,

Gyüldked mindenkor kegyesintelemet, es hatra vőrtted minden törüenymer, oruoknac kéuetted gonofséleteket, hazaság törőckel költőtted időder.

Minden éktelenszeg származott te szaadbol, álnoksag czalárdslag geriedez szüedből, ragalmas beszede te atyad fiarol, szoltal hamissagot anyád magzattyárol.

Aljtotról engem hozzád hasonlonac, mert nem hitel engem nag bosszu állonac, de hamar meg latod vőltát haragomnac, sulytagát meg erzed bosszu állasomnac.

Szoloc en tinektec kerlec meg ertsetec, isteni io vőltom kic el feleitetec, az ártatlanlag otti meg keressetec, hogy az iduőssaget el ne vesessetec.

Ha ki akar engem keduemre szolgálni, minden dolgairól tudgyon halát adni, isteni io vőltom tudgya magzatalni, ennek bodogsagom akarom mutatni.

Irta ezt szent Dauid ő Soltár könyuében, negyuen kilentzedic nagy szép énekében, ad ő tanusagot minde neknecc ebben, mint igazán istent szolgallyac étekben.

PSALMVS LI.

VRisten irgalmazz neké, az te irgalmassagod szerint mosd es törőddel bündmer, mellyet en banoc szüem szerint hog te ellened verkezte, banő es keferu neké, méltán engé meg itelhetz, azert te igaz isté lehetz.

En az bűnben fogantatam, bűnben anyamtul származtam, te csak szeretsz igazságot, és igérsz irgalmasságot, hints meg engemet hisoppal, honalfeierb lebecéled, vig leszer lelkem te benned, tetemim meg vidulnac töledet.

Ne nezd vram bűneimet, töröld el minden vétkeimet, teremtz benné tiszta szüet, es adgy ennekem szent lelket, ne vessel engem élöled, es ne vedd el tölem szent lelked, adgy enneké iduóssleget, es iora viseld szent lelket

En miattam soc emberec, az te vradra terülne, kic ő bűnöket el hadgyác, es életeket meg iobbittyác, szabadditz vram engemet, veddel rolā iteletedet olgyad meg az en nyeluemet, hogy magaztalhasson teged.

Aldozatot tennéc neked, ha kedues volna élötred, de csak kiuanod en tölem, hogy legyen törédelmes szüet, tekints vristé lelkemre es tegy kegyelmessen ő véle, régy iol az te egyhazaddal, ki teged szolgál igazsaggal.

A SON PSALMVS LI.

LEgy irgalmass vristen mi nekünc, mert ellened álnokul vétkeztünc, de te benned vagion remenségünc, kit haragra bűnel ingerlettünc.

Vedd el rolunc melto haragodat, muraśd hozzánc irgalmias voltodat, hogy esmerünc ebből io voltodat, veddel rolunc eckeppen átkodat.

Deréc keppente meg tizüts minket, mosd el rolunc fertelmességünket, az el vesdött szep öltözetünket, reanc aduán vedd hozzánc lelkünket.

Vndok-

Vndoklagát faytalanlagunknac, mind iol lattyuoc soc álnoklag inkat, gonossaginc élöttünc forognac, kic élötted bűnetlen vádolnac.

Voltakeppen ellened vétkeztünc, látasodra gonoszt czelekedtünc, igaz vagy te nem kel ket elkednünc, győzedelmes vagy mikor itéltetünc.

Igassagá te itélerednec, ebből tertzec hog be telliesednec, azert ackic tegedet itélnec, kegyetlenec töled meg győzetnec.

Csak bűn az mi gyarlo termeszetünc, álnoklagban mert mi bűlettettünc, veszedelmes itt az mi életünc, el kárhoztünc ha meg nem terendünc.

Vétkeinkről fordits el szinedet, es töröld el az mi bűneinket, ne akariad látni mind ezeket, kikkel sokszor meg bantottünc tegedet.

Sies belénc vy szüet adnyia, szent lelkeddel meg vyitanyia, tiszta hittel aiandekoznyia, ad öröcké szinedet latnyia.

PSALMVS LI.

HAburufaga David kiralynac egykoron nag vala, mikor bűneről Natan Profeta meg feddötte vala, keserues szüel siruán Istenec így könyörög vala.

Atya vristen könyörüly raitam te nagy io völdöért, soc bűneimet boczánc meg nekem irgalmassagodért, ne hag vristé kérlec el vesné az te szent neuedért.

Rut vagioc vram soc bűneimuel mind ez világ élör

F

élör

Élőt, de meg ennelis en rutab vagioc istenfejed élőt,
mert fellydi halatt en álnoklagom, az en feiem felőt.

Templomodot en meg széplőtém es meg fertezte-
tém, paraznassagbā es gyilkosságbā, en magamot eytém,
smeid élőt soha vrísten el nem reytzhetem.

Imē vrísten mind talpig vagyoc az bűnben élőtted,
mind tística vérben bē ferteztetuén vgy alloc élőtted,
mint az nyár leuel en vgy resketec feltemben élőtted.

Anyam mikoron az ő meheben engemet fogada,
nagy siralomual es faydalomual ez vilagra hoza, bűn-
ben fogada rola reamis az bűn elárada.

Nints houa lennem nints houa fognom en veszet
feiemet, féli rettegi el busult lelkem az en istenemet,
vallions mikoron mossa el rolam az en bűneimet.

Im éléiben tamarstom neki az en bűneimet, lassá ő
maga az en szent atyam halálos sebemet, kö. se be ne-
kem oruosságual keferues szüemer.

Indítson erre teged vrísten igaz fogadafod, Iacób
atyánkra szallot isteni őrdőc áldomasod, hog diczeressek
most es őrdőcké szent irgalmassagod.

Mely igen tística lennéc vrísten há meg mosogat-
nál, bizony az napnál holdnál czillagnál szeb lennéc az
honál, senki nalamnál feierb nē lenne ha meg tística nál.

Rolad vrísten ily feledéken többé en nem lennéc,
kegyelmes atyam ha te keduedben ez vtán lehetnéc, io
pelda ado az bűnösöknek kedues szolgad lennéc.

Ördömet nekem mikor mondanál es meg vigas-

talnál, es kegyelmedben hog ha mind végig engē meg
tartanál, oli nag felsoual szep diczeretet en tölē halanál

Hogha kiuanad áldozatomat minden ióságomat,
meg nem tartanám sem kemelleném tölēd en marha-
mot, de tudom vrā hog czac kiuanod ig az vállasomat.

Halgasd meg azert fohaszkodását az te hiueidnec
kic most en velē siruán oha ytuán együt könyörögne,
hatalmat venni ne hagy mi raitunc az mi bűneinknek.

Végezd el vram magas kő falát az te egyhazadnac,
adgyad kezekhez már az orszagot áldot fiajdnac, bizo-
dalomual nagy reménfeggel kit regula várnac.

Szent Dauid kiraly az ő lelkében igy könyörög va-
la, az Isten élőt mikor bűneről vallást teszen vala, őtuen
eggyedic diczeretiben ezt be írta vala.

PSALMVS LI.

Minden ható vrísten szüdnec retteg szüntelen, legy
irgalmas mi nekünc ne legy hozzanc kegyetlen,
mert mi nagy bűneinkben, es hitetlensegünkben, nem
esmertünc tegedet az te diczőssagedben.

Boczasd meg bűneinket, baroritsad szüdneket, ertiüc
álnoklaginkat es hitetlensegünket, bűnnec szantalan
völtá kefergeti lelkünket, es mi nagy bűneinkuel czac
rontyünc mi hitünket.

Czac bűnt es hamissagot te élődben vihetünc,
mert feienkent anyanktul bűnben fogantattunc,

tuggyuc igazat szeret ne aly bossút mi rairunc, de igereted szerint legy irgalmas mi nekünc.

Christus vrunc halala bűneinknec váltsgaga, dragalatos s̄ent vérè iduössegűnk nec árra, minden fertelmességtől minket meg mosogata, véstert nyomorutakat halaltul meg váltta.

Kerűnc azért vristen ily nagy sűksegűnkben, legy segetseg mi nekünc értelensegűnkben, vyiczad meg sűiűnket s̄ent lelec vristenben, az mi bűneinkben.

Vigaztalliad vristen mi somoru sűiűnket, esmerhelsűc meg nyluán az mi iduössegűnket, ne tamassűc elödben az mi érdeműnket, bizhassűnc az Christusban, őregbitsed hitűnket.

Mentz meg minket vristen minden hitetlensegtől, s̄akaggyunc el immáron s̄em fény ve s̄tő világtól, iduössegert ne váriunc ily nagy soc istenektől, esmerhelsűc hogy hitőt czac keuán s̄ mindenektől.

Batorítsad nyeluűnket hogy valhassűnc tegedet, tamass̄ oly embereket kic hirdeff̄ec s̄ent igedet, s̄enteltess̄ec közztűnc az te diczöss̄eg es neued, tőredelmes s̄iűcken maraggion meg az te kedued.

O menyeyj bodogság, diczō s̄ent haromság, kinec nem kel hamisság es tetterett iamborság, legien közztűnc igazság, véss̄en el az hamisság, esmerhelsűnc tegedet ki vagy őrc bodogság.

Irgalmaz vristen immaron ennekem, irgalmaz vristen immaron ennekem, mert te benned bizicvram az en lelkem, es te benned nyugszic vram az en s̄iűem.

Szárnyad ala vetem az en remésegem, míg el mulnac tőlem az en ellensegim, es míg el tauoznac tőlem en bűneim, czac te benned les̄en vram en őrdmem.

Te hozzád kiáltoc hatalmas vristen, mert nintsen en velem ki most ior tehes̄sen, en ellensegimtől engem meg menthes̄sen, es en dolgaiban ki iora vihessen.

Velem en s̄ent atyam nagy soc iokat tettél, mert menyből ennekē őrizőt küldöttél, en ellensegimtől engé meg mentettél, es az en s̄iűemben őrdmet szerzettél.

Az hatalmas isten nagy hatalmasságát, en hozzam boczatá ő nag igazságát, es meg monthatatlan nag hatalmasságát, hozzam meg ielentē nagy io akarattyát.

Nekem ellensegim mind ackic valánac, fenē oroslánoc mind meg rontatánac, es te velem leuén őc nem árthatanac, mert el vőtted vram érèiét azoknac.

De ennec felettē emberec közzűlis, en reám tamadtac lokan ő közzűlis, hamissagot s̄oltac ellenem azokis de nem árthatánac ennek em azokis.

Ezeknec ő nyiloc es az ő feguerec, de semmi nem egyebhanem az ő nyeluűc, vermet álltac nekem es őc bele estec, czalárdlagoc miat őnnen magoc véstec.

Azert vrā tegedet en fel magasztallac, te diczöss̄egdben hatalmasnac mondlac, mind ez világ elött irgalmasnac vallac, es io akaronac en tégedet hylac.

Kés most az en siuem neked enkelni, kés most io voltodért nagy hálaot adni, es mindenec élöt tegedet vallani, s̄ent neuedet neked öröcké diczerni.

Kely fel azért mostan en nagy diczösségem, legy mindenben nekem mostis segítlegem, erőtlésegemben legy en erősségé, es veszedelmekben legy oralmā neké.

En fel magasztalom irgalmassagodat, es mindenkor vallom te igazsagodat, mind ez egész földön irgalmassagodat, mindenkor hirdetem az te io voltodat.

Szent Dauid Profeta az ő leuelében, ő Soltar könyvének őruen hat részében, könyörög istennek keferűségében, ellenfegé élöt való rettesben.

Egyetemben véle az mi süksegünkben, nyomorult voltunkban ez földön laktunkban, diczeriuc az istent ő diczösségébé, a s̄ent angyalokkal enkellyunc menyben

PSALMVS LXX.

ORöc Isten figyelmezzél az en segítlegemre vram Isten sies hamar neké segedelmemre: áldot Isten oralmazz meg s̄ent fiadnac neueben.

Mind meg segyenültesenec es meg gialaztassanac, kic keresic en lelkemet es el veszeni akariac, áldot Isté.

Hatat adni vissza futni mind keferitessenenec, kic akarnac nekem gonoszt meg segyenültesenenec, áldot.

Es leg ottan pironlással vissza verettesenenec, kic en raitam bossut tesnec nyaualyamon örülne, áldot.

Örül-

Örüllyenec mind te benned, kic tegedet keresnec, kic beretic s̄ent fiadat magasztaluán diczeric, áldot Isten oralmaz meg s̄ent fiadnac neueben.

En peniglen sükölködő nyomorult segeny vag ioc, te vriten legely engé, mert czac egyedül vag ioc, áld:

Te vagy neké nag segítőm te vag meg szabaditom, de te sies vram Isten te vag en oralmazom, áldot:

Igy könyörge az s̄ent Dauid Christus Vruc képeben, most könyörög keresztenseg ő nagy veszedelmében, áldot Isten oralmaz meg s̄ent fiadnac neueben

PSALMVS LXXI. G. SS.

ad notam Sies most mi hozzanc vram.

VRisten legy most mi velunc, mert sokan ramattanac ellenunc, nintsen kihez az mi feiunket, süksegünkben haytanunc.

Remensegunc bizodalunc, mindenkor czac te voltál oralmunc, azért mostis te felsegednec batorlással könyörgunc.

Az te s̄ent fiadert kerunc, hogy nekunc paysunc legy oralmunc, félelmünkben sarniaid alatt, hog tuggyuc meg maradnunc.

Mert meg indult ellensegunc, végezést végezet mi ellenunc, hogy meg hirunc te maraggyon meg ez földön soha nekunc.

Nagy

Nagy karomlást ízol ellenünc, párt ütést ramadást mond felölünc, bosszúfogbol minden ránc kiált, ammit nem hallot is tölünc.

Az mi felnevelt fia inc, kebelünkben felnevelt edes magzat inc, vensegünkre ízolgatunkat, im lásd miuel fizetic.

Kemellést nem tes nec raitunc, mind tűzzel seguerrel vannac raitunc, el veszeni igiekenec, hogy ne uethessenec raitunc.

Nagy érös feiedelmeket, ránc ramasztottanac nagy vracat, hogy mi raitunc minden oc nekül, ki töltec bosszúfogokat.

El végeztec egy tanaczbol, hogy ki kergessenec orszagunkbol, de azt híssuc hogy nem ertöttéc, felleged tanaczabol.

Meg gyűlölt az Isten minket, azt mondgyac nem szeretz vram minket, buncinkért nagy haragodbol meg akars verni minket.

Ezeket mi mind érdemiünc, vérkeinket ha elő szállaliuc, az bün ellen nagy haragodat, akarod hogy esmeriünc.

Tuggyuc ackic velünc vóltac, most reanc vgian azoc támattac, de meg eddig akarod ellen, nekünc semmit nem ártottac.

Im vram miré iutottunc, vensegünc ideien kel budosnunc, mikor minden edes érönktöl, immár meg folytatkoztunc.

Ne

Ne hagy azért vensegünkben, Nam soha nem hatrál ísüksegünkben, hogy meg tesséc hatalmassagod, nagy értlensegünkben.

El faratunc nem futhatunc, teneked ísüksegünkben könyörgünc, buncinknec érdömè szerint hogy mi ne veretelsünc.

Könyörüly immár my raitunc, lelkünkben kic read ramasztottunc, szabadit meg ellensegünk nec, kézekben hogy ne esünc.

Ellensegünc el teriènc, tóled oly igen meg rörtennyenec, kic lelkünk nec gonoszt kiuannac, mind meg segyenültesse nec.

Nag haralmadat hirdettyünc, ezert io vóltodat magzalliu, sent neuedet mindenec előt, nagy fel szoual diczeriünc.

Enni nagy időtől fogua nem hatrál anyanc mehetől fogua, most sem hatz el, vram elhittuc, öröcidőtől fogua.

Keméletlen sokszor vertél, de hamar ismétlé hozzanc tertel, hogy lelkünkben inkab tiztuliunc, tűzben azért vetretel.

Öröcke nam el nem hatrál, az te sent lelkóddel vizgaltattál, most se hagy el kegyelmes aryanc, ha fiadafogattál.

Mikoron meg szabadulunc, kit immar bizonnyal my remenlunc, diczeretöt, nagy hala adast, my teneked eneklönc.

G

Szent

Szent Dauid az Soltár könyben, Absolon fia elött futtaban, így könyörge mint iruán vagion, hetuen eg-gic részében, ezer öt száz hatvan haromban.

PSALMVS LXXVII.

As vristét magasztaló, io voltarol emlekezé, mindé-
kor hozza folyaő, mert meg halgat azt iol tudó.

Szátalan kénokban valęc, bűneimert kit érdemlęc,
de ismeg meg könnyebűlęc, mihelt vigasztalást hallęc.

Nag haburufág lelkembé, sóc retteges volt sziuem-
ben, nyomorult valęc testében, téllyes mindé életében.

El teriesztuén kezeymet, kiáltottam istenemet, czac
be sem huntam szememet, nem lettem sohol helyemet,

Magamban en dolga imrol, előbbeni életemről, nag
kodues nyaiasagomrol, gondolkottam enekemről.

Euel inkab busytottam, magamat somorytottam,
lelkemben czac haborgottá, tusakoduán ezt mondottá.

Töle isten mind öröcke, hyueit el vetherye? kegyel-
mért meg vonhattyae? vallio s-meg tagadhattyae?

Istennec nagy esküese, fia által tött kötese, ezer
valo végezese, el mulhatike beszede?

Főkeppen lelké magabá, azt forgattya busultában,
irgalmasságát magaban, tarhattyae haragiaban?

Ez lön az en betegsegem, sziuemben nag gyötrőde-
sem, de más felől batorlagó, vagion oly nag vigaságó.

Regi nagy irgalmasságát, hissem istennec hatalmát,
hozzam nagy io akarattya, mely el forditia haragyát.

En bűneimet latom vala, sziuem azért retteg vala,
mikor magara néz vala, batorkodni nem mer vala.

Nagy erőssen igaz hittel, magam isten beszedeuel,
kegyelmes igeretiuel, batorítám sziemlekeuel.

Czuda irgalmasságodat, hissem vram hatalmadat,
onnat véssen bizodalmat, en lelkem minden oralmat.

Erős faraho erét, izraelnec ellenseget, mind el ves-
téd nagy sereget, mutatuán karod erét.

Neked vrá félelemmel, mind szolgálmac nag öröm-
mel, az vizekis nagy sietseggel, vtat adnac rettegesel.

Erős hegyec indulanac, trombita sóc hallatánac,
az heg alatt kic valanac, mindnyaian meg futamanac.

Kezeidben es markodban, élet s-halal birtokodban,
meg mutattad hog markodbá, vagiő mindé oralmadbá

Erős vitéz mint nepeyt, az ember ő két szemeyt,
mint io pasztor ő iuhayt, vgy otalmazza hyueit.

Az hyueknec számoc vagion, neuec nalad irua va-
giő, hayoc szála számá vagiő ráioc oli nag gödod vagiő

Ne fély azért haburudbá, ő en lelkem nyaualiadban,
erős legy bizodalmadban, mert istennec vag keduében.

Meg számlalta futasodat, fel iedzette sralmadat,
mind fel irra nyaualiadat, vgy viselte nagy gondodat.

Ha keuisse ostorozott, auual töle el né üzött, inkab
kezehez tanított, mint io atya vgy oktartott.

Az sziem Dauid Soltár könyben, hetuen hetedic re-
szében hiueket keserűsegen, így vigasztal ez igekben.

Felleges Isten neked ielenttyűc mi nagy nyaualyan-
kar, panaşolkoduán előrted mondgyuc mi bossu-
laginkar.

Mert el be iűrted az pogán népec te öröksegedbē,
meg fertezettéc ſent templomod az te hijueidben.

Mind el pusztitác Ierufalemet az keresztyenſeget,
más ſelől benne Christuſt kergetic az egy iduđságet.

Te ſolgaidnac vètec teſteket égi madaraknac, es
te ſentidnec tagia ijt adác kegyetlen vadaknac.

Ki ontác ſelliel mint az bú vizet ezeknec véreket,
nem talaltatéc ki el temetne aholt teſteket.

Vagyunc immarán czac nagy ſidalom mi ſom-
bédſaginknac, es meg czufolás minden nepec közt kic
kórnyótlunc vadnac.

Meddig haragſol felleges Iſtenvégetlen ellenűnc,
bossu állafod mint az ſebes tűz fel geried ellenűnc.

Forditſad immár te haragodat az pogán nepekre,
kic nem eſmer nec teged vriſten & iduđſegekre.

Az orſzagokra kic ſegetſegűl neuedet nem hijác,
mert őc meg euéc keresztyenſeget helyét el pusztitác.

Né emlékezzel regi bűnűnkrol de hamarſag min-
ket, elől végyenec irgalmaſſagid mert meg nyomo-
rottunc.

O iduđzító edes iſtenűnc ſegely már meg minket,
az te neuednec diczőſſegeiért ſabadíts meg minket.

Es legy kegyelmes te ſent neuedért az mi bűneink-
nec,

nec, hog ne mondthasác az pogán népec hol vagyon
Iſtenec.

Ielentteſec ki minden népec közt mi ſemeinc előt,
bossu állafod te ſolgaidnac vérechullasaiért.

Iuſſon elődben ſohaſkodafoc az ſegeny foglyoknac
te hatalmadban ments meg mind az kic halalra tar-
tatnac.

Bűnted meg az mi elléſeginket het keppen vriſten,
az ſidalomért kit raytad teſnec felleges vriſten.

Mi penig földön kic te népeid es iuhajd vagyunc,
kiket legeltetz te ſent igeddel neked hálát adunc.

Es nemzetſegről nemyerſegekre tegedet hirde-
tűnc, tiſteſſegedet diczőſſegedet mind öröcké vallyuc.

Igien könyörög anya ſent egyház ellenſegi ellen,
mint iruán vagyon az Soltár könyűnec hetuen kilentz
reſében.

ASON PSALMVS LXXIX.

Keresztyeneknec iſtene, te vagy hiueknec őrizdie,
nepek nec kegyes vezérè, mindeneknec gőd viſe-
lőie, ielents hatalmaſſagodat, eſtartz meg az te iuhaj-
dat lathasűnc otalmadat.

Vriſten tekents meg minket, boczáſd meg bűnein-
ket, ad meg lelki ſűkſegűnket, Christuſt mi iduđſe-
gűnket, míglen haragſol vriſten, te ſolgaidra ily erős-
len, halgals meg minket hitben.

Siralmas nekűnc kenyerűnc, keſerues minden éle-
tűnc,

tunc, s'omfédinktol bossuntattunc, ellenfeg ink'ól rőra-
tunc, terits meg minket vristen, es lás mi hozzác ke-
gyelmessen, hogy el ne vessűnc bűnben.

Iussōn őszedben regenten, atyanc hogy volna enseg-
ben, az pogansagnac kezében, Egyptőbeli őrőben, ki
hozád az te népedet, el sokasítád it ez földön, meg s'apo-
ritád őket.

Vristen az te haragod, imè most mi reác s'allott,
orságunc meg pusztított, te s'ent tēplomod el rom-
lott, tery hozzác hatalmas Isten, könyörgűnc neked ke-
seruessen, ne hagy el vessűnc bűnben.

Otalmazd az te nepedet, nyomorult keresztyenidet,
fordíts reác kegyességed, hadd lassuc te s'ent s'ynedet,
Christus Iesusnac érdemè, kit nekűnc adtál iduósségre,
tartson meg minket hitben.

Mutasd immár hatalmadat, Christust az te s'ent fia-
dat, vedd el rolunc haragodat, tauoztasd az poganiokat,
hogy szolgálhassunc tegedet, es diczerhessunc te neue-
det, tarrhassunc te s'ent igedet.

Szent David az Soltár könyben, keresztyenek nec ke-
pében, könyörgest te s'ien eckeppen, mijs köuelsőnc őt
ebben, hogy Isten az poganságot, rolunc el végye az
fogszágot, es adgyon s'abadfágot.

PSALMVS XC.

AS ki véti segedelmét az istennec hatalmában, az
oly ember batorfagos az mennyei otalomban.

Vallást teszen az hyű ember te vag nekè en istenem,
te vagy nekem batorfagos, benned bizom en istenem.

Mert eng emer te mentél meg, elléleg innec törétől,
az keménfeg es igetől, törüenec rettegefétől.

Vifel teged az vristen, ő s'ent vallán árnyekaban,
hogy mindenkor te bizhassal, Istenec s'árnyai alatt.

Iesus Christus egy igazság, környekez teged paysul,
semmit ne fély az eyeli hitetlen rettegefektől.

Semmit ne fély nyiluan valo haborunac nyilaitul,
titkon valo kesertettől, deli őrdőgtől v akfagtul.

Te mellőled bal kez felől ezeren mīd elhullanac, iob
kés felől tiz ezeren, teneked ott nem árthatnac.

De maga te s'emeiddel ott meg látod meg esmered
hog az Isten az bűndkért bossut ál embert meg büntet.

Mert te bizol az menyei nag istennec hatalmában,
batorfagod helyezetteted, igen nagy hatalmas vrbán.

Nem iarulhat neked soha semmi gonos romlasodra,
es hazadhoz nem közelget vessedelemnec ostora.

Mert parantsolt te felőled szolgáló s'ēt angyalinac,
hogy minden te vtaidban őrizzenec ne hadgyanac.

Az istennec s'ent angyali vifelnec teged kezekben,
hogy meg ne úsdlabaidot, törtenet s'erint az kőben.

Aspis kigion es az mérges basiliscus kigion te iársz,
mert az törüey es az bűndc, te raytad nem vralkodnac,

Talpad alat meg nyomodod az oroszlant es őrdő-
göt, es az s'arkánt az nag' halált, az poklot az kárhozatot.

Szol az Isten az emberről mert ez en bémem remen-
lett, meg szabadított meg mentem, mert meg esmer-
tè neuemet.

Ha en hozzám fel kiáltand, meg halgatom es meg
menté, véle vagyoc banattyábá, es őtet meg diczõitem.

Neki adoc hõssu napot, es az õrõc bodoglagot, es
meg mutatom õ neki iduõzítõ Christusomat.

Ezt meg írta az sènt Dauid Soltár kõnyec közepé-
ben, írta kiletzuen resében, hog minden bizzéc istében.

PSALMVS CIII.

AS ki az istent meg esmerheti, io téteményit ész-
ben veheti, annac sènt lelec sèuét geriefsti, halá
adafra őtet serkengeti.

Bizonylág nekünc erről sènt Dauid, ki meg esme-
rè az õ tétemtõiet, tétemtõienec io tétemenit, imelleyen
modon el kezdè eneket.

Diczèrd en lelkem minden èrdõdel, az nagy vristent
az õ sènt neuéuel, álgvad az istent mind életedben,
el se feleytsed io téteményeben.

Oboczattya meg minden bünõdet, õ gyõgíttya
meg te betegsegedet, es kårhozattol meg ment tege-
det, meg koronazza teneked seiedet.

Te neked seied az õ sènt fia, bünnecc halalnac èrõs
bay viuoya, es az èrdõgnec õ meg rontoya, ez mind
istenec sènt irgalmaslaga.

Ki

Ki minden ioual teged meg latott, imatfagodban
teged meg halgatott, mint az kefelyõt ki már meg ag-
gott, nagy bünceidbõl vgian meg ifsiuytott.

Iollehet neha meg lanyargatott, soc kéfertetet te
reád bõczátot, mint kegyes atya meg oltorozott, de
èzzel teged kezehez tanított.

Más felõl esmeg hozzáia fogott, ellensègidért érted
bõssur állott, hogy ezt hihessed soc példat adott, az Si-
do nép közt kit meg szabadított.

Bizzál en lelkem az vristenben, igen irgalmas õ ter-
mészetiben, es kefedelmes az bünctetesben, czac hogy
meg iobbuly az te életedben.

Ha egy keuessè haragot mutat, az õ haragia mi nè
végig marad, senèg etèfe nem èrdõké tart, irgalmaslaga
il meg teged meg lát.

Nem bününc serint tesen mi velünc, nem bününc
serint fizet meg mi nekünc, mely igen magas az ég mi
tõlünc, olyan igen nagy irgalmas mi nekünc.

Oly igen messèe vèttè bünõnket, az nap nyugathoz,
mely tauuly nap kelet, hogy immár az bün hatra nem
térhet, immaran minket pokolra nem vethet.

Miként az atya fiajt sèánya, ackeppen Isten hyueit
nem hadgya, mert nem angvaloc azt így iol tudgya,
õ tétemtõttè mely gyarloc iollattya.

Fõldbõl tétemtõ földè kel lenni, miként az sùnec v-
gian meg kel asni, müt az viragnac el kel hullani, Adá
fianac vgian meg kel halni.

H

Az

Az mi testünkben lelkünk ki mulic, okrán ez földre nem emlekezhetic, snt David mondgya hinnye illic, azért egy sntis nem imadkozhatic.

Az vrstennec irgalmassagá, Isten félskőn mind öröktől fogva, fiurul tira mi reanc salla, Christus Iesus-nac meg igazítása.

Kic ötet félyűc mondasát tegyűc, parantolattyát neki meg örizzűc, neki engedgyűnc, ezt emlegessűc, enni io vóltár hogy el ne vesessűc.

Vigalág nekűnc haboruságban, mert vagiō vrunc magas menyorságba, mindeneckel byr kiralyfágaban, öröcké valo hatalmasságában.

Azert mindentől meg otalmazhar, az bűn az örödg az halál nem árthat, az tűz es az viz meg nem gyalazhar, tömlörtz es feguer minket el nem ronthat.

Mint ezt meg irta snt pal mi nekűnc, kinec irasát minnyaian kel hinnűnc, ha Isten velűnc Christus mellettűnc-akarnam latni ki vólna ellenűnc.

Ha Christus Iesus-t mi nekűnc adta, ki örökie nagy kinczős ladaia, semmi nints nala oly igen draga, kit az Christussal mi nekűnc nem adna.

Ti snt angyaloc istent algyatoc, mert ör általa vattoc hatalmasoc, mindenkor neki sbauat hallyatoc, meg fogadgyatoc ör neki solgaltoc.

Ti feiedelmec meg halgassatoc, Isten vratoc neki solgallyatoc, akarattyában ti el iaryiatoc, mert tistetekről sámot kel adnotoc. Egy-

Egyhazi népec tijs kic vattoc, istent algyatoc mert pastori vattoc, vg kiáltfatoc predikallyatoc, mint egy trombita vgy hangiczallyatoc.

Te snten kössleg te igen gyors legy, gyakran halgassad istennec igeiet, tóledis Isten vgy diczertessęc, hogy alab valo mindennél te se legy.

Minden allatoc istent algyatoc, ör teremtdötör minnyaian vallyatoc, ez ég es földön valo hol vattoc, teremtdötör ör öröcké algyatoc.

De keualtkuppen ör te en lelkem, algyad az istent te minden időben, mert te ged adott ez snten testben, snt fia által es meg hozza vésen.

Ezt mostan sörzéc istent diczeręc, soc io vóltaban ötet meg esmeręc, keresztyen nepet ezekre intęc, az ezert ör snt neguen nyoltzban sörzéc.

ASON PSALMVS CXII. G. SS.

Bad notam Bodog az illyen ember ör magaban. Bodog az illyen ember ör lelkeben, az ki az istent hissi beszedében, féli tisteli ötet ig az hitben, snt David mondgya ezt az Soltar könyben.

Ennec mindékör nag gyönyörűség, czac ör vraban kegyelmes besede, nints rettesben soha az ör sntue, mert mindekoron bizic istenében.

Noha vétkeie tudatlanfágából, el esic gyakran örötlenfégéből, nem marad, fel kel hamar az vétkeből, az vrstennec nagy segedelméből. H ij

Ennec ez földön soc ióság a leszen, beűség gazdagfág
 & hazánál leszen, Isten áldása haza nepen leszen, keuesből
 neki mindenkor soc leszen.

Diczeric ötter rellies életiben, & rűl nec neki eldmene-
 riben, kara nem leszen hireben neuében, mellette leszen
 nagy tífteflegeben.

Igen taplailya & az sęgenieket, ielesben kedig az
 keresztyeneket, senki nem lattya az & sűklegeket Isten
 áldása gazdagitya & ket.

Czeleködeti czac az istentől sűg, gazdagfágában fel
 nem fuualkodic, kár vallasában & nem bolšonkodic, hi-
 ši istentől hogy czac probaltatic.

Tamad reaia soc félè kéfertet, soc hamis hir neű soc
 gonosű izenet, de soha sűne attul nem ijed, istenben bi-
 zott semmit nem retteghet.

Vigaztalása nagy vagion sűuénec, mert érűsűegè
 nagy vagion hitinec, noha reaia sokan iregykednec, de
 sűandekokban elű nem mehetnec.

Soc nyomorultnac volt & taplalóia, tudgya miczo-
 da az & hiuatala, háza nepère sűorgalmatos gondgya,
 hogy sűklegeket senki ne monthasła.

Pusztasűagarol & az sűent egyhaznac, nagy sűuc vól-
 tarol az hűű tanitoknac, sű gondot vűfel hogy marade-
 kinac, mennyekben gyűűtsen kintset fiajnac.

Az sűegenyeknec nagy gondgyat vűfeli, sűomiuhoz-
 nya nem hadgya éhezni, istennec akar io safára lenni,
 czac azért akar mindennel ioltenni. Paran-

Parantsolattyát istennec hogy félì, véres vèriteckel
 az kenyeret esűi, marhaiat adgya igazán es vèsi, a uual
 ióságat sűaporauá tesűi

Isten beűede nala nagy gazdagfág, az keues ióság
 nala nagy sokasűg, bekeuel lakás nala nagy vűrasűg, de
 nagy sűigénfeg nala haborusűg.

Keresztyenfeget heyaban nem hannya, ackiben az
 hit magat ki mutattya, heyaban valo keresztyennec
 mondgya, kiben gyűűműlűset az hit nem mutattya.

Innen meg ertsuc keresztyenfegűnk nec, byzonios ie-
 gyet mi iduűsűfegűnk nec, mert az sűeretet peczeti hi-
 tunk nec, az nagy iregyűfeg hitetlenfegűnk nec.

Ezeket irra sűent David kűnyuében, zaz es tizenket
 sűep diczeretiben, hogy az keresztyent meg elsmèrd hi-
 tiből, ki uűl kediglen czelekedetiből.

BASON PSALMVS CXII.

Bodog az fűrfiu ki félì az Isten, az & parantsolattya-
 ban gyűnyűrkűdic, mint az iambor fiu enged az
 attyanac, nem kűlűmben ezis az nagy vűristennec.

Aldottac leszen ez földön & fiaj, az Isten beűeyti az
 & ióságokat, nem leszen & nekic valami sűűkleg ec, mi-
 keppen az Isten nekic meg igèrtè.

Diczeret gazdagfág leszen & házában, minden ioual
 & ket sűereti az Isten, az & életében leszen seghetetlen, az
 & igasűsűgà & rűcke meg marad.

Fénlic ez ily ember & iamborfágában, az több nepec között mint az világosság, batorfágos minden czelekedésiben, irgalmas mindenhez es nagy bekeffeges.

Könyörül ez ilyen minden nyomorulton, minden ióságabel beűfeggel oltogat, tuduán hogy az Isten őt tette saárrá, hogy gongyát vifellye az sűkölködőknek.

Minden beszédében vag ion nagy igazság, minden szólásában istennec igéie, mert ez neki minden nagy gyönyörűségé, senkit nem ragalmaz es nem gyűlölködic.

Ekefeges leszen az & istenében, nem retteg semmit az hitetlenec között, nem féli az & nagy fenégéteket, otalma & neki az örök vristen.

Ördök emlékezetben leszen az isténel, ki az & hvueiről el nem felekezic, igereti sűrint & nekic meg fizet, az & io voltabol Christusnac általa.

Nem felez valami gonos izenettől, né retteg semmit ez mikor haborgattyac, minden reménsege az egy bizony Isten, ki őtet biztattya es meg otalmazza.

Bator az & sűue istennec általa, hogy kifertetiben meg ne botrankozzéc, diczekedgyéc inkab az & ellenfeigin, világon ördögön testen es az poklon.

Istennec malaštya fénlic ez emberbē, diczértetic ez az igaz emberektől, meg koronastatic az nagy vristentől, es bodog leszen istennec országában.

Keresztenec kic ez földön lakoztoc, neuteket az istennec adtátoc, az & neuét sűntelen ti álgyatoc, véle végrē hogy ti vralzkodgyatoc.

Mind ez világ az & neuét diczériē, legien áldot az & neuē azt kériē, ellenfeigūket mi nekūnc el tōriē, es bűnōket nekic el ne tūriē.

Nap kelettről fogua nap nyugariglen, az & neuét diczériēc mind addiglan, mert neuē neki vag ion halhatatlan, io voltabol mi tōlūnc fogharatlan.

Az vristen vralkodic mindeneken, ez világon mind az pogan nepeken, diczōségē vag iō neki mennyekben, örūlnūnc kell nekūnc ezen sűuūnkben.

Kiczoda oly hatalmas országában, mint az Christusnaki lakic magasságban, mindeneket než & nyaualyaiban, es lelkenec igen nagy faydalmában.

Fel emeli földön az sűgenyeket, az ganeyban ferteng & bűnōsōket, hogy hatalmassa rehesse mind ōket kic & benne helhezetic sűueket.

Az meddōket az vristen meg álgya, magzatockal ōket beuen meg lattya, életeket nekic meg sűaporittya, mind ördöké életekben rapllya.

Mert Christusnac mennyországban az tīsti, földön mennyen ala valōkot nézi, az keuēlyeket seienkent meg tōri, ez világi bōlczeket sűgyeniti.

Az érdemes sűenteket & vtallya, az kep muratokatis karhozattya, az selemes sűuōket vigaztallya, mennyországnac bodogfágát nekic adgya.

Szent Dauid iria ezt az Soltár könyben, énekének száz tizenhárom részében, anya szent egyház énekli diczeretben, az istennec ő nagy diczeretiben.

PSALMVS CXVII.

O Nsól minket Dauid Propheta az Soltár könyben, illyé módon száz tizenhét elosztot rendében.

Diczerietec az vristent ti pogan nepec, diczerietec őtet minden nepec nemzetleg ec.

Mert mi raytunc bizonyttatic irgalmassága, es meg marad mind örökké vrnac igazsága.

Igaz es hyű az vristen ő beszédeben, tökelleres álhatatos ő igeretiben.

Azert bizzunc istenünk nec fogadálában, nem vésszunc el ha hiendűnc irgalmasságában.

Fellyől mullya minden dolgait irgalmassága, minden bűnöket fellyől halad kegyes gazdagfaga.

Inned értyűc véghetetlen kegyelmesség ér, Christus Iesufert hozzanc való atyai szerelmét.

Mert ő minket ingyen való aiándekából, el választa fiaiuá irgalmasságából.

Es meg válta minket veszett nyomorultakat, az vakfagból poganyokat baluány imadokat.

Feltamászra szent igeiének őrdöm szazloiat, Christus Iesufert kiáltá bűnek nec boczanattyát.

Hogy valakie Christus Iesusban tisztán hinnenec, őrdőc életet byrhatnának es elne vesznének. Va-

Vagion nekűnc szabadfagunc bűntől halaltol, Christus Iesufert az törüentől őrdőc kárhozattol.

er diczeriűc azért őtet mijs őrdömmel, magasztalliu c endezuén hitbéli őrdömmel

Aldot te legy atya Isten edes teremtőnc, igazgassad minket kegyelmes istenűnc.

Diczeretessel Iesus Christus edes meg váltonc, entelleyed szent atyadat mi egy közbe iáronc.

Ő szent lelec diczeretessel mind egyetemben, vigasztad batorits meg szüőnket lelkűnket.

PSALMVS CXXI.

emlekezzűnc keresztýen népec az nagy istennec az io voltárol, mert czac ő nekűnc minden io teudűnc, /ben es földön czac ő igazgatonc.

ifel emelém en szememet az nagy hegyektè es az völgyekre, hogy segedelmet honnat kel varnom, m talalec többet az istennél.

zac ő ennekem en segítsegem bűntől halaltol rettes kèntol, es kárhozattol meg ment engemet, ki itörte mennyet es az földet.

em hagy tegedet az kesertetben az te labador gonem nem viszi, mert az vristen vigyaz te read, mert esmerted ő áldot szent neuét.

te keresztýen mely nagy őrdöműnc, vagion mi ne az nagy vristenben, mert nem aluszc czac reanc zac, es czac ő minket őriznyie akar. I

Szent Dauid írta ezt az Soltár könyben, énekén tizenhárom részben, angya szent egyház énekli ebben, az istennek és nagy diczeretiben.

PSALMVS CXVII.

Onsol minket Dauid Propheta az Soltár I. könyben, illyé módon szaz tizenhét elosztot rend. Diczerietec az vristent ti pogán nepec, diczer ötet minden nepec nemzetlegéc.

Mert mi ráyunc bizonyttatic irgalmassága, es marad mind öröcké vrnac igazsága.

Igaz es hyű az vristen és beszédeben, tökellertesatos és igeretiben.

Azert bizzunc istenünknek fogadásában, ne szűnc el ha hiendűnc irgalmasságában.

Fellyől mullya minden dolgait irgalmasságában bűnöket fellyől halad kegyes gazdagsága.

Inned értyűc véghetetlen kegyelmességét, Cl Iesufert hozzanc való atyai szerelmét.

Mert és minket ingyen való aiańdekából, el v fiaiuá irgalmasságából.

Es meg válto minket veszett nyomorultak vakfagból poganyokat baluány imadokat.

Feltamastra szent igecienc öröm szazloiat, Cl Iesufert kiáltá bűneknek boczanattyát.

Hogy valakic Christus Iesusban tistrán hini örök életet byrhatnának es elne vesznének.

Vagion nekűnc szabadfagunc bűntől halaltól, Christus Iesufert az törüentől örök kárhozattól.

Ier diczeriűc azért ötet mijs örömmel, magasztalliuic örüendezuén hitbéli örömmel

Aldot te legy atya Isten edes teremtdőnc, igazgassad életűnket kegyelmes istenűnc.

Diczerfessel Iesus Christus edes meg váltonc, engelstellyed szent atyadar mi egy közbe iáronc.

Ő szent lelec diczerfessel mind egyetemben, vigasztallyad batorits meg szüűnket lelkűnket.

PSALMVS CXXI.

Ier emlekezzűnc keresztűyen népec az nagy istennek az és io voltárol, mert czac és nekűnc minden io teudőnc, menyben es földön czac és igazgatonc.

En fel emelem en szememet az nagy hegyekrè es az nagy völgyekre, hogy segedelmet honnat kel varnom, de nem talalec többet az istennél.

Czac és ennekem en segítsegem bűntől halaltól rettenetes kéntől, es kárhozattól meg ment engemet, ki teremtdőtte mennyet es az földet.

Nem hagy tegedet az kesertetben az te labadot gonosra nem viszi, mert az vristen vigyaz te read, mert meg esmerted és áldot szent neűc.

Ime keresztűyen mely nagy öröműnc, vagion mi nekűnc az nagy vristenben, mert nem aluszc czac reanc vigyaz, es czac és minket öriznyie akar.

Aldot vr Iesus meg őriz teged, es el be fedez az ő sēnt kezuel, minden terhedet ő el vifeli, es el fedezi az te bűneidet.

Az nap az napon teged el nem ront, es az érzakán az hold el nem emeszt, mert az vristen teged meg őriz, minden gonosztul lelkedet meg menti.

Őrizzen teged az nagy vristen minden dolgokban tegedet meg áldgion, valahol te járš az ő neuében, meg otalmazzon most es mind őrdökké.

Szent Dauid iria az Soltar könyben ő leuelénec szaz huszon egy resében, mikor az istent ő meg esmeré, soc io voltárol nagy halakot ada.

Ezt mostan szőrzéc istent diczeréc, kegyelmes voltat neki meg esmeréc, segitsegében es io tetében az ezer őtt szaz, es negyuen kilentzben.

PSALMVS CXXIII.

Az kic biznac az istenben, el nem vesznec életekben: iduőzül nec hitből.

Az istennec beszédében, kic maradnac szerzésében: iduőzül nec hitből.

Ezec lesznec erősségben, mint egy kő szál kemenségben: iduőzül nec hitből.

Sokszor esnec kesertetben, de őc el nem vesznec abban: iduőzül nec hitből.

Mostán az ioc fégyelemben, tartarnac es fenytékben: iduőzül nec hitből.

Tegy

Tegy ezekuel iot vristen, az kic biznac sēnt igedben: iduőzül nec hitből.

Az kic pedig hitetlenységben, él nec es nagy keuéltségben: mind el vesznec abban.

De az hiuec bekeességben, lesznec őrdc diczösségben: iduőzül nec hitből.

Ezt sēnt Dauid az Soltar könyben, szaz es huszon negy resében, irta diczeretben.

PSALMVS CXXVII.

Mindenéc meg hallyác es iol meg tanullyác, kic segedelmek et istentől nem váriác: nintsen istennelkül segert es iduősség.

Vala mely várasnac auag haznac népét, vristen nem őrzi, higgýed annac vesztét: nintsen istennelkül seget:

Czac heiabban leszen reggel fel kelestec, nektec kic erőssen istenben nem hisztec: nintsen istennelkül.

Eckeppen törtenic minnyaián tinektec, munkaual banatual kic kenyeret észtec: nintsen istennelkül seget.

Nagy könnyen az Isten ad mindent azoknac, kic czacbenne biznac neki könyőrdőgnec: nintsen

Mint az sebes nyilac hatalmas kezében, erősszec az hiuec Isten otalmában: nintsen istennelkül seget.

Bodog az ki lelkét hituel erősszeyti, minden ellenseget erőssen meg győzi: nintsen istennelkül seget.

Iria ezt sēnt Dauid ő Soltar könyuében, szaz huszon hetedic ékes enekében: nintsen.

I ij

Minden hyű kerestyenec meg hallyatoc,
Mi legyen tökelltes bodogfagtoc.

Fellyetec vratokat istenteket,

Az ő parantsolattyát szeressetec.

Ellyetec igazán kezi munkaual.

Igy éltec iol es igaz bodogfagual.

Tinektec felesgetec hazatokban,

Szül iambor fiakot gyaporadasban.

Kickel meg ekeleti hazatokat,

Mint az földgerezdec vessző isket.

Aztaltoc környül ülne ti magzattoc,

Mint az szept olay fanac ekes agoc.

Eckeppen algya meg az embert Isten,

Valaki féli őtet igaz hitben.

Algyon meg titeket az őrc Isten,

Ki lakic az ti győlekedetekben.

Az Isten saporitla ióságtrokat,

Es adgyon fiatoknac io fiakat

Bekeleg legyen anya sent egy hazban,

Vgy legyen mondgya minden ember bizuán.

ASON PSALMVS.

Bodogoc azoc kic istent felic, es igaz hituel kic őtet
vessző, parantsolattyát nekie tessic, kezec munkaiát
kic igazán éllic.

Kezec munkaiát Isten meg algya, éledeleket meg
sapo-

saporitya, es életeket meg hollábitya, az igaz vtra
őket igazgattya.

Ő felesgetec hozzáioc illendő, hazokban leszen mint
io termő föld, fiaj neki hitben neuekednec, aštala kör-
nyül mint oliua vesszőc.

Meg áldgyonteged az kegyes Isten, es őreg bitlen az
igaz hitben, hogy te valhaslad iduőssegedet, tegedet
vigyen őrc dicőssegben.

Es hogy lathassad fiadnac fiajt, nemzetsegidnec
saporodalit, es bekelessenec draga gyümölcsöt, keresz-
tyeneknec hitben épület.

Eckeppen algya embert meg az Isten, ki féli őtet
minden időben, es acki bizic ő igeretiben, tamassa le-
szen az ő életében.

Szent Dauid írta ezt az Soltar könyben, ekessen mon-
gya s az huson nyoltz resében, mert kellemetes hazas-
lag istenben, kit meg koronáz őrc dicőssegben.

PSALMVS CXXVIII.

Bűnőc hozzád kiáltunc, vristen könyörűly raytunc,
nisd meg az te füleidet, halgald meg könyörg es un-
ket, mert ha te mind meg itelendőd, az mit vétkezűnc
te ellenőd, mind kárhozunc előtted.

Nagy az te irgalmaslagod, az bűnt meg boczatod,
nints nekűnc semmi érdeműnc, nints semmi ártatlan sa-
gunc, nints ki diczekeggyec előtted, félűnc minnyai an
tegedet, es könyörgűnc teneked.

Azert

Azert bizzunc az istenben, es nem az mi érdemünkben, nyugodgyéc ő benne lelkünk, ő legien mi remen-
segünc, lam ő nekünc nyauálián igeri, hogy akar oral-
munc lenny, azert higgyünc ő neki.

Legyünc erősséc hitünkben bizzunc czac az vr isten-
ben, ne esünc benne kétségben, ne somorkoggyunc
lelkünkben legyen erős minden keresztyen, ki meg v-
yult sicut lelekben, es bizzéc az istenben.

Ha nekünc soc bününc vagion, istennec több kegyel-
me vagion, nints ő irgalmanac vége, noha emberök-
nec soc bünè, ő mi nekünc kegyes pasztorunc, ki őriz
minket pokoltól, es meg ment kárhozartul.

PSALMVS CXXX.

Felleges Isten hozzád kiáltunc nagy keferűséggel, kö-
nyörgünc neked hogy legy segetséggel.

Tekenz meg reánc kerünc vristen ily nagy sükfe-
günkben, es segely minket erőtlenségünkben.

Miként az foglyoc tömlőtzen feneken erőssen kiáltunc,
senki nem hallya sem könyörül raytunc.

Pokolnac kénnia bünnecc sokságá dihásködic ray-
tunc, legy segetséggel hogy mind el ne vessünc.

Ha bününket te meg tartandod felseg es vristen,
vallyon ki leszen elörted büntelen?

Nintsen árratlan nintsen bünnélkül senki te elörted,
azert könyörgünc vtonkat vezérlyed.

Mert czac te nalad vagion keduesség es nagy ir-

galmasság, Christus Iesufert bününköl szabádság.

Óruendezz sicut felseg es Isten te igéretedben, es
hozánc valo nagy kegyességben.

Nagy reméségünc es bizodalomunc legyen az isten-
ben, semmit ne bizzunc az mi érdemünkben.

O méltóságos nagy irgalmasság keduesség mi ray-
tunc, bünnecc őrdögnec nints hatalma raytunc.

Meg szabadultunc az Christus által őrdöc kárhozat-
tól, nintsen felelmünc immár az halaltól.

O egy reménység menybeli Isten bizony es segetség,
te szolgaidnac adgy őrdöc életet.

Diczeret neked atya vristen, az te sicut fiaddal, es
mind őrdöcke sicut lelec istennel.

PSALMVS CXXXIII.

MEly igen io legyen az egyenesség,
Hallyünc meg es ertsünc meg keresztyenec.

Meg irta nekünc ezt sicut Dauid kiraly,
Mekeppen adgya meg ezeket Isten.

Kic őtet félic mint kegyes attyokat,
Es szeretettel őc egy mast halgattyac.

Atya fiufaggal es akarattal,
Io sicut leleccel vadnac egy mashoz.

Meg álgya ezeket az őrdöc Isten,
Hogy őc élyenec mikeppen ő hadta.

Az igaz hitben es az io életben,
Nagy egyenességben áldot erköltzen.

Kegyessen élic ezec ez világot
 Nagy bekefegben es io berentseben.
 Nints harag ő közrőc nints vissza vónyás,
 nints solás gyüöltség sem haborufag.
 De minden időben az nagy szeretet,
 Isteni félelem es bodog élet.

Ez azért ő hiuec az egyenesség.
 Kinél iob nem lehet emberec közrőc.
 Ez nintsen aranybol sem gazdagfagbol.
 De isteni áldasbol es adománybol.

Keriúc azért őtet hogy adgyon nekünc,
 Illyen io életet es draga kénytlet.
 Ezt mondgya bizonynal minden hiueknec,
 kic vallyác az istent ő igieiből.

Hogy nintsen soha iob az egyenességnél.
 Kic istent félic es egy mást halgattyác.
 Segiti ezeket az őrőc Istent,
 Es őket nem hadgya semmi dolgokban.

Diczőfleg legyen az atya istennec,
 Fyual egyetemben bent leleknec.

V PSALMVS CXXXIII.

Vrnac solgajno diczerietec mindnyaian azvrat, ma
 gasztallyatoc es meg álgyatoc mindnyaian az vrat.
 Ti kic allotoc vrnac hazaban őrőc diczőflegben, no
 diczerietec istennec fiát az egy diczőflegben.

Emel-

Emellyétec fel ti kezeteket vr solgalattyara, és am-
 mint lehet ti diczerietec es magasztallyatoc.
 Vissont az Isten ki teremtette mennyet es az földet,
 meg aiandeköz mennyen es földön ezert titeket.

Miként őrdktol te diczertettel felseg es vrísten, most
 es mindenkor te bent fiaddal áldással vrísten.

Diczeret neked atya vrísten az te bent fiaddal, neked
 bent lelec egy őrőc isten az bent haromsfagál.

H PSALMVS CXLIII.

Halgasd meg atya Isten az mi sükségünket, bo-
 czassad füleidben nag könyörgesünket, az te fogad-
 dasodbā es bent igazfagodbā halgass meg Christusban.
 Szolgaid teged kerünc, meg ne iteltessünc, kegyel-
 mes legy mi nekünc, hog mind el ne vessünc, nints élő
 ember földön élődben ki mehesen, es igaz lehessen.

Mert ellenség süüncet mi természetünket, habor-
 gattya lelkünket, byrta életünket, ioktol minket meg
 tobtot, Christustol el szakasztot, kárhozatra haytot.

Mint az kic őrdőc túzrē nag veszedelemrē, eck eppen
 setetsegrē, sántalan soc bünrē, vitt minket ellenségünc,
 kiben meg rettent süünc, keferedet lelkünc.

Regi időt emletünc dolgaid esmertiünc, irgalmassá-
 god hiünc, igazfagod ertyünc, gonoszokat meg rontass,
 iokat kezedben tartass, es meg bodogitass.

Azert hozzád kiaktünc, nekünc leg őtalmünc, mint

K

az föld

az föld meg sárattunc, ioktol el tauoztunc, lelkünc vi-
gafagnelkül, vagiõ igazságnelkül, Christus Iesusnelkül.

Sies halgas meg minket, tõltz be kérésünket, batoritz
mi sziünket áld meg életünket, meg fog iarkozot lelkünc,
Christus tauol ment tõlunc, nem lakic mi bennünc,

Haragod vedd el rolunc, könyörüly mi raytunc,
sient sziyed hadd meg latnunc, legy immár mi nalunc.
mert maydan el kel vesnunc, kell kárhozatra men-
nunc, kit pokolnac értunc.

De engedgyed tudnunc, ideien te meg látnunc, irgal
massagod raytuc, ki maradgyõ nalunc, mert te vag mi
otalmunc, mindē hatalmagsagunc, czac te bēned bizunc

Mutafs io vrat nekünc, hogy ne téuelegiünc, mert
te vagy segedelmünc, dolgunkban vezérünc, azert hoz-
zád kiáltuc, tõled otalmat váruc, nints houa folyānunc.

Mentz meg az ellēfegtõl, az hitetlenfegtõl, õrdõgtõl
es az büntõl, mīden téuelgestõl, tanits teged kőuetnunc,
akaratomat tennunc, te vagy iduõssegünc.

Szent lelked minket tartson, hitbē batoritson, vtunk-
ban igazgasson, Christusban biztasson, sient neued igaz-
sagunc, legyen vigazralasunc, õrdõc bodogsagunc.

Ments ki sīomorufagbol, minden haborubol, ronts
meg igazsagodbol, irgalmassagodbol, az mi ellenlegin-
ket, kic haborgatnac minket kergetic lelkünket.

Mind el vesessed õket mint gonofs téuõket, kic
akariac lelkünket birnya életünket, mert szolgaid mi
lettunc, tõled otalmat kérünc, már ne hagy el vesnunc

Szent David igy könyörgè keferüfegében, ésõt v ala
bündkbe, oly nagy felelében: irta meg Soltar könyben,
szaz negyuen ket resében, hogy tanollyunc ebben.

NAGY PSALMVS CXLIH.

Nagy hala adással magasztallac teged en istenem
kegyelmességedrõl, v ala mikor en meg emlekezem,
õrdõkül õrdõcke, minden napon teged ker diczernem.

Oly nagy tizteletrè diczeretrè tõlem mēlto volnál,
ha hozzád illendõ tiztelset en nalam talalnál, de nint-
sen mit adnom tõbet vram az hala adasnál.

Idõrol idõre en hirdetem, hatalmassagodat, az id-
uõzítésben teremtesben valo io voltodat, mert nagy
szerelmedbõl, nem kemelléd tõlem sient fiadat.

Meg ielented nekem õrdõktõl fogua valo titkaydat,
az te vigasztalo batorito erõm mondasodat, te sient lel-
ked által onnan ertem io akaratomat.

Õrdõc diczõssegre tiztelsetegre hogy engem hiuatál,
az en büneimnec nagyfagabol, mikor ki tiztetál, acko-
ron mutarád, hogy magadnac engem valasztottál.

Peczetes gyürõddel sient lelkeddel, magadnac fog-
lalál, erõs remenséggel igaz hittel sīepen fel ruhazál,
õrdõkõs tarsaua, mert Christusnac engemet valasztál.

Vala vram nekem te elõrted nagy soc adossagom,
kiért te sient fiad Iesus Christus lön ertem vártfogom,
azert vag ion mostan en sīuemben illyen batorfagom.

Sokszor emlekeztem io voltodrol, en nagy búkfe-
gemben, kit meg is kőszönny en nem tudoc tellyes éle-
temben, azért kiált hozzád az en lelkem ő nagy őrdimében.

Feletté irgalmas, mert kegyelmes kegyes istenem
vagy, az meg büntetefre, verélegre haragra késő vag,
hosszu ideiglen benuethet ő irgalmas Isten vagy.

Reám bive szerint mint fiara atyam nem haragszic,
érdetlenegemert mikor veris kedue ellen ésic, ha sanya-
ru kezzel nyulis hozzám meg is ionra ésic:

Az ő nagy io voltát az vristen, nem czac ram ter-
ieszté, iokra gonoszokra napor holdot ő ki selesitē, föld-
et es az mennyet életünkrē mi nekunc teremte.

Nints nagyobb io réted, soha velem irgalmassagod-
nál, nagy kegyelmességed fellyeb arrat te igassagod-
nál, sent fiad érdemē nagyobb én vram álnoklag immnál.

Czuda io voltodbol meg ramaftod az kic el es nec-
nec, kegyelmességedből fel émeled kic immár el estec,
érdetlenegékből el nem üzöd az kic verkesztenec.

Im minden alatac soc szemij czac te reád neznec,
ő nagy búkfegekben ehsegekben tegedet keresnec, te-
remtő élető isteneknec tegedet ielentnec.

Segelled étellel es itallal minden búkfegekben, az
hollo fiaknac éledelt atz oz őnnen felszkekben, mikoron
annyoktol el hagyatnac ő nagy ehsegekben.

Czac meg vonszod vrā, az búkfegebē erős hatalma-
dat, is meg ha akarod az beusegrē ki nyugod karodat,
kegyelmességedet így mutatod hozzánc io voltodat.

Igen igaz módo vagy vristen, minden dolgaidban,
kit egy szer meg mondasz soha senki nem ér teged mas-
ban, ez nag vigassaga en lelkem nec minden banatiban.

Nag közel vagy hozzám, en istenem mint atya fia-
hoz az en kiáltasom fel inditson: az meg halgatashoz,
mert tiszta lelekből megyec hozzád mint edes aryához.

En akaratomat czelekedted io akaratedbol, igaz
töruent töttél, en felőlem vram mindenekből, sokszor lé
vetettél, meg fel vettél kegyelmességedből.

Meg őriszted vram mind azokat, kic teged szeret-
nec, hala legyen neked el nem vesztet kic benned hitte-
nec, kiert mid őrdöcké minden szetec teged diczerenec.

Erős otalma vagy esgyamola az szegen áruaknac,
az nyomorultaknac hiuattatol egyédül atyoknac, legy
meg szabadytonc vram mastis mi nekunc foglyoknac.

I eneked vristen mind ezekről adoc nagy halakat,
kerlec hog végiglen mind meg tartszad, ebben az fiakat,
kic teged tisztelnec mind őrdöcké mint edes atyokat.

Illyen hala adast Daudid kiraly tőn az Soltal köny-
ben, ő diczeretnec szaz negyuen negyedec reszeben, hog
halakat adgyunc az istennec mindenkor szuünkben.

PSALMVS CXLVIII.

Mikoron az sent Daudid meg esmeré,

Az istenét eckepen tisztelé.

Diczerietec az vristent az mennyekből,
Diczerietec őtet az magassagban.

Diczer-

Diczeriét ec őtet ti szent angyaloc,
Diczeriét ec őtet minden őferegi.
Diczeriét ec őtet az fenyes nap es hold,
Diczeriét ec mind az világ os czillagoc.
Diczeriét ec őtet mind az beles ég ec,
Es az magas ég földt valo vizec.
Diczeriét ec az vristennec szent neuét,
Mert mind ő általa teremttötenec.
Mind helyekrè rendelte ő ezeket,
Az ő parantfolattyát el nem hagiác,
Diczeriét ec az vristent ez földröl,
merges sárkanioc es fetét mélszegec.
Tűz es kő elsőho es minden pára,
A ő sbaúanac engedő forgo szel.
Az hégyec völgyec es minden termő fác,
Es az nagy Cedrus erdei nec fajj.
Vadac es minden okralan allatoc,
Az czufo maszo es sárnyas állatoc.
Földi kiralyoc es minden kőz népec,
Feiedelmec es ez földnec birajj.
Az iffiu népec es iambor ssep szűzec,
Az vén népec es minden io gyermekec.
Diczeriét ec az vristennec szent neuét,
Mert czac az ő neuè magasra tatic.
Az ő diczősége az földön mennyen.
Es az ő io volta minden helyeken.

Az ő

PSALMVS XLII

86

Az ő népénc sbaruát fel emelé,
Mikor az őrdög ellen idu őzité.
Diczeret legyen mindenür azoknac,
Kic az ő irgalmassagában biznac.
Diczeret az Izrael fiajnac,
Es az istenhez közel iaro nepnec.

PSALMVS XLII

MInt kéuankozic az sbaruas a kut feiehez, az en lel-
kemis vgy az vristenhez, te hozzád vristen életnec
kut feiehez.

Igen s bomiuhozot en lelkem az vristenhez, mikor iu-
tot életnec kut feiehez, es meg ieleuuen istennec se-
relmehez,

Kenyerim voltac ennekem köny hullata sim, es eiel
nappal az en ohajtasim, hol vagion istenem azt kerdic
ellenlegim.

Lelkemet ezt meg emletuén verém sirasban, mert
en megyec czudalatos haylekban, anya szent egyhazban
istenec hazában.

Oly nagy vigassagos szoban es diczeretben, isteni
vallasban es tiszteletben, lakozo zengesben, angyali
enekekben.

Siralmas es nagy s bomorü vagy te en lelkem, mirè
vagy te nagy s bomorü ennekem, mirè hogy haborgatz
engemet őh en lelkem.

Czac

Czac bizzál nagy remenleggel az vriftenben, mert meg benne bizom nagy remenleggel, az en istenében es en iduözítömben.

Haborodot meg en lelkem en büneimben, azert rola emlekezem ezekben, lordannac földéről igaz szent kereszlegről.

Az alazatosságról Hermon kis hegyeről, vy törüen idue nekünc ő törüenyből, mélség hij mélséget foc szentec befedeből.

Szinte miért te ennyere hogy felelytél el, mert iaroc en most keferűséggel, mikor ellensegem üldöz keferűséggel.

En czontaim hogy mikoron mind meg rontatnac, akkor őc engem meg káromlanac, az en ellensegim kie engem haborgatnac.

Ezt monda az Dauid kiraly imatlagaban, istenhez valo bizodalmanban, haborusagirol negyuen ket psalmusaban.

AS CHRIS-

A Christus születese- RŐL VALO DICSERETEC.

Az Modulifemus nota iara.

Tit. 3.

IEr mi diczeriüc áldgyuc es fel magastallyuc, mindeneknec teremtdiét az atya vriftent, ki nem mi erdemünkéből, de az ő io voltabol, könyörüle raytunc, az ő szerető szent fiát ez világra küldę.

Phil. 2. Szüz Mariatol testet es emberi szemelt, magát igen meg alazuán reá ia fel vőuéc, hog minket meg valtana, es meg szabaditana, mi ellenseginktől, büntől halaltól őrdögtről, őrdőc kárhozattól.

Gen. 3. Adamtol fogua regi el mult nagy időben, meg igerte vala nekünc ezt az atya Isten, kigyonac mikor monda, asszoni allat magua, meg törü fejedet, el véssi birodalmadat minden hatalmadat.

Gen. 26. Abraham Patriarchanac vgian azt monda, meg sokasitom en neked te keués magodat, mint az ég nec czillagit es tengernec földuenit, mert az te magodba, meg áldatnac minden nép nec hiud nemzetlegi.

Nu. 24. Már fel tamador Balammac fénes czillaga, kit iduendő keppen Sido nepnec mondott vala, hogy Iacób nézetéből, tamadna fénes czillag, es Sidofag közül, bármaznéc az Iesus Christus emberlege szerint.

Deut. 18. Ez vala azért az hatalmas nagy propheta: kit Moyses Sido nepnec meg ielentôt vala, istennec igeteret, mikor nekic meg mondá en ti közzületec, ramastoc egy nagy prophetát nektec váltfogtokra.

Pfal. 131. David Kiralynac ezen végre meg esküvec, hogy az ígért Iesus Christust nekic meg adná, mikor ekeppen monda, hogy meg ne czalatkoznéc, en az te bekedrè, vetec kiralyi méhednec draga gyümölcseben.

Efai. 11. Szent Efaias erről igy prophetait vala, vesszô szarmazic Iessenec nemes gyökerebôl, kibôl egy ekes virág vyionnan neukedic, kin istennec lelke bölcsesége es tanatfa, igen meg nyugosic.

Luc. 2. Simeon Prophetanac iduendô mondafa, Marianac à mit monda im belyessédéc, ez gyermek veszedelmére, es fokac iduössegerè: vettetet Sidoc közt, es iegy keppen kinec fokan ellene tamadnac.

Gal. 4. Szent Pal aianlya èsületesnec nag voltát, meg ielenté è mi nekünc hasznalatosságát, idô be tellyessédüén, el küldé atya Isten, egyetlen egy fiát, hogy mi válastor fia ij Christus által lennéc.

Mat. 1. Ez lôn à fiu kirôl az angyal azt mondá, mikor Ioseph szûz Mariat el akará hadni, Davidnac fia Ioseph, ved hozzád à Mariat, mert ez ollyat szûl, ki meg babadittyá nepét gonosb bün eitôl.

Luc. 2. Esületesnec è nagy dragalatos voltát, meg ielentéc az angyaloc szegen pastoroknac, mikor nekic

mon-

mondanac, hirdetünc nagy örömet, ki leszen tinektec, es ez egels földön valo bünds embereknek.

Ioa. 1. Ez vala az atya istennec è igecié, ki kezdettôl fogua az atya istennel vala, mindenec è általa es è miatta vadnac, kit ez gyarlo világ, az è okossaga miat meg nem elmert vala.

Es tulaydon közzé ez világra iduè, de èt ez világ fiaij nem akarác venni, es à kic ètet vduéc, hatalmat ada nekic, Isten fiajuá lenni, valakic az è neuében bizonynyal hinnec.

Pfal. 22. Örüllünc azért es mi lelekben vigadgyunc, nagy halákot aduan immár az Christus Iesusnac, ki è sületésüel minket meg vigasztala es meg batorita, ki diczôségüel rakua földnec kereklegè.

Rom. 9. Erről az iras tano bizonygot teszen, hogy vala kic benne hisnec meg nem czalatkoznac, de az èrdôc életet es èrdôc diczôseget igerte azoknac, holot velünc vralkodic èrdöcken èrdöcké.

CANTIO DE NATO PARVVLO

ad notam, Simeon vala egy Efai. 11.

Szent Efaias igy ir Christusnac szent sületeserôl, hog egy vesszô szal fel neukedic lesse gyökerebôl.

Ennec gyökerén egy viragoczka vgy mond neuèkôdèc, kin az istènec è szét attyanac lelke meg nyugouéc.

L ij

Gyôzô-

Győzdelmesnek nag' hatalmasnac irgalmasnac val-
lyá, az kegyelemmel es igazsággal őt tellyesnek mőgyá.

Ez által leszen az vriltennél nekűnc bekeffegűnc,
mert kőzbe iaronc sēnt attya elōtt ő leszen mi nekűnc.

Draga iofságot es őrdőkeget sōrdőz ő mi nekűnc,
adoflaginkat nagy gazdagfaggal ő meg fizeti értűnc.

Igaiságáual mind ez világot itélnyē fogia, mert at-
tya lsten az itéletet kezében boczattya.

Nagy bekeffegēt lelki őrdőmer'ioz ő ez világra, mert
királyfagot nagy birodalmat vēszen fel vallara.

Ő mia leszen hogy az baranyoc az farkassal laknac,
semmi bantafoc oroflanoyoktol nem leszen iuhoknac.

Semmi felelmecc kerestyeneknec őrdőgtől nē leszen,
kiknec Christusban nagy bizodalmoc remēsegec leszen.

Nag' soc gyors pardoc az baranyokal mindegyűt
niugofsnac, vad oroflanoc silid őkrőckel egygűt es-
nec isnac.

Kegyvetleneket az silideckel egyvesegbē hozza, őket
elōtte az kiczin gyermek besēdeuel hattya.

Győzdelmēnec haralmassagat valakic latangyác,
Christus Iesusnac isteni voltát mindenec imadgyác.

Nagy batorfaggal sēgeny bűndőcc ackor kőnyő-
rdőgnec, Christus neuēben lelki es testi aiandekot kērnec

Az ő szazloiat fel emelteti ő sēnt egyházában, es sēnt
igeiēt pēdikaltattya ez sēles világban.

Azpogan népec nagy batorfaggal élēiben mennec,
nagy batorfaggal őc aiandekon hitőtőlē kērnec.

Meg hal ackor ő ez kiraly Christus az mi bűneinkert
de harmad napon esmet fel tamad igazulafunkért.

Vilagoflagot az atya lsten imē fel tamastá, kit ez
vilagnac regen igért volt, immár el boczatta.

Kic lakozánac őrdőc halalnac sōret arnyekában, vi-
lagoflagot tamastya nekic az ő sēnt fiaban.

Azert őrdűlyűnc mint az aratoc az sēp áratasban,
vgy vigadozzunc mint az vitezec az el nyert pēdaban.

Mert az pallernac nehez igaiát nyakonkbol ki vo-
nyá, az bűnt es halalt az törűen atkát az Christus el rōtá.

Meg sēbadita minnyaian minket őrdőg orofagából,
sēnt orofagában be hozza minket irgalmasságából.

Nagy sēbadfaggal es nemességgel meg aiandeko-
za, mind fia iua es iēgyeseuē ez kiraly valastya.

Ezuilagi hadnagy soc zergessel czatogassal leszen,
es vérben keuert nagy soc őltőzet űtkőzetkor leszen.

De ez kyralnac Christus Iesusnac lelki hada leszen,
ő halalanac az ellenfegen győzdelme leszen.

Ammint Gedeon Madianokat űzē kűrt őlessel, vgy
űzi Christus hitetleneket ő sēnt igeiēuel.

Fut az Amalec az lampafoknac zōrgetese elōtt, igr
fut az őrdőg nagy rettegeffel Christus Iesus elōtt.

Az kis gyermekc kezeket nyuttyác őrdőg barlan-
gyaban, az ő orofagát az foldre ronnyác őc nagy ba-
torfagban.

Nagy diczōsséggel immar sūletet ez gyermek mi
nekűnc, az mi kiralyunc istenűnc fia adatot mi nekűnc.

Feiedelemseg nagy hatalmasság az ő vallán vagion, mint atya Isten meg ielétörte illien neuè vagion.

Nagy czudalatos tanaczosa ez az atya istennec, nag érős Isten ő leszen atya iüvendő élet nec.

Istennél valo bekeffegünk nec őrdc feiedelmè, birodalmánac országafanac loha nintfen végè.

Dauid királnac kirali feket maganac foglallya, igazán valo iteletiuel igazsággal byria.

Ezt czelekedi az sereg ek nec vra es istene, az vristennec reánc arador buzgo nagy szerelme.

Születeferől Christus Iesusnac azért emlekezzünc, bizodalommal hala adással rayta őruendezzünc.

Nagy vigasságunc őruendözesünc legyen az gyermekben, mert iduösségünc vagion mi nekünc sient sületeseben.

Diczeret legyen atya istennec es fiu istennec, az vizgaztalo világo litó sient lelec istennec.

DE NATIVITATE CHRISTI.

M Innyaian őrüllyünc hyükerefftyenec,

Nagy halakat aduán az vristennec.

Őrdmünc Christusnac sient sületese,

Mert ő fel őrdözöt az mi testünkben.

Leballa az ég ből az solo fiu,

Es meg testesüie az Isten fia.

Istennec ő fia lön ember fia,

Egy személy az ember es Isten fia.

Vé-

Végezefe lön, az az, nagy istennec,

Hogy az fiu lenne váltlag hitek nec.

Szent lelec istentől ő fogantatéc.

Mert az ő testét formala sient lelec.

Férfiu mag nélkül fogantatéc,

Az süznec meheből tiszta sületéc.

Ebben az nagy istennec ő szerelme,

Tettzéc meg atyanknac hozzác io kedüè.

Czudalatos szerelme az atyanac,

Hogy foglal sient fiaban ő maganac.

Istennel az ember meg haraguéc,

Az bünds őrdög miat rabia törüennec.

Tisztaalanna es bündöse lénec,

Az Isten ellen mindenec véténec.

Isten mert hogy minket valasztot vala,

Maganac ő minket teremtet vala.

Nem hagyhata minket büneret el vesünc,

Io kedüet akara raytunc mutatni.

De hogy minket istentől az büns-ördög,

Elszakasztot vala engedetlenseg.

Eggyesse istennél az embereket,

Semmi teremtetett allat nem teheré.

Buzgo nagy szerelmè inditá istent,

Váltlagra nekünc sient fiát kebité.

Reia az fiu terhüncet fel véué,

Istennel ő minket meg bekelteté.

Ezert fogantatéc az szent lelektől,
Mert ő meg tisztita minket az bűntől.

Czuda keppen Istenhez minket kötö,
Mint az emberseget magához kötö.

Eckepen velünc friget es kötöttön.
Mert velünc ő lakozo istenné lön.

Nem czac éreiet ontá ő az testbe,
De vgian magátis az testhez kötö.

Mert nem lön elég egy természetben,
Hogy váltság élhessen czac embersegen.

Istent es embert kellé őszüé hozni.
Hár két természetec kellettéc lenni.

Szantalan es véghetetlen fizetést,
Kellöttéc Christusnac tenni az bűnért.

Ezert lön ő ember es igaz Isten,
Mert két természetet az váltság keuán.

Rabságunkbol es az mi bűneinkből,
Meg szabadita Christus az halaltól.

Az ő születése lön tisztassagunc,
Isten ióságival gazdagulafunc.

Ez lön az meg igert mag Abrahamnac,
Ez lön az Mefsias fia Daidnac.

Balaannac czillaga es nagy Propheza,
Es Christus lön az mi lelkünc váltsága.

Czerele az Christus az embereckel,
Meg bekeltete minket az istennel.

Ördöc diczölseget ördöc életet,

Igassa-

Immár az soc vendég neppel mind a szállasoc az vá-
rasban be töltöc vala, azért szent Ioseph, el be szálla ie-
gyesseluel egy istalloban.

Tisztassagban mi vrunkat az szü Maria, szüzen szülé
nekünc ez vilagra az istalloban, be polaluán helhezette
az iasolban.

Szent Pal írja bizony befed mellyet hinnünc kell,
vr Christus iüve ez vilagra ennekokaert hogy ő minket
bűndöket idüözítene:

De ha irgalmassagabol el nem iöt volna, mi min-
nyaian el vesztünc volna, kárhoztünc volna, mert mind
feienkent vr istennec valánc haragyaban.

Az mi első atyánc Adam mikor vétkezéc, vr isténc
parantsolartyát hogy ő meg sege, magát eyté es fiajé
Isten haragyaban.

Minden lelkec kic ő töle származnac vala es nec va-
la Isten árkaban, ő haragyaban, fogantatuán születetuén
eredendö bűnben.

Senki is czelekedetiböl mennyorszagban, sem érde-
meböl nem mehet vala, es vr istennec, meg nem enges-
telheti vala ő nagy haragyár.

Esaías szent Propheza örömet monda, hogy mi ne-
künc gyermek születnéc fia adatnéc, ki istennec nagy
haragyát meg engesztelne.

Angyal az pastoroknac eyel meg jelenéc, ez szöc
monda hirderec nektec en nagy örömet, mert születéc
ez nap nektec idüözítörc.

M

Nagy sereggel az angyaloc égben éneklic, vristennec diczöfeg menyben es it ez földön, bekefeg es io akarat az embereknec.

Az pasztoroc mind fel keluén el bę menenec, Bethlehemben es meg talalac az szent Iosephet, szűz Mariaual az gyermeket ott az iasolban.

Diczditęc es diczeręc istent mindenben, mellyeket szc hallottac vala es lattac vala, azért mijs diczeretet nekie mondgyunc.

Atya vristennec fia emberre hog lön, & általa hogy mi emberec az igaz hitben, feienkent lennęc vristennec aldor fiaij.

Vigafagnac es örömnec ez az nagy napia, kin örül nec mind az angyaloc, no azért mijs adgyunc halat ez gyermeknec mint mi vrunknac.

Atya vristen & fiat nem azért küldę, ez vilagot hog meg itellye es el vesesse, de meg tartsa szabaditla es iduözitfe.

Bizonfaggal ez világra azért szűletęc, hogy vala kic & benne biznac tellyes leleckel, öröc életet valhassanac istent lathassac.

Ez gyermek lön vristennel mi kézbe iaronc, es mi nekunc & ez szot monda: szeret sziam, higy en bennem meg boczatom minden büneider.

Azert hidgyen minden ember Iesus Christusban, mert kic biznac & érdemében szűletesében, nem kárhoznac de vitenec bę mennyországban.

O te

O te áldot es szep gyermek vt Iesus Christus, halat adunc ez nap teneked es kerunc teged tekents reanc magas menyből mint fiadra.

Adgyad nekunc aiandekul szent lelec Isten, hogy valhassunc teged öröcke es diczerhessunc, holtunc vran mennyországban teged lathassunc.

Diczerfessęc szent háromfag e may napon, atya fiu es az szent lelec egy bizony Isten, diczeretet mind öröcke neki mondhasfunc.

MAS ENEC ASONROL
Mikor ez szeles világ kárhozatban észtt volna, es minden nemzet az öröc tűzre valo volna, es mind a pokolra szállana.

Az kegyetlen halal mindeneket meg öl vala, mert az & nagy szomorü arnyekaban visel vala, az nagy tűzre keberit vala.

Nagy örömet ada nekunc az mennyeknec kirallya, az áldor atya Isten a menyből io keduet mutata, e földet meg vilagosira.

Ala küldę nekunc az önnen igeięc, es az & allapattyanac termeszet szerint valo fiat, az & dragalatos nagy kintser.

Ezt hogy el boczattya világ kezdetetől fogua, igerte es hirdette az szent atyagnac általa, az & nepęc vgy vigasztalta.

Kincc

Kincc el iüüéset nagy ohaytással vartác, es nagyfo-
haszkodással, ezért őt mindenkor imadrác, czac hogy é
nagy kiralt lathatnác.

Mert ez által hirtéc ez vilagnac szabadulását, á bün-
nec es halálnac öröcke valo meg romlását, mindenek-
nec meg vyulását.

Mikor ez vilagnac dolga eckepen volna, egy szept-
letelen süzet Isten Sido nemből valaszta, abból von tes-
tet ő magara.

A Romay Augustus Czaesar, hogy vralkodnec, es
mind é szeles világ ő birtokaban samlaltatnéc, es leuel-
ben irattarnéc.

Ackor Sidofagbā Dauid Kiraly varasabā, á Mikheas
Prophetanac mit vala irasabā, sületéc Iesus Betlehébé.

Azon tartományban mikor pastoroc volnanac, es
az ő nyaioc mellet eyel őrizuén vigyaznanac, angyali
kozator hallanac.

Ne fellietec immár ti bünds emberek, im őrdmet mō-
doc az nag istentől en rinektec, ma sületett iduđzitórtó.

Az angyállal lőnec azontol mennyeyj seregec, kie-
nag diczeretét az vristennec eneklénec, ez vy kiralynac
őruendene.

Ki akal embereckel Isten meg bekeller, es io akara-
tot ő elősegihéz ielértet, mert nekiec meg kegielmezet.

Adgyunc halat azért mijs nagy őrdimmel ennec, es
tellyes ieleckel őruendőzzünc é kis gyermeknec, mint
mi kegyes iduđzitónknec.

Hála.

amborsagban hamar el fel őltőzzünc, mennyorsagban
be mehetünc.

Diczőseg atyanac, eggyetlen egy sēnt fianac, mind
ézeknec nemes aiandekanac, tellyes sēnt haromsagnac.

MAS AZIAM CANTEMVS NOTA.

IEr minnyai an őrüllvünc, es sēuünkben őruendgyünc,
mert sületéc vr Iesus nekünc.

Kir az arya vristen könyörüluén emberen el bocza-
ta hatodic időben.

Mert meg vala igerue meg az első időben, terem-
tesnec ő kezdetiben.

Az mi első atyanknac: Adamnac fiajnac, es vtan-
na maradékinac.

Az vtan Abrahamnac Iacób Patriarchanac, vége-
zetre Dauid kiralynac.

Kincc nemzetsegeből mehenec gyümöltseből, süle-
téc szeptletelen süztől.

Kincc neue Maria, vr Iesusnac sēnt annya, es neki
solgalo leanya.

Ez szept süztől sületéc, arya istentől adatéc, es nekünc
aiandekozratéc.

Angyali szept zengeséc, es ekes enekleséc, ielenenec
mennyeyj seregec.

Hirdetuen pastoroknac, iuh mellet vigyazoknac,
vigadnanac az vr Iesusnac.

N

Mert

Kincc el iüüéset nagy ohaytással varrác, es nagy f. haszkodással, ezért őt mindenkor imadrác, czac hogy nagy kiralt lathatnác.

Mert ez által hittéc ez vilagnac szabadulását, a bűnec es halálnac öröcke valo meg romlását, mindenek nec meg vyulását.

Mikor ez vilagnac dolga eckeppen volna, egy szép lötelen süzet Isten Sido nemből valaktra, abból vön testet ő magara.

A Romay Augustus Czar, hogy vralkodnec, e mind è feles vilag ő birtokaban samaltatnéc, es leuelben irattarnéc.

Ackor Sidofagbā Dauid Kiraly varasabā, a Mikheas Prophetanac mit vala irasabā, sületéc Iesus Betlehébé.

Azon tartományban mikor pastoroc volnanac, es az ő nyaioc mellet eyel örizuén vigyaznanac, angyali hozator hallanac.

Ne fellietec immár ti bünds emberek, im örömet mō doc az nag istentől en tinektec, ma sületett idudzitöröc.

Az angyallal lőnec azontol menyeij seregec, kic nag diczeretet az vristenec eneklénec, ez vy kiraly nac öruendenec.

Ki alal embereckel Isten meg bekeller, es io akaratot ő eléseg ihez ielētett, mert neki ec meg kegielmezet.

Adgyunc halat azért mijs nagy örömmel ennec, es tellyes ieleckel öruendözzünc è kis gyermeknec, mint mi kegyes idudzitōnk nec.

Hála

iambörfagban hamar el fel öltözzünc, mennyorsfagban be mehetünc.

Diczőség atyanac, eggyetlen egy bent fianac, mind ezeknec nemes aiandekanac, tellyes bent haromsfag nac.

MAS AZIAM CANTEMVS NOTA.

IEr minnyai an örüllüünc, es siuünkben öruendgyünc, mert sületéc vr Iesus nekünc.

Kit az atya vr isten könyörülüén emberen el boczata hatodic időben.

Mert meg vala igerue meg az első időben, teremtesnec ő kezdetiben.

Az mi első atyanknac: Adamnac fiajnac, es vran na maradékinac.

Az vran Abrahamnac Jacób Patriarchanac, végezetre Dauid kiraly nac.

Kincc nemzetsegeből mehenec gyümdöltseből, sületéc szép lötelen süztől.

Kincc neue Maria, vr Iesusnac bent annya, es neki szolgáló leanya.

Ez szép süztől sületéc, atya istentől adatéc, es nekünc aiandekoztatéc.

Angyali szép zengésec, es ekes eneklésec, ielenenec menyeij seregec.

Hirdetuen pastoroknac, iuh mellet vigyazoknac, vigadnanac az vr Iesusnac.

N

Mert

Mert. czac δ iduđzítđ, mindeneckel iol téuđ, senkit kedig hatra nem vetđ.

Hozzáhy mindeneket, gonosb bűnben élđket, meg boczattya az ű bűnđket.

Elhagya gazdagfagát, véghetetlen orśagát, hogy erettűnc adna δ magát.

Azert idue hogy élnénc, es meg engeszteltetnénc, érdemebđlkegyelmet nyernénc.

Nagy szeretet mindenekhez, hogy Isten emberekhez, idue fertelmes bűnđsđkhez.

Ő életnecc adoia, sűnecc vigasztaloia, lelkűnknecc vilagositoia.

A kic benne nem biznac, sđt bizny sem akarnac, δ rđc halallal đc mind meg hálnac.

Mi azert è felsegnecc, emberrelđt istennecc, hidgyűnc mi nagy remensegűnknecc.

Ki nekűnc igertetéc, es erettűnc sűletéc, mondgyűnc neki vy diczeretet.

Ő atyauall egyetemben, sđnt háromfag mennyegben, diczertessęc egy igaz hitben.

C MAS ENEC ASON NOTARA.

Christus Iesus sűletéc, Atya istentđl küldetéc, ez világra nekűnc adatęc.

Ket ember valasztatęc, Adam elsđ adatęc, az Christus az vtan sűletęc.

Minnyaian az Adamban, èsenc đrđc halalban, istensegnecc nagy haragyaban.

Elsđ atyanc mi nekűnc, Adam nagy veszedelműnc, lđn mi nekűnc đrđc halalunc.

De azkegyelmes Isten, ki irgalmas mindenben, es meg be vđn az đ keduében.

Igere ez vilagra, sđnt fiát az halalra, mindeneknecc nagy valtsagara.

Kezdetben vala az igè, az Christus δ felsegè, sđnt Atyanac egyetlen eggye.

Lè szalla mennyorśagbol, attya akarattyabol, istensegnecc gazdagfagabol.

Isteni bölczefegbđl, sđnt lelec ihlcsébđl, sűletęc az sűznecc mehebđl.

Ez vilagra adatęc, ez nap nekűnc sűletęc, emberi nem hogy meg valtatęc,

Atyaknac áldozafoc, Propheraknac irafoc, ezt bizo- nirtya δ mondafoc.

Ez az istennecc fia, ki idt most ez világra, mindeneknecc meg valtasara:

Mint Adamban kesergűnc, az Christusban vigadunc, mert δ nekűnc minden đrdműnc.

Mert Adamban meg halanc, de lđn Christus mi atyanc, ki által esmeg feltamadanc.

Vigadgyunc es đruengyűnc, isténecc halát adgyunc, hogy halalbol életre meggyunc.

Diczerettel vristen, Christusban te igedben, sicut
lelecek istenfegedben.

NAZ NATVS EST NOBIS NOTA IARA
Ekünc sületéc menyei kiraly, kit idudzi dnec
monda az angyal: vy estendöben mi vigadgyunc, sü-
leteret lesuit mi imadgyunc.

Regen meg irrac ezt az Prophetac, hogy fiat sülné
egy nemes virag: vy estendöben mi vigadgyunc.

Szüz Mariatol gyermek sületéc, de sicut lelektöl &
fogantatec: vy estendöben mi vigadgyunc.

Nagy haralmas lön ez kis ded gyermek, meg törete-
nec loc ellenfegec: Vy estendöben.

Gyözdödelmet von az kárhozaton, gyözdödelmet von
öröc halalon: Vy estendöben.

Nin fen az bünnec hatalma raytunc, kiknec az gyer-
mec lesen otalmunc: Vy estendöben.

Halat adgyunc az vristennec, es idudzi & Iesus Chri-
stusnac: Vy estendöben.

CANTIO DE PASSIONE ET RE-
surreccione Christi, ad notam Surrexit Christus.

Sudalaros nagy bölczefeg, hogy Isten az embere-
ken, könyörüé bündsökön: Diczeret istennec.

Temremtes elörlata: hogy ember el hasonlanéc
töle, es el kárhoznéc: Diczeret istennec.

Oruo fagoc azert szerzé, kiuel az ember élhetne es
magaban cine vesne: Diczeret istennec. Fiat

Fiat az Isten valasra: Szerelméből ertünc ada, köz-
zenc ötet el boczatá: Diczeret istennec.

Mennyeij kintlet be zárta, es hatalmat neki ada, ne-
künc ötet vgy aianlá: Diczeret istennec.

Végeze azt az vristen: fiat hogy emberi testben, ö-
tötetne mint feguerbe: Diczeret istennec.

Kezes leuén emberekért, & tönne elég fizetést, embe-
reknec váltágaért: Diczeret istennec.

Az fizetés imig y lenné, hogy öröc ként & senuedné,
bünt halalt el vesitene: Diczeret istennec.

Ö mindent meg vyetana: helyere es mindent hoz-
na, kit Adam meg rontot vala: Diczeret istennec.

Bayt vijna törüeny atkual, bünnel es az kárhozattal
nagy istennec haragyaua: Diczeret istennec.

Meg gyözné es el rontaná, az bünt halalt le tapod-
ná, poklot e kálhozatna: Diczeret istennec.

El iüüé azert az testben, Christus erettünc öltözüén,
es ertünc meg felsituén: Diczeret istennec.

Öröc halalt ként senuede, törüennec atkát el töré,
haragtul minket meg mente: Diczeret istennec.

Annycra testben kenzatéc, ép semmi benne nem tet-
téc, éppen & meg töretéc: Diczeret istennec.

Meg taglac es meg faggatác, meg pögöflec es czu-
folác, sörnven meg oltorozác: Diczeret istennec.

Ez világ büneijölgya, mint az vizeknec sokfaga,
már seicrè borula: Diczeret istennec.

Mint az czerep vgy el szarat, haragnac tûze bent-
stét, el szarastotta tagiaijt: Diczeret.

Ninften abrazat & rayta, mint fereg raglasnac miat-
ta, ferteng az soc nyaualyaban: Diczeret.

Az büntetésnek soklaga, büncinc szantalan solgya,
törüenec nagy soc sulsaga: Diczeret istennec.

Igy fizetę meg erettünc adossaginkat, az vrnac igr
adna meg válttagunkat: Diczeret.

Kényauaal es halalauaal, az bünt, poklot törüeny át-
kár, el ronta az kárhozatot: Diczeret.

Hogy mi nekünc bekeffeget, istennel gazdag ke-
gyelmet, szerzene szep mentseget: Diczeret.

Hatalma már az örögnec, ninften mi raytunc az
bünec, pokolnac es kárhozatnac.

Az istennél bekeffegeben, mi atyanknac szerelmében,
vagyunc immar io kedüében: Diczeret.

Nem felünc az kárhozattol, nem felünc mi az soc bün-
töl, semmi ellensęünköl: Diczeret.

Diadalmot mert Christusban, vettünc immár mi
ezeken, örüly mi lelkünc istenben: Diczeret istennec.

Czufollyuc mijs az halalt, czufollyuc az bünt az pok-
lot, mienc el higgyünc Christus: Diczeret.

Azert halala Christusnac, lön el rontasa pokloknac,
bünec az öröc halalnac: Diczeret istennec.

Christussal egyyüt meg holtunc, egyyüt vélę meg
szelünc, hogy egyyüt véle már ęllyünc: Diczeret.

Az

Az & halala ęreie, immar el hatot lelküncrę, diadal-
munc hogy igr lennę: Diczeret.

Fel tamadasa Christusnac, ęleszete lön holtaknac,
es szabadfag az hiueknec: Diczeret istennec.

Mert meg hozá ęletüncet, meg igazitá igr minket,
es fel tamasztá lelküncet: Diczeret.

Igassaga es ęletę, minden ęrdemę ęreie, el hatot már
mi lelküncrę: Diczeret.

Boszunczuc az bünt, czufollyuc, halaltol már mi ne
fellyunc, mert nints sulákia iol tuggyuc: Diczeret.

Bizonnyal immár Christusban, fel tamattunc mi v-
runkban, vralkodunc országában: Diczeret.

Lelkünc fel tamatt az bünböl, bizony testüncis az
porból, fel tamad már az soc kęnbol: Diczeret.

Öröckę egyyüt vrunkal, vralkodunc az Christussal,
es ęlünc nagy vigassagban: Diczeret.

Diczeret atya istennec, & egyyetlen egy fiánac, Di-
czeret az szent leleknec, egy bizony istennec.

CAZ CHRISTVS SVRREXIT NOTA.
Christus fel tamada, mi bününcet el mofa & szent
vére hullasa, lön vétküncnec romlafa: Czac & ne-
künc atya istennél kedues szobolonc.

Istennec bölczesęe, hozzanc valo szerelmę, ielenęc
diczöfegę, el reytor nagy kegyelmę: Czac & nekünc.

Nag lön Adamnac vétkę, mellyet halal kęuetę, pa-
ransfolatnac szegese, mindenekeet sebhete: Czac & ne:

Az kegyelmes vrsten, könyörülè emberen, hatalmat von örögdön, mi nagy ellenfegünkön: Czac &.

Lön elsö öröm mondás, adamnac nagy vidolás, elèsd: nec tamadás, el tőret nec vyulás: Czac & nekünc.

Hon az ember istenben, & nagy igeretiben, hozzá valo kedueben, bizzéc nagy szerelmében: Czac & ne:

Christus ártatlan barany, ki mi értünc áldozuán, bününköl szabadituán, es életre vyetuán: Czac & nekünc.

El véué halalunkat, & meg tőré poklonkat, meg szerze orsagunkat, mi nagy bodosagunkat: Czac.

Ez az nagy irgalmasság, mondhatatlan vigasság, ki vala halhatatlanság, lön értünc sádalmasság: Czac.

Czudalatos had vala, hol az élet meg hala, de nagyob czuda vala, hogy & feltamatt vala: Czac.

Szenuede mi bününkért, vérec ontá vétkünkért, meg hala mi ertünc, fel tamada mi nekünc: Czac.

Hallyunc meg bününk nec, véget vefsünc vétkünk nec, élyünc mi vy élet nec adgyunc halát isténec: Czac.

Mélto azert vigadnunc, mi siuünkben örülnünc, Christus lesult diczernünc, es öret fel magasztalnünc: Czac.

Diczer tesséc siuünkben, sicut haromság mennyekben, vallyuc istent éltünkben, maradgyunc meg az hitben: Czac & nekünc atya istennel kedues szoszolonc.

VGYAN ASONROL.

Chri-

Christus feltamada, nekünc örömet ada, vére réanc arada, haszna raytunc marada, Nyery irgalmat közbe iaro Iesus Christus sicut atyad élt.

Christus meg holt bününkért, feltamadot éltünkért, mi vigasztalásunkért es igazulásunkért, Nyery:

Christus kénya érdemünc, sicut halála válttagunc, vére ártatlanlagunc, es fel költe vigtagunc, Nyery.

Ez az isten baranya, válttagunknac aranya, halálunknac halála, az kigyonae rontoia, Nyery.

Az & fel tamadása, lön pokolnac romlása, az & öröm mondása, lelünk nec vijdulasa, Nyery.

Ez lön az öröm módás, es az meg vigasztalás, hog az egy fel tamadás, lön az meg bodogulás, Nyery.

Ö meg mente bününköl, az törtüennec átkatol, isten nec harag yatol, az örögdöl pokoltol, Nyery.

Azert mies bününköl, feltamadunc vétkünköl, ez világi kénünköl, es mi nagy halalunköl, Nyery.

Közbe iaro Christusunc, Atya isten nec sicut fia, keried te sicut atyadot, hogy iduözitsen minker, Nyery.

VGYAN ASONROL.

Christus fel tamada, ki értünc meg holt vala, mi bününkért ként valla, miker meg igazeta, Kerunc teged vrunc Iesus Christus irgalmaz nekünc.

Egy Adamnac vétkéiert engedetlen segeiert, az alma meg ételért, öröc halalt érdemlénc, Kerunc.

Ott el vésze szentegünc, es ártatlan életünc, isteni
bölcszelegünc, es minden igassagunc, Kerünc.

Termeszetünc meg romla, szépegünc meg rutula,
nagy bűn ott reánc szalla, istennec nagy haragya, Ker.

Ki üzeténc az kerből, tisztességnec helyetől, ki élénc
az épségből, az istennec kedueből, Ker.

Mennyország be zárlatéc, Adam földre vettééc,
hogy ő ott vereytezéc, eckepen kenyért ennéc, Ker.

De irgalmas az Isten, böcz hatalmas mindenben,
ekot lelé ezekben, meg szana el vesztünkben, Ker.

Igeretet ackortón, meg mentené ördögtől, ki ne-
künc nagy io hir lón, mert remenségünc ot lón, Ker.

Ackor ilyen szot szolla, asszony allat magua, kig io
fejét meg rontya, mert őt kig io meg czalta, Ker.

Soc estendő be telec, az magzat meg adatec, süztől
gyermec sületéc, Iesusnac neueztetéc, Ker.

Ez gyermek lón hatalmas, Isten ember es igaz, min-
denekhez irgalmas, soc gonosztol otalmazz, Ker.

Teltben értünc meg hala, büntelen nagy ként valla,
harmad nap fel tamada, minket meg vigasztala, Ker.

Egy ember nec vétkeiért, estünc vala haragba, az
Christusnac kedueiért, élénc nagy bodogsagba, Ker.

Ellenségünc meg romla, Lucipernec tabora, halál
az bűnnec soldgya, az törüennec hatalma, Ker.

Immar nekünc tisztartonc, Isten előt szoszolonc, egye-
dül közbe iaronc, egyyetlen egy otalmunc, Ker.

Nint-

Nintsen nekünc felelmünc, semmi nyomorufagtol,
kárhozattól ördögtől, es az testi halaltól, Ker.

Már mies fel tamadgyunc, minden gonoszt el had-
gyunc, igassagnac szolgallyunc, es á bűnnec meg hal-
lyunc, Ker.

Halát adgyunc istennec, mi edes mesterünk nec, es
szent lelec istennec, mind ördöckön ördöcké, Ker.

VGYANASONROL.

Christust meg felszítéc, kegyetlen Sido nepec, ki mi
értünc sületéc, méyből nekünc adatec, Kirielyeső
Halalanac vranna, harmad nap fel tamada, hog mi
errünc meg hala, ördöc halalt meg ronta, Kirielyson.

Regen azt beszellec, Prophetác azt hirdettec, hog
az Christus sületnéc, értünc meg felszitternéc, Kir.

Igassagunc meg ölec, czalárd neuel illetec, ördön-
gón nec neuezéc, halalra őt itelec, Kirie.

Szantalan soc kénokat, es nagy soc czapasokat, nagy
soc káromlasokat, szenedé bosszúfagot, Kirielyson.

Tanittarunc istentől, ne rettegyünc pokoltól, es ne
fellyünc ördögtől, meg rontatéc istentől, Kir.

Vagyon nagy bizodalunc, mert mies fel tama-
dunc, Christussal vralkodunc, vélé ösüé vigadunc,
Kirielyson:

Szegyent nagiot vallottac, érdemekben kic biztac,
mert Christust meg czufoltac, halálát meg rutoltac, Ki.

O. ij.

Soc.

Sokan biznac magokban, kic nem biznac Christusban, teu elegnec vtokbā, reszecnints mēnyorszagban, K.

Vigafagoc nagy volna, ha Christust hittéc volna, bün boczanattya volna, istennel reszes volna, Ky.

Remensegünc nagy legyen, hitünc gyümdölczős legyen, más istenünc ne legyen, mely pokolra ne vigyen Kyrieleyson.

Ezt sent Matę meg irta, hogy Christus meg farada, fige fát meg átkozá, mert gyümdölcze nem vala, K.

Christusfel tamada, minker igen biztata, imadkozni tanita, kesertet ne találta, K.

Szalla le pokolra, sokaknac válttságára, poklot hagyta banatban, mert nintsen bizodalma, Kire:

Igassagot szeresünc, hamissagot ne tegyünc, sege nyeket segellyünc, Christus neuét diczeriünc, K.

Teged kerünc vristen, agy hitöt mi szüünkben, hog bizzunc te neuedben, es legyünc szerelmedben, Kyrie.

A CHRISTVS IAM SVRREXIT NOTA.

Christusfel tamada igassagunkra, vtar szörze mēnyorszagban öröc bodogsagra.

Az első atyankban mind bünben esenc, az istennec io keduéből ottan el ki esenc.

De az Christus Iesus keduében eytè, emberre lön es è bünnecc ottan véget vetè.

Mind ez világ terhét vallara vdué, az hatalmas atya istent, értünc meg köuetè.

Ör-

Ördög nec hatalma vala mi raytunc, mert mind az első emberuel az almában ettünc.

Mind az alma miatt fogunc meg vásęc, reánc szalla az nagy bünért minden keletüség.

Gyüldüség iregüség minden keuelüség, faradlagos nag foc munka es minden betegüség.

De lám ezt nem érti az hatatlanlag, emberekre honnan szallot enni nyomorulag.

Azert nem fogadgya Isten beszedét, iora intè sent igeiét, Christus iduüségét.

Christusfel tamada igen kialtyuc, de az bünnecc vndoküségát mi meg nem vrallyuc.

Tuduána bünben élünc semmit nem félünc, azert az Christus halalà nem használ mi nekünc.

Tamadgyunc fel testben azert à bünből, ki miat ki rekeszterünc az nagy diczöüségből.

Vegyünc nag io keduel Christus io voltát, atya Isten elöt valo kedues áldozattyát.

Diczöüség mennyegben az vristennec, atya fiu sent leleknec mind öröcké, Amen.

MAS CHRISTVS FELTAMADAS AROL.

Christusfel tamada, mi bününker el mofa, sent vére hullasaua, attyat meg engesztelè irgalmazz mi nekünc.

Haragnac voltunc fiaij, Adamnac nagy vétké miat, de az irgalmas Isten fiát igere nekünc, Irg.

Ez igeret lón első, őrdm mondás mi nekünc, kit az Isten fiáról, igére bűnösöknek, Irgalmazz.

Igaz Isten beszede, igaz ő igeretè, hidgyünc az igeretnek, mert ez az őrdm mondás, Irg.

Vigassagunc nagy vagion, Christus születésében, de nagyobnac kell lenni, ő fel tamadafában, Irg.

Fel tamadot mi nekünc, vralkodic mennyegben, azokert most könyőrdg, kic zac ő benne biznac, Irg.

Hogy bűnünköl ne féllünc, atya közört mi közörtünc, halála érdeméuel bekesget ő őrdzè, Irg.

Szent leleknec malasztját, nekünc nyere atyától, ha igazán mi hiszűc, meg holtát es fel költét, Irg.

Mert meg hala bűnünkért, mind az sènt irás mongya, az vran fel tamada mi igazulásunkért, Irg.

Tamadgyunc fel már mies, most az hitnec általa, hogy az vtolsó napon, egyetemben tamadhassunc, Irg.

Testestől es lelkestől az őrdc bodofagra, kit Atya Isten nekünc ad zac az Christut által, Irg.

Vrunc Christus már nekünc, egyetlen egy sósólónac, folyamiunc zac ő hozzá, nints kétség iduölse-günkben, Irg.

Adgyunc halát mi mostan, Christus által atyanac, kiuel ő vralkodic mind őrdcken őrdcké, Irg.

MAS CHRISTVS FELTAMADASAROL

Christus az mi bűneinkért, meg hala, hogy minket azoktól, meg szabaditana es fel tamada, hogy ne-

künc életet hozna, ezen mi mind őrüllyünc es az vrifestent diczeriünc, hálakat adgyunc es mondgyunc, Alleluia.

Emberec közzül az halalt senki meg nem győzhette vala, ezt miuelec az mi bűneinc, mert senki bűnelkül nem vala, kikért szálla ránc az halal es raytunc el hatalmazec, orfagában fokfagában tartuán, Alleluia.

Iesus Christus istennec fia, ki ez világra idue, es az bűnt rolunc el vdué, halálánac èreieuel, es hatalmaual monduán, ő halál leszec te halalod es pokol leszec meg emestöd, Alleluia.

Czudalatos had vala ez, az halál es élet közört, az élet kereszèt visele es az halalt el nyele, ezt regen meg monta vala, az irás hogy meg emesztetnec, az halal győzdelmünkè, Alleluia.

Christus az igaz hufuèti barany, istèröl nekünc adatot, hogy ő ez világnac bűneit, el venné ő halaláual, kic ezt hitic, azoknac, az őrdg semmit nem árthat, mert aytoiokat meg véresztec, Alle.

Ier tistellyünc ezért az Christust, lelkünknek nagy őrdmèuel, mert ő az ő sènt halaláual minket meg szabaditott, őrdgától es halaltól, es az mi nag bűneinktől, kikért mi neki halát adgyunc, Alle.

Monduán hala legyen te neked teremtd mi edes vrunc, hogy minket meg szabaditottál, minden ellenfeginktől, es kerünc adgyad nekünc, hogy ezt bizennyal hiszűc, es valhassuc mind őrdcké, Alleluia.

HAla adasokkal enekellyűnc, az Atya vristenec, nagy berelméről.

Ki mikor meg tekintę bűnös voltunkat, az ő berető szent fiár halálra adá.

Hogy az mi bűneinket el venneie, szent véreuel vétünköt meg mosogatnaia.

Ki bűnt nem tőtt vala földön élteben, az vristen mi erettűnc, bűnne tőtte vala.

Hogy mi ő általa meg igazulnánk, es Isten igazságua ő általa lennenc.

Nem lőn itt ez földön oly áldozat, ki az istennec előrt, oly kedues volt volna.

Mint az ő fianac egy áldozattya, mikor kerest fianac oltaran erettűnc áldozęc.

Ackor nagy bűneinket, halálunkat, es pokolbeli örögnec nagy hatalmassagát.

Magas kerest fara, felfesitę, melyben ő az vristenec akarattját tőue.

Christus halál ellen fel tamada, koporsoból dicő seguel szent testę ki idue.

Mikeppen szent Dauid meg irta vala, hogy az felleges vristen szent fianac lelkét.

Pokol setetsegeben nem hadnaia, sem ő draga szent testenec rothadást engedne.

Regen ő törüenyben Ionas Propheta, ez dicő fel tamadafnac példaiia vala.

Mi-

Mikor az Ceth haltol el nyelettetęc, czoda keppen á szarazra ő ki adattatęc.

Abraham Patriarchanac áldozattya, lőn az Isten fianac nemes példazattya.

Eggyetlen egy fiaual mikor áldozęc, segueret az angyal kezében erössen meg fogá.

Es ő fia helyeben kossal áldozęc, ki ackor nem ok nélkül czeleketteręc.

Mert ő törüenybeliek nec áldozattyo, czac az Christus áldozattját példaiol iegyzetęc.

Hogy Christus áldozęc mind meg sűnénec, mind az ő törüenyben valo nagy sęc áldozatoc.

Mert ő lőn az törüennec végezetę, minden ő benne hiuők nec igazulafara.

Egssen valo áldozattyaual meg sientelę, mind azokat kic öröckę iduözülendęc.

Es ackic ezt hiendic öröc életet, mikeppen meg iger tę, öröcke meg adgya.

Azert egyszer algozor bűneinkert, fel tamadot sient Pal mondgya iduösslegűnkert.

Hogy mi ő reaia nezuén ő benne, hinnenc es mind felserkennenc, gonos bűneinkből.

Es meg erössfeiternenc, az mi hitűnkben, melyuel vallyuc testűnk nec fel tamadafát.

Ő példaiot elöttűnc fel tamadott, halálunknac ideien, remenyől adatott.

P

Illic

Illic azért mi nekűnc halákor adnűnc, az felleget es vt
istennec kegyelmességeröl.

Ez az ő szent fianac Christus Iesusnac, szentleges ha-
lalárol es fel tamadáfarol.

Ki most mennyországban az atya istennel, engesztre-
lőnc éfedezőnc es mi szőlőlonc.

Kerűnc azért mindnyaián boczassa nekűnc, szent le-
lec vristennec beűleges malasztár.

Ki az mi lelkűnket igazgassa, es az őrc életnece vta-
ra tanítsa.

Atya vristennec ő felleget, diczertessecc mennyország-
ban az ő diczőségē.

Es az ő fianac istenségē, hirdetteffec szent halála es
fel tamadása.

Szent lelec vristennel egyetemben, velűnc legyen ő
országaga őrcőckön őrcőckē.

CHRISTVS MENYBE MENESER ŐL.

Christus menyben fel mēne, nekűnc helyet szörze-
ni, űl attyanac iobiara, lőnc mindeneknec vra,
Christus űl attyanac menyben iobiara es vralzkodic.

Christus meg holt bűnűnkert, fel tamadott lelkűn-
kert, meg ielenec Peternece es tőb tanituánijnac, Chr.

Neguen napon lőnc vélec, őket meg vigasztalá, nagy
sóc bizonságockal magát élni ielente, Christus.

Nekic

Nekic meg parantsolá, hog y őc Ierusalemől, addig
el ne mennēnc, míg szent lelket vennēnc, Christus.

Fel megyec en atyamboz, ti kegyes atyatokhoz, fel
megyec istenemhez es az ti istentekhez, Christus.

Nektec küldőc mennyekből, vigasztalo szent lelkőr,
es ti lestecc ennekem, bizonságim ez földön, Christus.

Sido orszagtól fogua, Samaria orszáig, es mind az
széles földnec, vtolsó hataraig, Christus.

Azert ti el mennyetec, mind az széles vilagra, hir-
dessecc mindennec, az Euangeliomot, Christus.

Tanítatoc az nepet, őket meg kereszteleűnc, Arya-
nac es Fiunac es Szent lelec neuében, Christus.

Az ki hiend en bennem, es meg keresztelkedic, nem
kárhozic idűzűl, mennyországban vitetic, Christus.

Acki kedig nem hiend, kárhozatra vettetic, őrc
tűzre küldetic, kinec végē nem lesen, Christus.

Vagion nekem hatalmam, mennyen földön pokol-
ban, es en veletec vagyoc, mind világ végezetig, C.

Hogy ezeket meg mondá, Iesus fel emelkedec, es az
fényeskőd őtet, szemec elől el vőuc, Christus.

Mikor néznec az Christust, menyben el fel mennyie,
ket angyaloc feierben, állapanac elöttőc, Christus.

Mondanac az angyaloc, ti Galileabeli férfiac mit
állotoc, nezuēnc az magas menyben, Christus.

Ez Iesus ki tőletec, fel mēnē mennyországban, eckep-
pen iű itelni, mint fel menni láttatoc, Christus.

P ij

Vral-

Vralkodic most menyben, rolunc visel nagy gondot, éfedezic érettűnc az ő sēnt atya előtt, Christus.

Őstogattya mi nekűnc az ő sēnt aiandékát, kiuel minket igazgat mind vilag végezetig, Christus.

Közbe iaro Christusűnc atya istennec sēnt fia, kéried te sēnt atyadat, adgyon nekűnc sēnt lelket, Christus

CHRISTVS SVRREXIT PRIDIE.

CHristus menybefel mēne, nekűnc helyet sőrzenie, attyaual meg bekelretne, életre be vinnē.

Mert mēyből le szállot vala, mi nekűnc sūletet vala érettűnc sēnuedet vala, fel tamador vala.

Sokat sēnuede érettűnc, sokat nyomorga közöttűnc, hogy meg váltaná mi bennűnc, kic ő benne hilsűnc.

Mindennél sīdalmasb vala, mindennec sīolgaia vala, de ő lőn mindennec vra, hatalmas kirallya.

Mert menyben el fel vitetec atya mellē űlterec, meny es föld neki adatec, hogy ő vralkodnec.

Őrdögön poklon halalon, mennyej hatalmasagon, vrakon es csalárokon, hatalmasagokon.

Ne fellyűnc immar atyától, se törűnnec ő atkatol, halaltol es karhozattol, meg mentött ezektől.

De az ő sēnt atyát kériűnc, hogy irgalmazzon mi nekűnc, tegyen iol fiaert velűnc, hogy vele élhēsűnc.

O mi kegyelmes mesterűnc, emlekezzél meg mi rolunc, ki sēnuedel mi érettűnc, legy ielen mi velűnc.

Ki

Ki latod menyből éltűnket, es nagy keferűségűnket, vigasrald az mi lelkűnket, hogy hidgyűnc tegeder.

Mert azt fogadád mi nekűnc, hogy lēs őrdöké mi velűnc, adgyad sēnt lelked mi nekűnc hogy teged hihēsűnc.

Ez otalmaz meg mindétől, sēnt atyadnacharagya-tol, őrdögűtől es kārhozattol, minden dihűsűgtől.

Mert meg eskűuel mi nekűnc, hogy meg adod az mit keriűnc, sēnt neuedert most kőnyűrgűnc, tegy iol itt mi velűnc.

Tekints nagy gyarłosag inkra, ez vilag czalardfaga-ra, vigy be az nagy bodogfagra, te sēnt orűsagodban.

Egyetemben keresűyenecc, az vr Christust diczeritec, ő neki hálát adgyatoc, fel magasűtallyatoc.

Diczeret legyen atyanac, es ő fianac Christusűnac, es az mi vigasűtalonknac, az sēnt haromsagnac.

PRAECATIO AD DEVM SPIRITUM

sanctum ante sacram contritionem.

Kőnyűrdögűnc az istennec sēnt lelkenec, boczassa ki magas menyből az ő vilagát, végye el mi sīuűnk nec minden homalyát, hogy érthēsűnc istenűnk nec mindenben akarattyát.

Ő sēt lelec aruaknac kegyelmes atya, sēgeny giarlo bűndűsűknec batoritűoia, hitűknec el esteknec erűs gya-mola, es az ő gyűnge hűtűknecben czacte vagy raplaloia.

Te vagy az mi lelkűnk nec edes vendege, az mi sō-

moru sziuunknec igaz öröme, lelki haboruinknac czöndösítődé, az öröc életnec bönünc, czac te vag el kezdödé, Te tanítád regenten az Prophetakat, igazgattád ö nyelueket es irafokat, te törted bölczé az sient apostolokat, hogy meg teritféc te hozzád mind è sbeles vilagot.

Ved ebaz mi sziuunknec hiteléseget, vilagosíts meg elménknec nagy sétéfegét, ronts el az gyűlölség nec kegyetlenegét, engedd az te sient hitöd nec mindenött egyyességet.

Valás minket magadnac elő réplomul, végyed mi köndyrgesünket sient áldozatul, ved ki mind es vilagot az karhozatból, engég igaz hitből valoki mulást ezvilagból.

Diczer tessétfelleges atya vristen, legyen áldot az te neued fiu vristen, ézeckel egyetembe sient lelec Isten, maradgyon az te áldalod az te bündös nepeden.

AS VR VACSORA OSSTOGA-
TAS ANAC IDEIEN ENECLENDEO IS-
teni diczeret, az notaiá felleges Isten mennec föl.

Sokszor kellene erről emlékeznünc, mint legyen kedue az istennec hozzánc, honnan tessé meg szerelmé mi hozzánc, io volta mi bennünc.

Oly igen nagy soc iollehet io téré, hogy semmi ember meg meg nem érthetté, sem gondolattal az emberi elmé, véghez nem vihetté.

Mint

Mint az irasban ezt élöknben atta, vgy kell mi nekünc tudakoznunc rayta, az mi sziuksegünc nagyfagátis lassá, ez vilagis vallya.

O mely nag kedue es io akarattya, ebben tertzic hog életre valásra, meg mikor semmic volnanc mi magunkba, fiaban meg álda.

Gazdag szerelme es irgalmassaga, ez az atyanac áldot fiajban, mert czac magaban életre valásra, szereté fiaban.

Isten haragya vala az fiakon, sárta gancia lönec mind Adamban, kárhozar áto es bün az fiakon, ésenec verkezüen.

Pokolra itéltraboc az törüenyből, folgya bündök nec czac az öröc halál, érdemeo minden életre istennél, éreicc bün tétel.

El vesétfegét az emberi nemnec, nem neze Isten büneit nepénc, czac io voltabol fiaban életünc, okait végéze.

Tirkos tanatsa iollehet istennec, hogy ez vö teremtesenec, élötte rendelé az öröc időknec, életüknec.

Ez el valásrás czac istennél vala, meg mikor es sem az bün nem vala, de az istennél elmeretben vala, iöuendös bün volta.

Romlando ember büneire neze, hogy köuetköznec bizonynal iol érte, lön az valásrás az bündöl életre, Christus érdemeben.

Mutat-

Mutatni Isten kegyelmét io voltát, akará lani bent fia érdemét, hogy bűn sarabol tisztesség edenit, formala fiajt

Ebben haragyat haralmát bűn ellen, nekünk mutata az harag edenin, hogy ő bűnünkert az bűnec sarabol, halalra formala.

Senkit az bűnre es gonosz életre, né valaszt Isten bűn nélkül vézele, sem artatlanlag bol nints elvégzele, senkinec vesztére.

Teremtés előtt ezt regen megértte, hogy isténeq ember ellene vétne, meg sem maradna az ő bentleg ebe, de őrdögneq hinne.

Az emberneq életét ő lara, es erre képest lón ő valasztasa, az kiker akart czac ő io voltaba, életre ezt vonra.

Rőuid sommaba isténeq ő kedue, tettzic mi hozzanc ebbe nag kegelme, hog miene nélkül rende le bent életre czac Christufran ezue.

Az teretesben tettzic ma szor kedue, mert az sykebol fel eppite, faiat ereicbol lelkot mi testunbe, forkepére.

Sabad akaratban minket ő ter emte, mert ezt keua iofagi kézele, ha ő magabol iofagit kézölne, formalna kepere.

Vgy kellè lenni mi teremtesünkneq, mint az istenneq termeszetit lattyuc, szabadlagos Isten es élet azt tudgyuc, igy kellè hát lennünk.

Ren-

Rendele az embert Isten tisteletrè, hát teremteni az embert vgy kelle, szabad akaratban istenét tistelnè, nem rabi kötélbè.

Vete Adamnac eleiben ket fat, életneq faiat, es bűntudo faiat, tuzet es vizet, halalt es életet, hogy tenne valasztást

Az életet ha ő követni akarná, szabad akarattyá neki erre volna, ha kedeg az halalt inkab valasztaná, volna szabadlaga.

Czac az Adamban ez szabadlaga vala, törue ny segessel szabadlagát rontá, mind ő magaban mind az ő maguaban, czac bűn mar magaban.

SECUNDA PARS

Szakadafa lón az emberi nemneq, Isten iauaitol szintén meg fosztateq, őrdög rutlagaban ember reszeltetec, bűnben kötözretec.

Isten kepetol ember el fosztateq, őrdög kepeben rutlagban őltözec, Isten haragya, atka az törue nec, ballami reanc.

Orszagát Isten mi tölunc el vdué, ki zárta minket matul el vetè, Isten rabiaij volnanc azt itele, az bűn ezt érdemle.

Retente Isten igassaga szerint, feiünktrè hozuán ados leuelinket, czac kárhozatra tartana mar minket, mert az bűn meg rontot.

A

Az lelec az test minden felé tagunc, haszontalanna
lőnec meg romlanac, semmi ior immár mies nem tehe-
tunc, mert sinti el vesztunc.

Isten iósági tőlunc el vétetuén; őrdög es az bün min-
ket meg kötözuén, mint egy tómlórtzen az hohér be
vetuén, tart bün köteleben.

Az mi lelkünket ragunkat testünket, körelben tart-
tán az Satan mint rabbit, czac büntől bünre vonsa már
tagokat, halakra tart minket.

Iaygnac surnac az veszedelemben, törüeny rabiaij
semmi nints sivekben, nintsen éreiec az életekre, de
vannac veszesben.

Romlot ez világ az ember büneiért, semmi teremttör
állat már az embert, nem segíthet, mert végetlen dol-
got, és váltága kiuant.

Isonyu vetec el nyomá az embert, mīt ma lőtt gyer-
mec véreben mint ferteng, sinta igit ember mint bündös
mar meg holt, es semmit nem tehet.

Lata az Isten ez ily nagy életet, irgalmassagát indera
szerelmét, nem hagyta veszni tisztelegre rendelt, draga
edenijt.

Semmi teremttört állat segetsegét, sem az ember nec
vala mi éreiet, az iduósságban lata hog nem lehet, vé-
gezé azért ezt.

Hogy ő magában czac ő io keduéből, Christus érde-
meiért Isten munkaiabol, léne váltága Isten szerelmé-
ből, mind ez vilagnac.

Mint

Mint valasztasa ez ő teremtese, az embereknec lőn
czac az istenben, igit az iduósság lenne czac istenben,
Isten éreieben.

De hogy meg halni Isten igazsága, keserite embert
az bünért halakra, az iduóztites hogy lenne váltágban,
Isten ezt keuaná.

Az váltág penig ezt keuanya vala, hogy halál vér-
ontás lenne az váltágba, őrdöggel együt kárhozat
romolna, ez világ vyulna.

Az közben iaro Isten s-ember lenne, őrdög igazsága
őrdög élet lenne, az bünért halhatna igazsága élne, az vált-
ság igit lenne.

Az s-ent háromság azért ezt végezé, hogy fiu Isten
éleg váltóság lenné, mint az valasztás teremtes lőtt benne,
valtois ő lenné.

Az solo fiu az testet fel vőué, hogy közbe iaro meg-
valto lehetne, az Isten s-embert hozna egyyességben, fi-
zetést tehetne.

Igazság aual az bünt ő el ronta, őrdög élet euel őrdög ha-
lalt rontá, vér ontas aual bününket el mosá, ez lőn az bün
solgya.

Az testben hala végetlen ként lata, mert isten se nec
tellyességé vala, végetlen Isten egy s-tem pillantásban,
lőn váltágunc árrá.

Oly nagy szerelme lőn az vristennec, az bündös ember
hogy meg élészhesség, ő nagy kegyelmét igere ember-
nec, fiat ada értec.

q ij

Az vristennec ez nagyob szerelmè, hogy ellensegit estekben szeretne, & sent fianac semmit nem keduezè értunc ötret küldè.

Testünkben áltózuén czerelle mi velunc, & io kedueböl aianla mi nekunc minden iauaij kintset orszaganac, magát adá nekunc.

Az mi terhünket magara vdué, Isten iteleti ala magát vetè, boczará magát az törüeny kezében, es minden inségben.

Isten kegyelmè szerelmè s-köueti, lön ez vilaghoz öróm izeneti, meg bekelt velunc fiaban hirdeti, Christus ezt ielenti.

Igereteket erről tön ember nec, hogy szerelméből tenne & iol velunc, sent fia kedueiért lennè mi életunc & öröc szabadlagunc.

TERTIA PARS DE SACRAMEN-
tis, ad notam Bodog az ember & az nagy vristen.

Beszédè melle szerè sent iegyeket, kie bizonyjac istennec io keduec, hogy érösiteneç Isten igeretit, lelkünkben az hitet.

Mikent az Christus peczetle lelkünkben, sent lelec által sent igeretiben, mennyei kenyeret hittel egyetemben, es a sent igében.

Igy az lathato igaz iegyec által, ezt bizonyjctya es peczetli hittel, mint az iegyeket közli mi testünkkel, így agát lelkünkkel.

Azke-

Az keresztfegeben ezt hirdeti nekunc, hogy büneinkből ki tisztult mi lelkunc, halaltol pokoltol örödgöl életunc, meg szabadult lelkunc.

Ki szabadultunc törüennec atkabol, eski hozattunc örödg rablagabol, Christus orszagaba vagonc az istennél öröc bekefeggel.

Mikent testünket az szüztöl fel vcuén, vya töt minket onnan fellöl szüluén, öröc feleségül maganac gyürözuén, orszagaban visen.

Frige kötefe ez istennec velunc, hogy el nem valic soha & mi tölunc, meheben hordoz Christusba mi atyanc öröc élet adonc.

Az vaczoraban ezt ielenti nekunc hogy elég valtság lenne mi erettunc testet halalra veret mi erettunc, ontá hogy élhelsunc.

Igy temette es mosta el rontotta, mi büneinket, atkunkat le nyomta, es életünket magában meg hozta, es fel ramaštotta.

Testamentomba iosagit ayanlá, nekunc & magát iauaitis atta, hogy feiunc leuén életet & adna, lelkünket taplalna.

Ket resből szerze & sent voczoraia, testéből lelkéből szerze ez sent iegiet, mert az ember nec láta testet lelkét, kettöböl letelét.

Testenec neuét az kenyerre adá, vérenec neuét az borrais adá, vy testamentomnac az pohartis mondá czzel azt példazza.

Miat

Mint az iegyekre neuét jegzendőknek, es mint pe-
peczetit adgya mi testünknek, ekeppentestét vérét mi
lelkünknek, adgya hiueinec.

Nem teste állattyát sem vérè állattyát, az mi testünk-
nec nem arra ragafát, hogy fogainkal rontyuc ó sènt
testét, s'aiunckal ó vérét.

Két külömb dolgot ad az vaczoraban, lelkít lelkünk-
nec ad az igeretben, sènt lelec által es az igaz hitben,
adgya igeiében.

Az testi kenyért bort testünknek adgya, az ranito ál-
tal azt mi nekünc nyortya, hogy minden keppen lel-
künket biztassa, es baroritya.

Két kezzel búkleg nekünc hittel vennünc, az testit
s'ánakal kezünkkel kel vennünc, az lelkieket lelki kezzel
vegyc, igaz hittel egyuc.

Az Christus testè atya iöbián vagyon, az meny-
ben fel ment emberi testében, es czac egy helyen teste
az mennyekben, nyugsic bodogfagban.

Igeretiben mint egy czatornaban, az mi lelkünknek
testét vérét aduán, ielen valo iauait hitünkben, tési s'i-
uünkben.

Bizony draga iegy ez az mi lelkünknek, mert ielen
volta ó istenfege nec, bizonyal adgya iauait hitünknek,
minden valasztotnac.

Ha Christus testét es minden iauait, lelkünknek ad-
gya mennyei mod szerint, igeretben adgya igaz hittel
testét, nem testnec test szerint.

Meg

Meg az hittelis hát Christusnac testét, nem az kenyér
ben mellette sem vélsed, mert or nem adgyac hogy ra-
gyad az testét, fogd hát igeretit.

Az iduössfeget es az lelki iokat, kérlec az iegben ne
kereld életed, de az iegyekhez kötött igeretét, hiteddel
meg fogiad.

Az mely igeretben hittel az sènt atyác, az valasztot-
tac Christus testét óttéc, azon igeretben Christus testét
lelkünc, hittel mies egyuc.

Az hit iollehet Christus testét vérét, az igeretben
fogia megy állattyát, de ammi lelki az testben, vélsi azt,
hittel ammi lelkünc.

Az igazsaggal Christus iauaiual, Kic Christus testé-
ben vannac nagy beüfeggel, lélec szerint lelkünc azok-
kal eggyesül, es él lelkiekel.

Az hitetlenec pussta iegyét véls nec, mert czonka
kezzel ez sènt iegyél él nec, probalás nélkül hit nélkül
iarulnac, meltatlanul él nec.

Nem vélsic az mit iegyec mutatnac, s'et meg vta-
lyac iauait Christusnac, az peczét vétellel istent meg czu
folyac, kárhozator véls nec.

Nem pussta iegyét keréstyenec véls nec, de mint az
iegyeket vélsic az ó testec, így valogással igeretben lel-
kec, lelki iokat véls nec.

Isten magához ez iegyekkel czatol, es mint s'aiatit az
életre foglal, minden iöbágát mint érös peczettel, közi
az hiueekkel.

Tis

Tiszteltire ígíez ő maganac, hogy mi több istent
segítőt ne hiúnc, csak érdemeuel az ő szent fiának mi
meg elegegyünc.

Miis Christusban az szent lelec által, nekünc aduán
Isten Christust iauaiual, erre magunkat kötözzünc ez
iegygel, mint ados leuellel.

Több idősseget az egy Christus kiüöl, es több istent
mi az egy Isten kiüöl, hogy nem tisztelünc a vagy seget-
segül, nem hijuc aryaiul.

Minden haragot igaz hitben élüen, már hatra vetünc
bűnec nem szolgálúan, sőt az szent lelec lelküncet vezet-
üen, élünc szent életben.

Igaz értelemben hittel is étellel, ez vaczorához iaru-
lyunc két kezzel, az két fele iokat el vesszüc istentől, mint
edes aryanktul.

Minemő legyen az kenyér formaya, auagy allattyá
az bornac formaya, minemő asztrál szec kö legyen vagy
fa, hitünc nem forgattyá.

Az vaczoranac hasznát véget nezzüc, mint életünk-
nec es igazagunknac, legyen szent iegec eggyesüle-
sünk nec, hittel ezt forgattyuc.

Miként eggyesül az ő az tagokkal, mint az szőlő tő az
szőlő vesszőckel, s hinte igy Christus eggyesül lelkünkkel,
lelke miat hittel.

Az iegec vétel előtt Christus testét esszüc, minden ora-
ban iauait mi vesszüc, az vaczora bā csak ezt bizonyityuc,
hogy miuel él lelkünc.

Mi-

Miként az Christus él ő kenyér menyből, igy élue vé-
si lelkünc. Christust hittel, nem halua vesszüc testet mi ha
iunkal, nem ronttyuc fogunkal.

Mert igy lelkünk nec hasonaltalan lenne, az Christus
testet halua ha kiv enne, mert meg romlana gyomruk-
ban ő teste, igy élet nem lenné.

Isten tárhaza az Christusnac teste, minden iofagnac
Christus csak kut feie, hittel az iokat keressed csak béne,
ő igeretiben.

Romlando állat nem adhat életet, mert romolha-
talan valtság ad életet, hát veszendőben nintsen igazsa-
god, es nints bodogsagod.

Az Christus teste veré az iegecckel, nem vő eggye-
sül mint a vas az tűzsel, hog eggyüt száddal az testet ke-
nyérel v ennéd, az bort vérrel.

Chak igerettel Isten szerzeseuel, ő szue kötött ec iegec
iegzendöckel, nem egy az allatoc eggye leteleuel, az
iegy iegzendöckel.

Mert az szent lelec az igeretekben, az iegzendöckel
lelküncet az hitbē, rehelytetü ő szue Christus érdemében,
Isten kegyelmében.

Hát ez az igé, hoc est corpus meum, szerzi Christus-
nac testet te lelkedben, Christus testet eggye testi te lel-
lekeddel, es nem az kenyérel.

Diczeret legyen az egy vristennec, aryanac fiunac
es az szent lelek nec, tartson meg minket hogy benne hi-
hessünc, lelkét tartsa bennünc.

K

GYKRANNEKÜNC KELLENE ISTENNEC HALAKAT ADNUNC, SOC
virgo Dei genitum G. SS. *Szent Gergely*
io tetemenijröl kellenè emlekeznünc.

Regi io sandekarol hozzanc valo szerelmeröl, el bu-
sult nagy kedüéröl diczernünc io voltarol.

Enni nagy ésetünkröl hogy gondot vifelt dolgunk-
rol, titkait büneinkröl mozdította vérkünkrol.

Gyorfan, olyat hog lele sebünk nec gyogitafara, sent
fiát el végéze az mi meg valtasunkra.

Oh istennec szerelmè es el titkolt nagy tanatsa, hoz-
zanc honnan io kedüè tettic io akarattya.

Ranc mert anni nag gondgya hog nem nyughatic
szerelmè, mely keduet meg mutata, hog fiát el boczará.

Istennec mert ember nec kel vala erettunc idni, Chri-
stus Iesus nac kelle közbe iaronac lenni.

Ó hogy fizetést tenne santalan adossagunkért, es
hogy meg is halhatna az mi soc büneinkért.

S-el iüüè s-meg fizeté resteben adossagunkat es filler-
röl fillerrè lé kötè büneinket.

Szükségünk nec elei ez lön idudzülesünk nec, elég meg
fizetése mi nagy adossagunk nac.

Ez lelkünk nec kenyere lön nekünc az s sent teste, lön
öröc életünk nec oka s istenlegè.

Ezt attya magas menyből iol latuán sent orsagabol
vgy engesztetec meg sent fia halalabol.

Gyözödelmet engede az poklon es kárhozaton, ne-

künc hatalmat vennünc vgy adá az bündökön.

Ezert attya orsagát erdemlörtè diczölegét, két kep-
pen öröklegét bira nagy gazdaglagát.

De maganac egyket nekünc atta az masikat, érde-
meuel kereset hit nec sent igassagát.

Igy sörze oc leuelét el veszet öröklegünkhez, mellyel
iutnanc hazánkhoz el veszet iorsagunkhoz.

No miert hogy iol tudá mifeledenkensegünket, meg
ez földön letében erröl meg intè minket.

Ó testét hogy erettunc engede törüeny kezében, azt
akara hogy legyen öröc emlekezetben.

Sörze azért vaczorát resteröl hogy emlekezzünc, s ki
ontot véréröl hogy el ne feletkezzünc.

Félt vala hogy el veszttyuc es hogy vgyan elfelet-
tyuc, ez nagy kenet hogy végréfeledenlegben visszyuc.

Ezokaert akara meg igert irgalmassagát, es be pe-
czetlenè büünk nec boczanattyar.

Czuda keppen ezeket czac sörze hogy sana minket,
mert s iol lattya vala mi öröc el vesztünk et.

Immaran s ezekert semmit nem faratlagaiért, de s-
öröc hala adást keuan minden dolgaért.

Telleyes azért életünc czac haladas legyen dolgunc,
lefektünc es fel költünc iarasunc es ülesünc.

Öröc örüendezesben foglallyuc nagy diczeretben,
magunkat tisztellegben tarttyuc már ez életben.

Mert nem mienc az banat kic vagyunc Isten egye-
si, de az okè az mellyec az öröc nec közdösi. Di-

Diczeret atya Isten fiu es szent lelec Isten, legyen & rőc igassag az diczđ szent haromság.

V G Y A N A S O N R O L .

IEr diczeriűc az istennec fiar, az szep szűz nec áldot szent magzattyár, ez vilagnac edes meg valtoiar, bűnösök nec kegyes szoboloiar.

Iesus Christus kegyelmes meg váltonc, vristentől adatott ranitonc, szent atyaddal fűsseg es meg tartonc, szent leleckel minden igazatonc.

Teged vallunc hatalmas istennec, kezdetnelkűc valo termeszernec, szent atyaddal egy őrc istennec, állat-tyabol szűletel istennec.

Teremtēs nec te előtte valál, kezdetnelkűc az istennel valál, anyanekűc istentől szarmazál, őrc ige szaiabol mondatál.

Te általad ez vilag kezdetec, es semmiből szepen teremtetec az czillagos szepég tericszetec, nappal hoddal meg ekelsittetec.

Ez szeles föld te tőled adatec, termő sackal meg gyűmőlczűstetec, szep szűdellő fűuel rűndőkletec, viragokkal meg czillagosztatec.

Te általad Adam teremtetec, szűdből testē szep valkottatec, menyből lelke az testben ihletec, Eva tartul melleye adatec.

Paradiczom kerteben vitetec, őrdög mia ott & meg

czalatec, minden iocol ottan meg fosztatec, az emberi nemzet kārhoztatec.

Mikor Adam ott magát el veszte, es fiait halalra beeyte, atya Isten magát ki ielentec, te neuedet Adamnac hirdetec.

Abrahamnac az vran fogadá, áldot magnac ackor teged monda, szűz Maria meheben fogada, te szent véred mi reanc arada.

Fel őltőzél az emberi testben, ez vilagra iűűel mi közinkben, igaz hitet adál mi szűuűnkben, vy vilagot gericszűred lelkűnkben.

Szent véreddel te minket meg váltál, bűneinkben szepen ki tisztítál, szent leleckel meg vilagosítál, es atyadnackeduében iutarál.

Az kereszt fán erettűnc meg halál, harmad napon es meg fel tamadál, mennyorságban fel magasztaltál, tisztelleggel meg koronaszatál.

Azert vallunc teged kiralyunknac, es őrdöcké valo nagy papunknac, Isten előt minden gyamolunknac, ez vilagon minden oltalmunknac.

Az istennec nagy haragya ellen, az őrdög nec dihszegē ellen, ez vilagnac kergetese ellen, az bűnők nec retentese ellen.

Te vagy nekűnc mi nagy igassagunc, iamborsagunc, es ártatlaniságunc, te vagy nekűnc szentsegűnc valksagunc, Isten előt őrc bodogsagunc.

Te vagy nekünc az mi remensegünc, ez vilagon mi nagy tisztességünc, Isten előtt minden diczösségünc, menyországban örök idűsségünc.

O istennec drága kénts tartóia, szent leleknek rairunc nyugatoia, nyomorodot áruaknac tartóia, mi hitünknek meg koronazoia.

O isténc kedues áldozattya kit io szemuel meg teként az atya, es meg marad az dio illattya, mind öröcke kedues foganattya.

Edes Iesus elődben iarulunc, seked előtt artczulle borulunc, keferuesen te hozzád ohaytunc, es nagy siruan menyben felkiáltunc.

Mert az ördög ellenünc tamador, nagy foc gonosz közdöttünc aradot, az mi erőnc immár el faradot, ielents azért mostan hatalmadot.

Emlkezzel gyarlo esetünkről, emlekezzel erőtlenségünkről, emlekezzel kegyelmességedről, emlekezzel szent igeretedről.

Lám te testben éretünc öltözél, az szep szűztől, vilagra születél, szent véreddel te minket meg iegyztél, igaz hitben magadnac gyűrdzél.

Otalmazz meg azért az ördögtről, ez vilagi foc kegyetlenektől, szabadits meg az mi bűneinktől, testünkbeli fertelmességektől.

Tauostasd el tőlünc az vér ontást, es foc felé dihós hadakozást, salicfad le az foc nyuzást fosztást, hogy az hitről tehesünc io vallást.

Adgyad.

Adgyad nekünc az te szent lekedet, teriesztessed az te szent igedet, esmerünc meg minnyaian tegedet, diczerhesünc az te szent neuedet.

Tekentsreánc most az magas menyből, latogas meg kiraly sekedből, tegy iol velünc kegyelmességedből, ments meg minket keferűségünkből.

Vigasztald meg az mi siralmunkat, tellyesfetsbe mi keuanlagunkat, mies neked hala adafunkot, be mutatyc mi áldozatunkot.

Edes Iesus neked halat adunc, io voltodért el fel magasztalunc, aiandekot elődben mutatunc, diczeretet te neked enekelünc.

Diczertessęc az atya vristen, diczertessęc az fiu vristen, diczertessęc az szent lelec Isten, szent haromfág egy bizon vristen.

PRAEDICATIO KORRA

isteni diczeret.

HAla adafunkbā rolad emlekezünc, kegyelmes istenünc tegedet tisztelünc, te nag io voltodért el fel magasztalunc, hasonaltalan szolgac mert ezel tartozunc.

Haitz le füleidet erts meg keresünket, mi edes istenünc ne nezd bűneinket, tistta siuel kerünc mi könyörgesünket, vedd hozzád vristen esedezesünket.

Geriezd fel igednecc szerelmét lelkünkben, szent lelec istennec szentsegét siuünkbe, agy igaz értelmet beűsséggel elmenkbé, teged szolgahassünc ez földön életünkben.

Tanufagra érőt csak te töled kérünc, kirè mi most gyúlunc minnyaián késültünc, hogy te istensegéd diczertessék tölünc, enged szent fiadért ezeket mi nekünc.

Igassagnac atya kilakol mennyekben, magad kötelested szent igerettedben, szent Mathe könyuécne hatodic reszébè, tudgyuc hog meg maradtz öröcké ezekben.

Ha ki szent orszagod élésör keresi, az te beszédedet mindenben böczüllì, vagy testit vagy lelkit tud töled keuanni, semmiben nem leszen fogyatkozás neki.

Azert gyorsasagot el kezdett dolgunkban, végig meg maradt mi hiuatalunkban, szorgalmatossagot hyüleg et tétünkbe, eg mas szertetet plátaly itt életünkbe.

Engedd meg ezeket szent atyánc Christufert, mi idüztönkért kegyes táplalonkert, ki eg hatalomban szent lelec istennél, élis es vralkodol öröckön, öröcké.

BŰNEINKRŐL VALO KÖSÖN-

seges vallás tetel, az vristenec élötte.

Mindenható vristen mi bűnös emberec, gyonast es vallást résünc mint töredelmefec.

Mert mi igen verkesztünc istensegéd ellen, mint teremő meg válto es szent atyánc ellen.

Eletünknek rendiben igen meg bantottünc, mi nag fóc bűneinkuel teged ingerlettünc.

Gonosz boual szandekkel latással hallással, iregfeggel mordsaggal ragalmazsockal.

Szitkos átkos voltunkal harag tartasunkal, hamisan mi hitünket gyakran mondasunkal.

Isteni káromlással es hitetlenséguel, mi nyomorúsasaginkban beketelenséguel.

Istennec szent igeiét noha gyakran hallyuc, de mi bennünc gyümdölttet semmit nem érezzüc.

Az isteni es atya fiuj szertetet, nintsen bennünc de vagon ektelen szertetet.

Buiafag es torkossag meg foit az keuélyseg, telhetlen átkozot izgat nagy felsuenseg.

Mint tengernec fouenye meg szamlalhatatlan, azonkeppen mi bűnünc nalünc tudhatatlan.

Azert mies magunkor istensegéd élöt, bűnösöknek vadollyuc mind ez vilag élöt.

Ne nézd mi bűneinket es gonosszaginkot, de tekents kegyelmessen irgalmassagodat.

Es el ne feletkezzél te igerettedről, te bűnösökhez való kegyelmességedről.

Kit nekünc meg igertél te szent fiad által, es mondál Ezechiel Prophetanac által.

Hogy vala mely oraban segény bűnös ember, te hozzád sohaskodic mint el veszet ember.

Az ő gonosszagabol ha őis ki terend, es saytalanasaganac ha ő véget vetend.

Soha az ő bűneről meg nem emlekezel, sőt ő idüösségete te is igyekezel.

Azert neked könyörgünc fellegetes vrilté, ne aly bosi-
but bertelen mi gonosb bününkön.

De mi nekünc meg boczas te bent fiad által, hog mi
idudzülsünc s irgalma által.

Hissünc hogy meg halgattál mi könyörgesünkben,
azert lelki örömucl mies mondgyunc amen.

V HYMNVS AD COENAM.

V Rnac vég vaczoraiaira, es s áldozattyara, keresz-
tyen nepec mennyetec, hogy érös legyen hütöröc.

Kinec s bentleges teste magas keresztian épédé, rosa
sinö bent véreuel szabadita büninktöl.

Az veréködö angyaltol es kegyetlen Pharahotol,
véres tengert által menyüen, otalmazá kegyelmesen.

Obizony méltó áldozat, ki által pokol töretec, el vé-
set nép szabadula, öröc életre iudula.

Már mi iuralmunc az Christus, kinec halala fogana-
tos, s bent atyaucl érdemes, mindenkoron kellemetes.

Tegedet kerünc vrilten, ez idübségnecl ideien, te
népedet oralmazzad, malasztoddal batorisfad.

Naladnelkül mi el velsünc, es semmi ior mi nem te-
hetünc, bünbé igen elárattünc, öröög miat czalatkoztünc.

Boczásd meg mi bününket, engesztelyled s iuüncet,
hogy teged minden idöben, diczerhetsünc diczöségben.

Diczöség legyen atyanac, es egyetemben egy fia-
nac, ezeknecl aiandekanac, az diczö bent haromfagnac.

Valaki

AZ CHRISTVS NAC VACZORAIAROL.

V Ala ki Christusnac vaczoraiaát vélsed, nem kel ezt
teneked saiaaddal vened, mert lelki ez étel es lel-
künckel vélsünc.

Az köz vaczoratol tudgyad valasztani, ne kesitfed
saadat fogadat ezt enni, leleccel hyüfeguel kel minden-
nec enni.

Tud meg azert ember mit vélses bentlegben, es mi
által vélsed gondolkodgyal ebben, es ammiuel vélsed
vég érrelmet ebben.

Vélsed az igeretben bündöd boczanattyát, istenec ke-
gyelmét Christus igazagát, az öröc életet isténec orszagát
Ezeket hirdeti lsten ez igekben, de hogy bizonyosla
legyünc mind ezekben, vgian ezéneket adgya ez bent
iegyben.

De ezeket vélsed az Iesus Christusert, az s halalanac
érdemes voltaiert es az s vére nec nagy hasznalattyaiert.

Nem vélsed ezeket az te érdemedert, sem igazago-
dért, nagy méltosfagodért, de Iesus Christusnac vére
hullásaert.

Es az igaz hittel vélsed mind ezeket, ezcl fogod hoz-
zad Christusnac érdemét, es tiedde vélsed az s foc io
tétet.

Ne nez azert ember czac az külsö iegyeré, de emeld
fel lelked, Christus érdemeré, az s halalara meg romlot
testéré.

S ij

Ez külső szent jegyec vettetec élőkben, hog' innen
élmélet fel emellyed menyben, hol az Iesus Christust
meg latod hitődben.

Nem eszed it saaddal a Christusnac s'ent testét, mert
az mennyországban fel vitetet innét, de véssed testēec
es vére nec jegyét.

De az hittel véssed Christusnac érdemét, es lelkünk
uel véssűc Christus testét véret, nem az ielen voltát de
annac érdemét.

Lasd meg azért mit véss te itt e s'ent iegben, ne ély
czac sokasbol mint ne mellyec ezzel, sem kép mutatással
nem használs te ezzel.

De mint s'ent Pal tanét meg probald magadar, iol
meg hanyad vessed az te dolgaidat, hittel io élettel ie-
lentted magadot.

Mit szerzet az Christus gondolkodgyál erről, mi vé-
grē szerzette legy bizonyos erről, el ne felekezzezel Chri-
stushalalarol.

Erts meg hogy az Christus meg váltott tegedet,
nintsen iteletig több áldozat ennél, czac az ő halala mely
kedues istennél.

Igy probald meg magad ha akarš itt enni, es a va-
czorauat magad vigasztalni, ha nem akarš innen mélt-
atlanul élni.

Mert valaki magár iol meg nem proballya, vagy o-
ne io hiti es kegyes s'andeka, iteletet véssen ez bizonyial
tudgya.

Tauol legyen innen az hitetlen ember, ne iarlullyon
ide kép mutato ember, mert semmit nem tud az itelni
ezekről.

Diczerreffel atya minden ható Isten, es az te s'ent
fiad veled egyetében, az s'ent lelec Isten, öröckön öröcké

V G Y A N A S O N R O L.

Iesus Christus notaiara.

Szükség nekűc Christus iotéteéről, emlekeznűc vég-
hetetlen nag' szerelmeről, melyről minket s'ent vére-
nec ki ontasárol, ez vaczorabā emlekeztet s'ent halalarol.

Nagy soc dolgainknac el végezese vtan, rettenes ha-
lalanac czac s'inte korán, szerze nekűc egy vaczorat
kellete korán, mert iol tuda gyarlolagunkat az élet vtan.

Regi ő törue nyben sokszor meg példastatta, az hus-
uēti barant enni mikoron atta, immaran az vaczoraban
nekűc meg atta, kit s'ent Ianos nekűc vyal mutatta.

Ez lőn az istennec ártatlan baranya, ki az keresit fa-
nac tűzén meg sűttetec, nagy kenockal verefeggel osto-
roztatec, ammint bűneinc érdemlec vgy meg veretec.

Az törue nekis it végē s'akada, minden atka tőlűc
ott elhatra marada, az Christusban az ő atka meg aka-
da, mint meg alla Aron papon Isten haragya.

Ördögnekis, végrē ebben kedue telec, mert az Chri-
stus mi érettűc el kárhoztatec, mind öröcke ő életē hog'
el vesztetec, ebből immár az ördög nec elég tētetec.

Nints immaran nekunc semmi adossagunc, de vagion dröcke valo sabadsagunc, hogy az Christus d' eletet, el veszte erettunc, immar dröcke leszen sabadsagunc

Bizon Isten acki az vaczorát szerze, bizon ember ki ezeket el senuethete, ennél vagjó atya istennec nag diczösslegè, mennyorsagnac gazdag sága es dröcklegè.

Az vaczorát szerze már ezokaert, s'ent testenec es vére nec emlekdzetiért, mely a kerest fantöretet mi büneinkért, mikor d' atkozot lön minden vétünkért.

Masod oka lön az hitnec érösslegè, hogy vgy hinneç halalanac minden érdemét, mint meg es s'uc s'et testenec bizonyos iegét, vag mint is s'uc s'et vére nec igaz peczetit

Az vaczora halna harmadic ez leszen, hogy istennec iuteleröl bizonyossa teszen, mert ezt szerze nepij közt hog be sámlallion, az meg valtottac közzè hog be iktalson.

Ez vaczorabā berelmet keuā tölunc, mert mindnyai an egy kenyerből vagjó életunc, nag soc felè emberekkel azon italunc, kiuel Iste egyeseket keuan mi tölunc.

Immar azertha megy vrnac a stalához, leg elöször tery magadban az te bünddhez, mellel istent keberited dröc halalhoz, s'ruan esse az istennec nagy kegyelmèhez.

Christus io tetetöl azutā gödolkoggyal, kegyelmefegeröl soha ne feletkezze, irgalmassagát nag iobnac hig bünednél, mert kegyelmè sockal nag iob midè vétkednél.

Lista s'iu el keried az s'ent lelec istent, hog d' indetson te benned oly buzgó s'iu et, mellyel meg gyulöhetz immar assele vé ket, kiert Christus s'enuede enni fegyelmet.

Azert czac vigassag immar minden dolgunc, mert az vr Iesus Christus eleget tört erettunc, es hogy d' lön már nekunc mi igassagunc, ha azert soha el ne foggyon hala adalonc.

Diczerlesség mindenben az atya Isten, legyen diczö mind dröckè az fiu Isten, maraggyon meg mi s'iuünkbe s'ent lelec Isten, czac Isten mag az altassèc dröcke amen.

VASARNAPI PRAEDICATION TAN
valo hala adas. David Tenor

ADgyunc halat minnyai an az atya vr istennec, es mondgyunc diczeretet mint teremte istenünk nec, ki egyben geüytöt most minket, hogy innepet s'entellyunc, es s'ent igeciuel ellyunc.

Kegyemes atya Isten, te vagy vr mindeneken, ki meg ielented magad s'et igédbé itt ez földé, es soc czoda tételidben, az te áldot siadban, mi kegyes idudzítönkben.

Legy kegyelmes mi nekunc, az te áldot siadért, az vr Iesus Christulert, mi s'entseg es meg valtókért, es ne aly bossut mi raytunc, az nagy hitet lensegnec, fertelmes soc büneiért.

De s'entely meg bennünket, b'iry es segits meg minket, geriezd fel mi lelkünket, es az mi gyarló s'iuünket, hog teged meg esmerhesünc, segitsegül vyhassunc, neked halakat adhassunc.

Enni soc romlásokban es soc vér ontásokban, az kegyet.

gyetlen örögnec illyen nagy dihoffégeben, tartsmeg azte taborodot, es te lét eghazardot, azte gyarlo fiajdot.

Vilagosits meg minket az lét lelec istennel, hogy mindenkor tündöklyéc bennünc az Euangeliom, es éröfirts meg vristen, az te áldot igéduel minden teuelg esec ellen.

Igazgassad élmeiét es minden tanusagát, vezerlyed vrtat nyeluét az mi lelki passtorunknac, es oktassad élmeiéket, az te lét beszéded nec, figyelmes halgato idnac

Tarts minden időben minket az igaz hitben, es igaz értelmében az lét Euangeliomnac, legyen fog anatos köztünc, az te kegyes beszéd, es minden iora intesed.

Hogy soc nepec te hozzád, meg तरीenec bünökből, es te ged solgallyanac az ő sziuökből lelkekből, hog mindenec imadgyanac, czac te ged tistellyenec, hogy örök-ké élhessenec.

VGYAN AZONROL

ATYA Isten tartsmeg minket, es lét igedben hitünk, rontsmeg mi ellensegünk, es minden kegyetleneket.

Kic az Christust haborgatni, es lét sekiből le vetni, akariác őtet rontani, ő hiueiben kergetni.

Christus ki vagy vraknac vrà, es czakaroknac czasara, ielentsed istensegedet, es törd meg ellensegidet.

Tarts meg minden hiueidet, te szegény keresztyenedet, hogy diczerhelsünc te gedet, tartsmeg egyességen nepedet.

O lét

O lét lelec áldot Isten, vig asztraly minket è földön, legy ielen mi sükfegünkbe, es minden keferüsegünkben

Neuely minket az igaz hitbe, Christustnac esmeretibe, vigy minket lét szerelmedben, es holtunc vran örömbé

Adgy bekesseget vristen, az mi időnkben ez földön, mert nintsen nekünc töb senki, bay viuonc hadakozonc, hanem czac te vagy vristen.

INVOCATIO SPIRITUM SANCTVM.

Iöuel lét lelec vristen, lelkünk nec vig asztraly, sziuünk nec batorisaga, adgyad minden hiueid nec te lét a iandekodat, iduel vig asztraly lét lelec Isten.

Iduel meg nyomorultaknac nemes vig asztraly, aruaknac edes atya, töb se sralmas sziuünket, lelki nagy örömucl, iduel mi lelkünk nec edes vendegé.

Tauostrand el mi sziuünk nec hitetlen setetsegét, vilagosits meg minket, hogy az isten nec igéiét halhatsuc esérthetsuc, iduel es tanits meg az igaz hitre.

Iduel geriezd fel sziuünkben lét szerelmed nec tüzet, rontsmeg el az gyüölseget, hog mi egyessécc lehelsünc isteni szerelmedben, iduel mi lelkünk nec nagy vig asztraly.

Te vagy bizony öröc Isten, ki atyatol es futol, mind öröcke szarmazol, te vagy mi vrunc Christustnac áldot lét igéreté, te vagy mi lelkünk nec meg lét öldie.

Te vagy ki az Prophetaknac általa regen szolál, Christust nekünc igeréd, te az lét apostoloknac sziuök nec batoritad, te vagy éröfsegé minden lét nek nec.

T

Te

Te vagy az nagy vristennec menyeyj aiandeka, i-
gassagnac mesterè, tanits minket az Christushnac igaz
esmeretirè, te vagy mi lelkünk nec bolcz tanitoia.

Vilagosits meg elmenker hog hihelsuc az Christust,
egy iduösseg nec lenni, es az áldot atya istent kegyes a-
tyanknac lenni, teged esmerhelsuc vigasztalonac lenni.

Adgyad szent aiandekodat, batorits meg lelkünket,
hogy valhassuc az Christust, adgyad hog mi meg gyöz-
helsuc, örögnec czalardsagát, te vagy mi birtatonc
minden otalmónc.

Biztald félelmes szüünk, hogy kessegben ne esuc
halálunknac ideien, de nagy batorisagual vigan ez vilag-
bol ki mullunc, iduel vigasztalo szent lelec isten.

*DOMINE NON SECUNDVM PECCATA
nostra etc.*

MEnnec es földnec nemes teremtdie, es mindenek-
nec kegyelmes istenè, sohul semmi nints mi teged
nem félnè, es nem rettegne.

Ne büntes minket az mi bünunc szert, es ne kár-
hoztas amint érdemlenenc, mert vgy feienként mi
pokolra mennenc, es mind el vesnenc.

Az mi atyainc vékeztec ellened, mies soc bünuel
káromlottunc teged, de bününket te meg engetheted,
es el veheted.

Ne geriedgyenfel haragod ellenunc, te szinyed elöl
hogy

hogy mind el ne vesssunc, az te neuedert legy kegyel-
mes nekunc, mi io istenunc.

Soc ideie már hog nyomorgatratunc, veszedelmünk-
ben igen elfaradtunc, azért vristen czac te te töled vá-
runc, könyöruly raytunc.

Halgas meg minket kegyelmes istenunc, mert seg it-
seget czac te töled kérunc, nintsen egyebnec kinec ese-
deznunc, es remenk ednunc.

Boczásd meg bünét az te seregednec, veddel romlá-
sát az te hiueidnec, hogy nagy örömucl teged diczerie-
nec, estis helyenec.

Diczség neked kegyes atya isten, es vralkodo áldot
szü isten, az vigasztalo szent lelec istennél, öröcké amen.

*ABALVANYIMADOCELLENVALO
könyörges.*

Felleges isten mennec földnec vra, es emberek nec
kegyelmes vezérè, minden allatoknac kegyes táp-
laloia, es élterdie.

Tegedet vallunc kegyelmes atyanknac, bünös em-
berec mi otalmazonknac, Christus lesufert kegyes táp-
lalonknac, gond viselönknec.

Mostan vristen mi nagy nyaualyankban, hozzád ki-
áltunc keserűségünkben, hog yne hadg minket ily nagy
szükségünkben, árualagunkban.

Igeretedet télyets meg raytunc, hogy diczertessec
szent neued közztunc, ne örüllyenec poganyoc mi ray-
tunc, te legy mi velunc.

Ronts meg vristen az baluányozókat, kic hatalom-
ual kergetic lelkünket, es kic czufollyác az te srent fiador,
Christus vrunkot.

Atya istenec öröcké diczösség, es az Christuſnac
adassac tistessęc, az srent lelek nec egyenlő méltoság,
menyben diczösség.

MASKÖNYÖRGES AS KEGYET-

Jenec ellen.

CSac te benned vram Isten yagion bizodalnunc,
mert sem égen sem ez földön nintstőb remésegünc
azert halgas meg minket mert neked könyörgünc, es
tekents le magas menyből könyörűly mi raytunc.

Legy vezérünc kegyes Isten legy erős hadnagyunc,
legy kő várunc legy pályunc legy minden oralmunc, ne
mondgyác azt az poganyoc hogy nintsen istenünc, ne
káromlyác bossulágra srent neueder nekünc.

Oralmaz meg mostan minket minden ellensegtől,
ramadgy mellénc mert igerted magad segitsegűl, saba-
dits meg im máron az hitetlensegtől, diczerhessünc min-
denkoron teged igaz hitből.

Veddel rolunc kegyes Isten ez nag sęc inſeget, mert
larod hogy mind Farahoc mostan a fő népec, lag it hoz-
zác mint az viaſt & kemény sziűsket, hogy lehessünc
mi & vélec lélekben eggyesec.

Ezt engedgyed atya Isten azte srent fiadert, az meg

válto

válto mi vrunkért az Iesus Christufert, kit boczátal ez vi-
lagra halalra bününkért, es meg áldál mind öröcke min-
ket & kedueiéert.

HALA ADAS.

HAlat adunc te neked öröc Isten, ki ményekbē vag
öröc diczösségben, meg éppitesz minket te srent i-
geduel, hogy ne essünc kétfélegben sziűségünkben.

Kerünc teged minden imadſaginkbā, ne hagy min-
ket el vesznünc vaklagunkban, tartz meg minket az hit-
nec aga iſban, srent fiadnac Iesusnac vallasaban.

Ez világnac ne nezzed nagy vakſagát, srent igédhez
nagy haladatlanſagát, minden bünben tőled el tauozá-
ſát, srent neued nec ilyen nagy karomlasát.

De tekents meg Christuſnac méltosagát, srent fiad-
nac keresz fán kén vallását, dragalatos srent vérē ki ontá-
ſát, az hiuek nec bündkért áldozását.

Tartz meg köztünc ez hallot srent igéket, vigas tal-
lya srent lelked mi sziűnket, éppitesd meg romlot ter-
mésetünket, diczerhessünc öröcké felség edet.

NOTAIA ES ENEKNEC.

Ier mi kerünc srent lelkör.

HAlgas meg minket nag vristē, ez mostani nag sziű
ségünkben, es tekents minket meg mi életünkben,
hogy ne essünc ez földön hitetlenſégben, öröc kézében.

Mert czac te vagy az vilagolság életünkben te vag
igassag, mi seter sziűnket nagy vilagossag, somoru
sziűnket te vagy vigassag, öröc bodoglag. Ta-

Tauoztáld tőlunc az hamissagot, add szüünkben, az igassagot, es az mi lelkünkben nagy batorlagot, hogy nylyan hihessüc az bodogsagot, öröc országot.

Adgy szent lelket az tanitoknac, egyetemben az halgatoknac, hogy mind engethessüc akaratonnac, diczeret mondhaslunc az te fiadnac, Iesus Christusnac.

Hala teneked menybeli Isten, ki vigasztal minket éltünkben, es el nem hatz minket nagy sükségünkben, meg érösits minket az igaz hitben, igereteben.

MAS KÖNYÖRGES ÁSON

Kerestyenec kic vartoc, istent kériünc adgyon szent lelket, épitse mi bennünc az igaz hitöt, valhaslunc czac Christusban az iduösseger, adgyon szent lelket.

Szent igeiét halhaslunc, haluan es el hihessüc, hien meg tarthassuc es örizhessüc, rola mind ez vilag élöt vallást tehessüc, benne bizhaslunc.

Bizonsagot szüünkben, az szent lelec tegyen lelkünkben, érösitsen minket Isten kedueben, tegyen minket bizonyosá nagy kegyelmében, legyünc kedueben.

Hitelennec szüét, haytsa hozzá ne neze bünér, hog meg esmerhesse iduözitöt, es tehesse mindenekben az szio keduet, aduan szent lelkét.

Ne neze büneinket, neze Christust mi érdemünket, kinec szentseg minden vétünkét, halalual el ronrá kárhozatunkot, nagy halalunkot. Enni

Enni loc io réteröl, halát adgyunc minden idöben, rebefitsen minket minden iauában, hogy láthassuc az Christust diczösegeben, az mennyországban

HOGY AS VRISTEN AS Ö HI-

Oueit minden gonosztol meg otalmazza. Minden ható Isten, ki az te kegyességedből, az te szent igédben magadat meg jelentéd, az te akaratodat hiueidnec ki jelentöttet, hogy teged esmerünc, es öröcké diczerünc.

Könyörgünc mostan neked, boczáld meg büneinket, otalmaz meg minket minden félö gonosztol, ördögtöl es az büntöl, az halaltól es kárhozattól, az Iesus Christusfert mi meg szabaditonkért.

Otalmazd hiueidet, kic teged fel magasztalnac, es czac benned biznac minden nyaualyaikban, hogy az hitetlen nepec, meg esmeriec hatalmassagodat, hogy az te hiueid öröcke tilstellyenec.

Diczeret az istennec, atyanac es az fiunac, es az szent leleknec, az egy bizony istennec, kit diczernec mennyegben mindenkoron az szent angyaloc, ier mies diczerünc, mert irgalmas mi nekünc.

AZ MAGYAR ORSZAG SIRALMA

Tekents reánc immár nagy vristen az mennyegből az te diczöseges templomodból, emlekezzel meg immár az te áruaidról. Miert

Miert hagyál minket ilyen igen meg romlanunc, mi nemzetsegünkben el pusztulnunc, miert tauozál vrísten ily mészé mi tölunc.

Tudgyuc hogy vétkeztűnc, mert tegedet nem tiszteltűnc, mit atyankat teg ed nem szerettűnc, mint hatalmas vrunkot tegedet nem féltűnc.

Azert kel már tisztelnűnc poganyokat gylkofokat, paraznakot baluany imadokot, kiknec el kel viselnűnc kemeny igaiokot.

El vőued mi tölunc orszagunkot kiralyunkot, földhöz veréd az mi koronankot, szinyed élől el vèted mi áldozatunkot.

Meg szűnec sochelyeken, szent neuednec diczereti, szep ifiaknac ekes eneklesi, mert az baluany imadástóled ezt erdemli.

Közzőlűnc le vagatál, nagy foc gazdag fő Vrakar, vitezeket erős férfiakat, kiknec kőuér testekuel hizlalal vadakat.

Közzőlűnc rabba téuel, foc menyeket őzuegyeket, gyermekeket gyöngé szep szűzeket, mint az mi bűneinkert fizetéd ezeket.

Mind ezekből esmeriűc, bűneinknec súlyosságát, haragodnac rettenetes voltát, mert latt yuc felsegednec már bossu állasát.

El tauozec mi tölunc, io nagy Isten mi őrdműnc, nintsen immar semmi vigassagunc, siralomrà fordula az mi nyiasagunc.

De meg is nints mit tennűnc, czac te hozzád kel folyamnunc, mert iol latt yuc hogy mind el kel vesznűnc, ha az mi bűneinkből hozzád meg nem terűnc.

Emlkezzel meg rolunc, hogy mi földből teremtetűnc, őrdög mia bűn ala vettettűnc, mint az árnyec el mulic mi gvarlo életűnc.

De az te io voltodból, kárhozatban nem hagyatunc, te szent fiad által meg váltattunc, bűntől őrdc halaltól már meg menekettűnc.

Tamadgy fel azert immár, nagy vrísten mi mellettűnc, az te kezeidet nyots ki raytunc, es ne ves el élőled kic meg nyomorottunc.

Lalsác meg az poganyoc, hogy mi reanc gondot vifelsz, kiket te szent igeddel legeltetz, es noha meg bantottunc, de tóled el nem vetz,

Mert latod el hagyattunc, es czac te reád maradtunc nyaualya foc tudatlanoc vagyunc, es el hagyot áruaknac czac te vagy oralmunc.

Diczerettel mennyegben, szent haromság egy felsegben, ki meg vigasztalsz minket lelkünkben, noha gyötretűnc mostan itt az mi testünkben.

M A S S I R A L M A A S M A G Y A R

K országnac az leremias Prophetanac irasa szerint Eserues szíuel magyar országbán mődhattyuc magunkrol, az nag siralmat kit leremias regen itt Sidokrol.

Emlekezzel meg hatalmas Isten nyomorúságinktól,
tekents mi reánc, aly bősűt im már mi nag' rólainkrol.

Mert örökfegűnc rólűnc fordula pogan nemzetfe-
gre, mi lako helyűnc szalla mi rolűnc idegen nepekre.

Edes atyanktol immár meg váltűnc áruafagrà iut-
tűnc, edes anyákual mīd egyetēbe őzűdggye marattűnc.

Meg somiuhozuán minden vizűnket draga penzen
issűc, nagy faratsaggal be gyűdött fánkát immar ar-
ron vessűc.

Mi ellenseginc éles szablyankat feiűnc felett forgat
nac, érős munkába farat testűnkűnc nyugodni sē hadnac

A poganfagnac oly nag' rabfagra mi magunkat at-
tűc, hog' czac kenyerral mi ehfegűnket meg élegithesűc

Siruan mōdhattűc felseges Isten vétkeit atyanknac,
kic mi kōzűlűnc regen el multac mi reánc szallanac.

Kegyetlen szolgac nag' dihsűseguel raytűnc vralkod
nac, nem találhatűnc már remenleget szabadulafűnkűnc

Nagy felelemuel es rettegeffel pűstában budofűnc,
éledelűnket mi életűnket kēzűnkben hordozzűc.

Testűnkűnc bōrē mint az kemētze el száratt el égert,
az nagy éhlegűnc ő tűzē miat vgyan meg sűlt veszet.

Alszony állatoc tűstassagban meg gyalaztatánac, az
aydngē, szűzec loc vārafokban szēplōket vallanac.

Az feiedelmec akasztō fara fel tűggelstetēnec, es ven
nepekűnc ő tekintetec nem bōczűl tetēnec.

Iffiu nepeckel es gyermekeckel gonoszul élēnec, ke-
gyetlenfeget éktelenfeget kōzűnc miuelēnec.

Az mi hitűnkűnc minden őrdmē mar el fogyatko-
zűc, gyűlekűzetűnc nagy siralomra fordula változűc.

Az mi feiűnkűnc szēp ekeűsege kōzűlűnc ki ēsec, ia y
mind őrdcke immar mi nekűnc mert igen vétkeztűnc.

Nagy banat miat mi szűűnc lelkűnc igen keűeredēc,
es az mi szēműnc siralom miat mind meg letētedec.

Kereűstűyenekűnc lako helyeket kit el pűstítanac, va-
dac es rokachamis tanitōc most immmaran lakiac.

Te pedig kegyes irgalmas Iste őrdckē meg maradtś
te orűsagodbán birodalmodban őrdckē meg állasű.

Miert őrdcke el feletkezēl mi rolűnc vrīsten, mirē
hadz minket loc ideiglen ez veszedelemben.

Teritűte hozzád es mi meg tēűnc kegyelmes vrīstē,
vyits meg immár az mi naponkot mint regi idōben.

Eckeppen sira szent Ieremias ő kōnyűrgeseben, mi-
kor az Isten meg nyomorgatá Sidokat insűgen.

HABORVSAGNAC IDEIEN

HALgals meg mostan felseges Isten, mennec es föld-
nec szent tereműdiē mi kōnyűrgesűnket, es te vi-
selyed minden gondunkot mikeppen meg fogattad,
Mert teged vallűc kegyes atyanknac à Christus Iesűfert
Soc ellenseginc vadnac ellenűnc felseges Isten lelki
es testi mi nagy ellenseginc, kic mind lelkűnkben es mi
testűnkben igen keűfergetűnc, Ne hadgy te rōled hog'
el szakadgyűnc ez árűnc vilagon.

Te vag' otalmunc es bizodal munc felseges Isten legy mi gyamolunc. ne vigy kiseretbè, de segits minket minden időben hogy meg ne gyalasztassunc, Mert teged:

Czac te egyedül nyuán iol tudod, felseges Isten az mi voltunkat nagy gyarlasagunkat, mely igen legyunc mi erőtlenec minden dolgainkban, Ne hadgy te tőled:

Byriad lelkünket es mi testünket felseges Isten, tartz meg gonosztul minden ellenségtől, adgyad valhassuc az ig az hitet, hogy legyunc te országod, Mert teged:

Az hitetlenec es kegyetlenec felseges Isté, semminec tudgyác az te sient igédet, azért üldözic te hűeidet soc külömb külömb keppen, Ne hadgy te tőled.

Nagy áruasagban es nyaualyaban, felseges Isten nekünk igerted hog' te minket nem hadtz, kérunc legy velunc te sient lelkeddel sziuünket vigasztallyad, Mert:

Sokszor mi lelkünk meg keseredic, felseges Isten mert nintslen neki addig batorlaga, miglen te tőled nem segítettic menyecij segitseggel, Ne hagy te tőled:

Bizuán könyörgunc mostan te neked felseges Isten hogy te visellyed minden gondainkat, iol tegy mi velunc mint fiaiddal süksegünknek ideien, Mert teged vallunc kegyes atyanknac az Christus Iesusfert.

Diczeret neked felseges Isten, es mi vrunknac te sient fiadnac az Christus Iesusnac, diczeret legyen az sient lelknek mind öröckön öröcké, ki vagy allatban egy bizony Isten könyörűly mi raytunc.

VGYAN

Emlekezzél meg menybeli Isten menec es földnec sient teremtdie irgalmassagodtol, mellyet tés vala regi időben Izrael fiajval, Noha vétkeztunc menybeli Isten azért el nem hattal.

Te el ki hozád a te nepedet az Egiptombol, a Fara-honac ő nagy insecéből, de el felejtęc te nagy io teted baluánt imadanac, Noha vétkeztunc.

Az vöröstenger két fele valéc az lordan vizét, te meg sarastád az te néped előt, de el felejtęc te nagy io teted baluánt imadanac, Noha vétkeztunc:

Te el ki hozád az te nepedet, az igeretnec nemes földerè le telepítődted, de el felejtęc te nagy io teted baluánt imadanac, Noha vétkeztunc:

Kérunc már teged atya vristen, emlekezzél meg te országodrol az Magyar országrol, ne hadd el veszni pogany kez miat te öröksegedet, Noha vétkeztunc.

Diczeret neked atya vristen, es mi vrunknac te sient fiadnac az Iesus Christufnac, diczeret legyen az sient lelknek mind öröckön öröcké, ki vagy allatban egy bizony Isten könyörűly mi raytunc.

BASIVSTE IVDIX NOTARA.
Vzgo sziüből te fiajd kegyes atyanc könyörgunc, adgy mi nekünk ig az hitet hog' tegedet imadgyunc tellyeshitből sientetből hog' tegedet minyaian áldgiunc

Latod

Latod atyanc felseges io, lelki testi süksegünker, geriezd köztünc sient igedet esmerhelsünc tegedet, esmeriünc meg sient fiadot az mi iduössegünket.

Az soc baluany imadaftol rettenetes kárhozattol, szabadits meg sient neuedért minden eretneksegtől, Anchristus szerzetitől az Papanac téuelgesetől.

Siruán hozzád mi ohaytunc, es fel sival kiáltunc, kic sient igédnec általa az hirben plantaltattunc, embereket az vaklagbol végy ki hogy tegedet diczeriünc.

Iol esmeriünc bünceinket minden téuelgesünket, kikért reánc érdsötötél minden véshedelmeket, poganyoknac dihdösegét az seiedelmec kemeslegét.

Véshedelmet az poganyoc orsagunkbantéuénec, sokat bennünc meg élénec es santalant el viuénec, orsagunkbol ki üzenec nyomorusagot raytunc téuénec.

Senkit nekünc oralmunkra hatalmas vr nem tamasztál, hogy ki venne gyözödelmet poganyokon hatalmar, keményseges nagy infegert minden felöl reánc tamasztál.

Rettenetes bünceinkért mind ezeket senuedgyünc, vallástesünc felsegednec bünceinket nem fedezünc, kéreünc teriezd sient igedet sient neuedet diczeriünc.

Az te neued kegyes atyanc bizonyyal ott sientelretic, ahol az te draga igéd igazán hirdettetic, melly el emberekbe az hit sępen be plantaltatic.

De vrissen emlekezzél az te fogadafodrol, melyben törtél bizonysagot te irgalmassagodrol, hogy soha nem emlekezzél az mi álnoklaginkrol.

Azert hitből vala mikor te hozzád kiáltandunc, es az Christusnac általa mindeneket kérendünc, meg adod es elnemfordulsz semmi keppen mi tőlünc.

No azert felseges Isten teriezd el ki igedet, hog minnyaiian diczerhelsünc az te istenségedet, kinec legyen az tiszteleg mind öröckön öröcké, Amen.

V G Y A N A S O N R O L:

KEgyelmez meg nekünc nag' vrissen, ne hagy minket el vesnünec bünceinkben, kic mindenkor bizunc sient neuedben, bününc sient ne büntes tömlörben.

Hitünc érdsödic dolgaidbol, mert meg hozzád nepe-det foglagbol, Sido nepet Babilloniabol, el nem hagyád irgalmassagodbol.

Az te népeidnec vétkét veddel, es fedezd el bününket érdemeduel, mert sient fiad meg valta véreuel, nem akara el vesnünec bünceinkben.

Tauoztasd el rolunc haragodat, terits hozzánc irgalmassagodat, szabadits meg az sęgeny foglyokat, kic neuedért hordoznac vasakot.

Iduözitö Isten kerünc teged, ielennyéc meg raytunc kegesseged, tauozzéc el rolunc gyüldöseged, legyen velünc az te sient felleged.

Nem de öröcké haragsolc, firol fira nemzetről nemzetré, az te nagy haragodat nyuytode, es reánc haraggal tekintesę.

Vallyon egyébnaladnál ki volna, hog' fog' sagbol ki szabaditana, hanem czac te istennec szent fia, ki magagat adád nagy fog' sagra.

Czac te magad vagy felszeges Isten, örök élet az hyű emberekben, mellyet kinec ha te adtz éltében, gyönyörködíc te istenszegedben.

Mutásd már te irgalmassagodat, kegyes Isten es te io voltodat, add esmernünc az te szent fiadat, ki kedueiért mutásd meg magadat.

Halgathasuc az te szent igedet, es hihefsüc te igéredet, adgyad nekünc te bekessegedet, szabadits ki fog' sagbol népedet.

Közel vag ion Isten az hiueknec, mert nem mulo kep-pen id közinkben, de öröcké lakozic szüünkben, nem hagy esnünc az hitertlensegben.

Ha mi hisünc hogy Isten irgalmas, es mit igért megadni hatalmas, hogy szent fia elöttè iutalmas, ellensegünc nem les diadalmas.

Menyből nekünc szent fiu adatéc, tiszta szüztől földencs sületéc, iduössegnec váltagnac mondatéc, ki által Isten velünc meg bekéllec.

Hidgyunc azert az Iesus Christusban, ne maradyunc baluany imadasban, nem hagy minket vristen fog' sagban, es nem hadgya népét nagy rab' sagban.

Kerünc teged kegyelmes vristen, terits hozzád értlensegünkben, ne nezz minket az mi büneinkben, czac tekönts meg szent fiád érdemét.

Atya

Atya Isten valto szü Isten, vigasztalo szent lelec vristen, neked örök diczőség mennyekben, mert mit kerünc meg attad lelkünkben.

SAS TIS PARANTSOLATROL.

Szücsseg meg tudnunc iduössegnec dolgát, es az istennec tiz parantsolatryát, hol meg ielenti hozzanc akaratryát, bün ellen haragyát.

Hadgya az Isten hogy egy istent hidgyunc, baluany imadást hogy mind hatra hadgyunc, teremterét állatban hogy semmit ne bizzunc, czac egy istent hidgyunc.

Kéuan mi tölünc engedelmességet, hitét szeretetet tökellestéget, es tiszta szüet isteni félelmet minden tistességet.

Isten haragya seicken azoknac, kic segitseget soe istentől várnac, istennec kedue otalma azoknac kic egy istent valnac.

Isten neuével gonosul ne élyünc, mert az istennec kedueben nem lesünc, ha szent neuérè hamissan esköünc, nagy káromlást tészünc.

Ezzel istennec tistességet tészünc, ha segitseget czac ő töle kerünc, es io vóltarol ha meg emlekezünc, halá adoc lesünc.

Meg tilt az Isten isteni káromlást, az igassagrol kiuan igaz vallást, hogy hatra hadgyunc minden hamismondást, es hamis tanítást.

X

Innepet szentely az Isten azt mondgya, szent életünk-
ket mi nekünk keuannya, hogy szent igeiért halgassuc azt
mondgya, es minden meg tartya.

Atyanknac anyanknac tisztességet tegyunc, feiedel-
münknek istenért engedgyunc, es tanitonknac tisztessé-
get tegyunc, minden ioual legyunc.

Embort ne öllyunc Isten parantsollya, az bossu állast
közöttunc meg tiltya, hárag iregység tauol legyen had-
gya, az sítkot meg tiltya.

Fértelmes élet közöttunc ne legyen, szent hazassagban
minden ember ellyen, éktelen buija lag tölunc tauol le-
gyen, minden tisztán ellyen.

Egy mas marhaiát mi el ne orozuc, vsuralgtol ma-
gunkat őrizzuc, se hatalomual masét elne végyuc, sen-
kiet ne bantyc.

Ojuc magunkot hamis tanusagtol, hamis vallástol
hamis perpartuartol, hamis esköuéltsöl es ragalmazástol,
minden czalárdagtol.

Meg tilt az Isten minden gonossagot, testi indulást
gonos keuanlagot, keuan mi tölunc belsöl tisztasagot,
minden iamborlagot.

Ne keuand vgy mond senki felésegét, senki marha-
iát senki tisztességet, itt meg icenti törüeny nehességét,
es érdetlensegét.

Moyzes által Isten ezt ki adá, két köd tablára szent vya-
ual irá, rettenetességgel ezeket ki adá, hasznát meg mu-
rata.

Emberi érd ezt meg nem tarthattya, senki igaznac
magát nem módhattya, mert bündös voltát minden em-
ber lattya, az istent bosszontrya.

Haszna erèie azért az törüennec, vádol mindenkor
minket bündösöknek, természetünkben mind érdetlenök-
nek, es hitetleneknek.

Mennyunc feienkent azért az Christushoz, idu őzi-
tönkhöz az mi szöskolonkhoz, közbe iáronkhoz es igazsa-
gunkhoz, iutat szent atyahoz.

Hala teneked menybéli nagy Isten, hogy bündösökön
raytunc könyörültél, szent fiad által meg engedtetted,
es mi hozzánk tértél.

MASON NOTARA.

Mi kegyes atyánc kit vallunc hitünkben, legy segít-
séggel ily nagy szüksegünkben, éppits meg min-
ket mi természetünkben, ki vagy mennyegben.

Az te szent neued szenteltesse közöttunc, ne vralkod-
gyéc hamiság mi közöttunc, az te szent igéd hirdettesse
közöttunc, hogy elne vesszunc.

Idijön mi közzenc az te szent orsagod, czae te biry
minket bündös fiajdot, esmerhesuc meg az te szent fia-
dot, Christus vrunkor.

Ne legyen bennunc őrdögnec őrsaga, ne byriön
minket az bünnecek soksaga, szallyon mi közzenc hitnec
igassagá, meg tisztulasa.

Természetünk ne hadgyad követnünk, akoratod az éppitfed mi bennünk, hogy mindenkben te neked engedgyünk, ne hadgy el esnünk.

Mi kenyérünk minden napit adgyad, adgy io fedelmét marhankat meg álgvad, es mindenkben teszünk táplallyád es otalmazzad.

Meg bocsásd nekünk gonosz bűneinket, álnokságinkat hitetlensegünket, végy ki közzőlünk minden iregyseget, es gyűlölséget.

Es ne vigy minket gonosz kiserterben, ne hadgy el vesnünk az mi bűneinkben, otalmazz minket ne esnünk kétfegben, ördög kezében.

Szabadíts minket minden foc gonosztul, büntől ördögtől minden álnokságtól, ellensegünkötől hirtelen halaltól, es kárhozattól.

Dicsőség neked menyben örök Isten, ki mi hozzánk vagy engedelmesseguel, halgas meg minket itt ez könyörgesben, áldgy meg hitünkben.

M V G Y A N A S O N R O L:

Miatyanc ki vagy mennvegben, kic vagyunc esmèretedben, azt parantfolád mi nekünk, hogy mies egy mást szeresűc, atyanknac tegedet vallyunc, nag bizuan neked bolhalsunc, siuunket barorithalsunc.

Meg szereltesűc te neued, es meg tartz te sèt igédben, hog sèt életben élhelsűc, bènéd mindnyaian bizhalsűc, igazá hog mi élhelsűc, pokoltol szabadulhalsunc.

Már iuion te sèt országod, lakozec bennunc mondasod, az te hatalmassagod, mert a gonosz ördög mérgè, mindnyaian kétfegben v inne, meg törd bennunc az haragot, es adgyad te sèt országod.

Es legyen te akarod, mind menyben földön besèded, adgy vigassagot mi nekünk, kic igen meg nyomorttunc, ördögtől gonosz embertől, pokoltol huctlenseg-től, nagy foc eretneksegektől.

Adgyad nekünk kenyérünk, minden napi életünk, lelki testi sűksegünk, meg örizz minden gonosztol, ehseg-től es dög halaltól, hadaktól es fòsuénseg-től, nagy foc sòrgalmatoságtól.

Bocsásd meg mi bűneinket, mert igen rettentnee minket, mi keppen mijs bocsátunc, az kiktől mi meg bantattunc, hogy egyenessèc lehelsűc, tegedet igen szeresűc, es egy máit ne gyűlölhelsűc.

Ne vigy minket kiserterbè, de meg tartz esmèretedben, isteni édesseg edben, mikoron ördög meg kesért, hamilra minket keserit, pokollal bűnnel haborit, te neued minket szabadit.

Szabadit minden gonosztol, meg örizz vesèdelem-től, minnyaian örök halaltól, mi halalunknac ideien, minket ackoron vigassaly, bodogoc kozibe sèamlaly, te hozzád minket be togadgy.

Haly meg atyancvallasunkot, enged meg könyörgesűnet, az hitben érösits minket, hogy mi kétfegben ne
elsűc

Önnen magát igertè igéiben hol azt mondgya szent
Dauid könyvebè, hivy eng emet minden búkszegedben,
meg halgatlac te igazhitedben.

Mert tudgyad en bizony Isten vagyoc, embereknek
reménfegè vagyoc, bánykodóknac vigasztaloia vagyoc,
Seregeknek igaz zablóia vagyoc.

Ne nezzed te ember bűnds voltod, czac te nezzed
Christus Iesufodat, es az te fel tamasztó zablódat, ki vi-
seli teneked vtador.

Reméfeget ne váriunc senkitől, hanem czac az egy
Iesus Christustól, ki meg mentőt minket az bűndektől, po-
kolbeli ördögnek torkatol.

Iarullyunc mi azért à Christushoz, atya istennec eg-
gyetlen egy fiahoz, réuelgöknec bizonyos vtához kefer-
göknec vigasztaloiahoz.

Engesztelyle meg nekünc atyánkot, hogy mi nekünc
adgya szent malastryát, ki viselyle mi nekünc zablónkot,
es meg nyissa mi nekünc az káput.

Diczeressèc az atya vristè, diczeressèc az fiu vristen,
diczeressèc à szent lelec Isten, szent haromság egy bi-
zony ördèc Isten.

ASONROL A SALVE

mater notaiara.

IMadunc mi teged szent haromság, kiben semmi nem
lehet hamiság, hanem czac à szent ördèc igazság, seget-
segrè bizony nagy gazdagfág.

Te

Te vagy Atya fiu es szent lelec, harõ szemely de egy
igaz Isten, fogyatkozás nalad semmi nintsen, bizoda-
lom ha benned nagy leszen.

Imadunc mi teged atya Isten, fiad által könyörgünc
szüntelen, hogy szent leked szüünkben tellyes legyen,
örössfeckè minket hitben tegyen.

Hitetlenség nagy vag ion emberekben, fogyatkozás
szertelen erkölcsökben, ragalmazas szantalan önyelüsk-
ben, kic az hitet üldözicéletekben.

Teged vébünèc vristen tanusagul, igaz számot hogy
te végy mind azoktul, kic nem félne az ördèc kárhozat-
tul, lelkèc ellen irtoznac az igaztul.

Ha igazan akariác itelni, es észekben iobban öc ezt
venni, meg kellene ez hittel elegedni, tellyes szüel Chri-
stushoz ragazkodni.

Nintsen nekünc hitnelkül idüösségünc, menyország-
ban más által bizony vtunc, azért semmi dologban nem
bizhatunc, az életből hogy mi ki ne vettessünc.

Folyamiunc már minnyaiian istenünkhez, bekefegrè
Christusban vigyen minket, iamborfagra forditfa éle-
tünket, mennyországra viselyle mi vtunkat.

AS IGASHIT ALTAL VALO ID-

Müszülesne modgyarol Foelix namque notaiara.
Minden embernek illic ezt meg tudni, es szüében è-
rössen ezt vgy hinni, menyországnac kapuiát meg-

Y

nem

nem nyilni, czac azoknac kic istenben tudnac bizni.

Az hitnelkül senki nem iduözülhet, mint az virag napnelkül nem zöldülhet, vétkeiből ki senki nem feleselhet, oruosságot Christusban ki nem lelhet.

Tanuld meg most mi legyen, az te hitöd, iduössegrè valo bizony vtád, ne köuessel amaz öt bolond süzet, kic meg hallác hogy igen kesén költec.

Tudnod kel hogy Isten egy állattyaban, es hogy három legyen ő semelyeben, atya fia sient lelec neuezetben, mint mi keppen oluassuc az Credoban.

Hanehéz nec tettzic ez esmeretre, ne restellyed az irást ved elödben, az meg tanit mennyirè lépél el be, mert igazra tanítnac ez enekben.

Istennec el végezett akarattya, senkinec ő nem akar leni atya, iduössegét masmodon ki forgattya, az irasban hogy nem mint ő meg hatta.

A sient irás az vtat meg mutatya, atya Isten az égből azt kiáltya, Christus Iesus bündk nec boczanattya, es hogy czac ő bündk nec áldozattya.

Sokan lesí nec meg lattyauc iteletkor, kic el vesí nec mikeppen földről az por, iduössegekhez kic nem lattac ackor, unikoron meg iol rakua nem volt az kar.

De vöd els regéten mit fogattál, kerest viznél istennec mit feleltél, bündciből mikoron ki tistultál, iamborsagra mikoron te esküttél.

Eskefedet lassad hogy meg ne rontsad, ez egy hitet lassad

lassad hogy meg ne feyczed, iamborsagual mindenkor ki ielentted, es io fanac gyümdölczt teremted.

Vennéd ember észedben magador, hadnád el már saytalan bündeidet, tanulnád az isteni iamborsagot, atyádfiahoz valo szerelmedet.

Azi lassd meg czac mit Isten tőled keuan, az egy hitet es igaz beteretet, atyádfiahoz valo szerelmedet, mert czac ez kettő az nagy parantsolat.

Iay azoknac kic sinnenel keresztyenec, sem nagy vrat sem papot ki nem veszec, sem parastot sem semmi szerzeteket, kic istekben igazán el nem lép nec.

Fohaszkodgyunc már vagy most czac istenhez, Christus által kerünc mi most öret, otalmazza nyomorult országunkot, iduössegrè visellye mi vtunkot.

A SSENT HAROMSAGNAC

valo könyörges:
Iduöz legy öröc vristen, ki vag fogharatlan, sölsegben az mennyei nagy diczösegben, angyaloknac nag örömdökben, es diczeretekben.

Iduöz legy sentsleges atyánc, ki kegyessen tekintél reánc, öröc halalra kic méltoc valánc, hogy vétkezec mi első atyánc, kitől mind sármazánc.

Tőled azért el nem vetél, de minket oly igen szeretél, hog sient fiadnac nem engedél, ez világra kit értünc küldél, kiuel hozzád szerzél.

Könyörüly kerünc mi raytunc, sient igedet adgyad

érténunc, honnan teged meg esmerhetsunc, öröcké hog veled élhetsunc es öruendezhetsunc.

Iduöz legy vt Iesus Christus, es mi egyyetlen egy meg valtönc miéletunc es közbe iaronc, sicut atyád elöc egy bösölönc, es egy bizodalunc.

Ki sicut atyádnac engedél, erettunc hog töle le iüüél, az nagy fogfagbol el ki mentél, értunc mert mindent el sicut uedél, végrè meg öletél.

Tekents meg édes mesterunc, ne hadgy bünnec miá el vesnunc, sicut hitedet éröföts bennunc, hog neked mindenben engedhetsunc, es benned bizhassunc.

Mert mi czac tetöled függung, azért czac teneked könyörgunc, hogy életünkben legy mi velunc, es czac te töled viseltetsunc, el ne teüéldgyunc.

Adgy igaz fejedelmeket, es keresztynen boltz tanítókot, kichirdessc akaratot, es hozzanc valo nagy kedüedet irgalmassagodot.

Iduözlegy sicut lelec Isten, ki atya fiuual vagy egy Isten, egyetemben egy diczeretben, egy akaratban es sicut segben, es egy diczösegben.

Iduözlegy áruaknac atya, özüegyeknec kegyes biraia, teüelgöknec igazgatoia, sicut moru sicut ueknec bizratoria, es vigasztaloia.

Bátorits minket, hitünkbe, adgy szereretet mi sicutünkben, tartz meg mind végig len ezekben, hogy halálunknac ideiben, ne elsunc kétségben.

De mehetsunc az életre, hol atya istennec fölsége, es az fiuac dichösegè, diczeretic veled egyetemben örökön öröcké.

A KERESZTYENIGAS HITNEC

formaia, az Aue fuit notaiara.

AS ki akar iduözülni, életet kel iobbítani, az sicut hitet meg tanulni es gyümölcset meg mutatni.

Kétség nélkül kárhozattya, ki életet nem iobbittya, es az hitet meg nem tartya, ha gyümölcset nem mutatya.

Eletnec meg iobbítása, sicut igédnec halgatása, es ö neki meg tartása, sicut iünkben meg maradása.

Az ki tanit igaz hitre, es az bodog reménsegre, es az lelki bekefsegrè, Isten beji nagy örömrè.

Hituel bizunc egy istenben, kit hisunc három személybe, atya fiu sicut lelekbè, meg fogharatlan fölségben.

Atya istent bizony hisunc, lenni nekunc teremöknec, mindenben segitsegünknek, irgalmas gond viselöknec.

Iesus Christus mi meg valtönc, kárhozattol sicut aditönc, es kegyelmes oralmazonc, atya istennel bösölönc.

Az sicut lelec bölcz tanitönc, iduöfsegrè igazgatonc, banatinkban vigasztalönc, lelkünkben meg vidamitönc.

Acki akar iduözülni, kel istenről igy érteni, öt állatban egynec hinni, három személyben tisztelni.

Ez hit tében sicut segeffe, vt isten ölot kedüesse, lelkünkben, bekefseffe, mennyorszagban örökösse.

Ez hit kiben vralkodic, az test ellen tusakodic, minden iora igyekezic, s'ent dolkokat czelekösic.

Kic bündökben meg maradnac, az s'ent hittől el szakadnac, kecsfegnelkül el kárhoznac, mert őc őrdög nec sol galnac.

Mindenneckel életiben, meg maradni igaz hitben, atya fiu szeretben, hogy legyűnc Isten kedueben.

Kinec legyen az tisztesség, mind őrdöke az diczőség, ő töle nekűnc bekecsfeg, es atyaij kegyelmesség.

A KERESZTYEN IGAS

hit nec vallasarol

Mi hisűnc az eg istenben, menec föld nec es a bene valoknac teremtdiébē, ki fiaiu minket valasztor, ő testűnkrdől es lelkűnkrdől mindenkoron gondot visel, mint edes atya fiaijrol, semmi azert nekűnc nem arthat akarattya nélkül, mert mindenec vannac az mi istenűnk nec nagy hatalmában.

Mi hisűnc Iesus Christusban, az ő s'ent fiaban es mi vrunkban, ki az Atya istenuel egy Isten: es ki őrdöktől fogva volt sűz Mariatol sűletęc, a keresit fan értűnc áldozęc, pokolra s'alla szabadulasunkért, es halottaibol fel tamada idűsségűnkert, kit mi várunc az iteletre.

Mi hisűnc s'ent lélec istenben, ki az atya es a fiu istenuel egy Isten, nyomorultaknac vigasztaloia ő minket visel igazgat, biztat szeret es meg s'entel, viuen Christusnac

Istusnac s'ent gyűleközetiben, hol nekűnc meg boczattar nac minden bűneinc Christusert, kiuel ez mostani test nec fel tamadasa vtan őrdöke élűnc.

A SZONROL AS O KEGYES

sűz Maria notaiara.

Hisűnc mind egy istenben, mindenható atyaban, menec föld nec es tengernec, es minden állatok nacteremtdiében, ki reanc oly nagy gondot visel, vgy mint szerelmes fiaijra, bűnűnkben hogy el ne vesűnc egy fiuac nem enged, értűnc adá őt nagy kénra, hogy általa idűzűlnęc: ez atte hited keresztyen ember, lásd hogy hiuen meg őrizzed.

Hisűnc es Iesus Christusban, atya isten nec s'ent fiaban, nekűnc pedig egy vrunkban, ki fogantatęc s'ent lelektől, sűletęc es sűz Mariatol, kenzatęc ő Pilatostol, meg hala el temettetęc, fel tamada menybe ménē, onnan le s'ent el iűuendő az vtolso iteletre: akkor lesen minden ember nec hiti szerint fizetése.

Hisűnc es s'ent lelekben, nyomorultaknac vigasztaloiban, ki fiuual eg es atyauai, ki solt az Prophetac által, hisűnc egy keresztyeni sereget, s'entek nec es egg yességét, bűneink nec boczanattyat, istentől czac Christus által, kit igerē Abrahamnac es az ő fiaijnac: hisűnc test nek fel tamadasat, es az őrdöc bodogfogot.

M. S. AVE GERARCIANOTAIARA

A keresztyenekben igaz vallás az hitben, hog' higgyünc egy istenben, atya fia es szent lelekben, mennec földnec tengernec ő teremtiében.

Hiszünc az Christusban, istennec egy fiaban, mi kegyes szokolonkbá, iduözitő Iesus Christusbá, kit Adamnac igeré az paradiczomban.

Gabriel Archangyal Nazaretbe küldetéc, a szüz meggyümölcözéc, szent lelektol terhbe élec, io hir nekünc mondatéc, hogy meg valtönc születéc.

Bethlehemben születéc, angyaloc meg ielentéc, pastoroknac hirdetéc, hog' vr Christus nekünc születéc, nag' öröm hirdetéc, iduösseg meg adatéc.

Iasolban feküüec az pastoroc löléc az angyaloc diczeréc, diczöseget ott meg ielentéc, bekefég io akarat földre hirdettetéc.

Az Christus ként valla, a keresztfan meg hala, ő szent vére ki omia, mi halalunc ottan meg romia, harmadnap feltamáda, minket meg igazita.

Mennyegben fel mené az öröc diczösegeben, ott nekünc helyet szerzé el iüüendő az iteletre, ott meg szüzet mindennec ki mint érdemlette.

Hiszec szent lelekben, vigasztalo istenben, hiszem az szent egyházat, hiszem en az öröc életet, ez hittel batoritom az en életemet.

Hiszem az holt testnec testben feltamadasat, hiszem

az diczöseget hiszem en az öröc életet, es hituel batoritom minden életemet.

IMPHORATIO SPIRITVS S.
IER mi kerünc szent lelket, velé öszüen az igaz hitöt, mikor ez vilagbol ki mulunc, áldot Isté otalmaz minket minden gonosztol, Iesus irgalmaz.

Ö igaz vilagóság, tanits miket az igazságra, hitetlensegünket hagyyc el hatra, legyen az vristenec szent akaratya, Iesus irgalmaz.

Nagy irgalmassagodbol, hozzanc valo nagy szerelmedből, Christust alá küldéd az magas menyből, minket meg szabadital ellensegünktől, Iesus irgalmaz.

No azert keresztyenec, halát adgyunc az vristennec, mondgyunc mind ellene mi büneinknec, legyünc öröc fiajjaz vristennec, Iesus irgalmaz.

Ne hagy minket vristen, teüelgenünc a setetsegeben, de tanits meg minket az igaz hitre, valhassuc iduössegünket, már czac te benned, Iesus irgalmaz.

Hála neked atya vristen, es fiadnac Iesus Christusnac, es az vigasztalo szent leleknec, kinec szentelefeből mi hiuatarunc, sötig szenteknec.

Diczerestlec szent háromság, es az bizony istenség, ki szent lelec által az szent irasbol, meg ielenté ő mi nekünc az igaz hitet, Iesus irgalmaz.

VGYANASONROL
IER mi kerünc szent lelket, velé öszüen az igaz hitet

mikor ez világból ki mulunc áldot Isten otalmaz minket minden gonosztul, irgalmaz nekünc.

Te igaz világoſſag, tanits mīket vrunc Christusnac igaz esmeretirē, mely minket bizonyal, iduđzit es őrdc halaltol meg ment, irgalmaz nekünc.

Nemz mi bennünc Christusban valo, hitet mellyel hihelsüc, Christust bündsökört meg holtnac lenni, mert minden azt ki ezt hiēdi bizony iduđzül, irgalmaz nekünc.

Nyomorusag inkban legy, mi biztatönc es őrđsítönc, hogy halalunknac ideien mi meg gyözhelsüc, az őrdögöt es nagy őrdmuel ki mullyunc, irgalmaz nekünc.

AS SSENT HAROMSAGROL.

IEr diczeriüc mindnyaian vrūkat, az atya vrīstēt, neki adgyunc nag halakat, mint mi kegyes atyanknac, mert ő minket semelyerē, teremte ēkesitē, vifeli nekünc nagy güdunkat mīt fiajnac, azért mi tīstellyüc, esfel magasatallyuc, mōduán legyen nag tīstessēg neked áldot vrīstē.

Ier diczeriüc az vr Iesus Christust, atya istennec fiát, Marianac sēp sūlötter, az mi iduđzitöncet, mert ő ertünc ölcözēc emberi abrazatban, sērete minket es meg mofa ő sēnt vérēuel, azért enekellyünc, őtet magasatalluán, nagy hatalom es diczdsēg az mennyej kiralnac.

Ier diczeriüc az sēnt lelec istēt, ki atyaual fiuual mindenkoron egy fessēg bē egyembē diczertetic, biztat minet es meg sēntel mēnyej a iandeckal, annac okaért kēric őtet mint istenüncet, iduel sēnt lelec Isten vilagosits

Vigasztallyad sēnt lelec sūuüncet es sōmoru lelküncet, tanits minket az Christusnac igaz esmeretirē, vviczad meg lelküncet hitben es sēreterben, mikoron kezdünc ez világból elhaza menni, őrđsits meg minket mindengonofs ellen, hogy lelküncet meg adhasuc vigan az mi vrunknac.

DE FIDVTIA IN DEVM

Stanus semmit ne bankoggyál.
Segitseggel hyiuc az menybeli istent, hog minket ne hadgyon nyomorusag inkban, batoritson minket az ő sēnt lelkēuel, tauol iaryion tölünc az nagy hitetlensēg.
Parantsola Isten nyomorusag inkban, hogy czac őtet hyiuc hitből segitsegrē, iruán hatra nekünc sēnt Dauid könyuében, senkinec nem illic rola ketelkedni.

De az hitetlen sūu mindenkor gondollya, hogy elfeletkőzöt rola az vrīsten, es hogy ő tölē mēssē eltauozot, nem varhat ő tölē menyből segitseget.

Szüksēg azért hinni minden nyomorultnac, hog Isten sēmeij menyből reya nezec, es ki menti őtet minden nyauályaból, de határt ne vessen ő segitsegenec.

Ioseph patriarchát Egyptom orsāgban, két esztendeig ott tartác fogfagban, onnēt Isten őtet el ki sēbadi-ta, Egyptom orsāgban feiedelmē tēuc.

Dauid pasitor vala de nag czuda keppen, őtet fel valastá kiraly fessēgrē, es mind holtaig lön neki otolm merr istenben vala neki bizodalma.

Minket is nem hágy el az felleges Isten, mert igéretivel és magát kötelesté, csak velsűc és benné mi remenységünket ez vilagon leszen mi kegyelmes atyánc.

Iusson iol ébünkben szent Peter mondása, holot és azt irya eggyec leuelében, istében vessetec szorgalmatosságokat, mert ő neki vagion mi rolunc nagy gondgya.

Christus is azt mondgya Euangeliomban, hogy é-tünkrol itunkrol es ruhazatunkrol, nekűnc ne legyen szorgalmatosságáról, ha nem kiualtkeppen Isten országarol.

Azert adgyon nekűnc Isten igaz hitet, szüünkűből ki velsűc nag hitetlensegert, szűmőrűfaginkban vigasztaljon minket, halalunc oraián legyen mi mellettűnc.

ANDREAS BATHINVS 1530

Aldot legyen mind őrdőké az atya Isten, diczértesséc magasságban az fia Isten, egyetemben vigasztalo szent lelec vristen.

Nem titkolá az őrdőc Isten kegyelmes akarattyát, alá küldé mennyországbol áldot szent fiát, ki aiandeknelkül hirdeté bűnűnk nec boczanattyát.

Diczeretes szűz leiannac áldot szent méheben, el le szálla fel őrdőzéc az emberi testben, kilentz holnapig viselte szűz leiannac méheben,

Regi nagy időben Abrahamnac meg igertetec, szent lelec által az Prophetác bizonyyal hirdetec, az idő reia-
sűen Isten es ember szűz Mariatol szűletec.

Ez meg ielenec szent Pal iria nem az mi érdeműnkűből, es semmi nem ő igasságos czelekedetinkűből, de csak tulaydon ő irgalmas kegyelmességűből.

Az szűp Iesus ideie szent fel neuekdődec, szent Ianostol az Iordán vizben meg kerestelkedec, magas mēyűből az atya istentől ilyen szozat adatec.

Szerelmes fiam ez ennekem, őtet halgassatoc, Christus vrunc kiált idűetec hozzám, kic szomiuhoztoc, kic en bennem hisű nec őrdőc halált soha nem kostolnac.

Bodogoc azoc az emberec kic istentől tanulnac, kic embereken es czelekedetűkben biznyia nem akarnac, de csak tulaydon ő irgalmas kegyelmességűben.

Az igaz hit nec tiszta gyűműltse vagion az szeretetben, kinec általa czelekednűnc kell az szent reműségben, igaznac vallyad Iesus vrunkot minden igeretiben.

Tekents reánc mi nemes tereműnc kegyes szemeiddel, mert minket meg váltál őrdőgnec markabol draga szent véreddel kezec lábod által vèretűen kemeny vas szegekkel.

Idűdűts minket mi nag igasságunc az te igaz hitetben, mi szüünkű geriezd fel immar az szent reműségben, ki atya istentől mi közbe iaronc vagy minden szűkűségűnkben.

Szűkűség nekűnc keresztűyenek nec az kerestet vilenűnc, nyomorűfagnac kemeny poharit ez vilay-
tolnunc, holtunc vtan mind őrdőké velè v

Isten által Szent Pál azt mondgya eggye irasában, valakic kiuannac kegyessen élni Christus Iesusban, haburufagot nagiot Senuednecc itt ez vilagon.

Nem szallot soha embernecc Sziuében sem gondolatryaban, melleyket azoknac élde Isten szerzett az ő országaban, kic őtet köuetic az igaz hitnecc érdecs vallasaban.

Vedd észedben emberi állat istennecc befeder, érdemünknelkül hozzánc valo nagy szeretetit, bizonyal hidgyed hogy meg adgya az ő igeretit.

Soha senki az töueny tartásból nem iduözülhet vala, es soha senki az parantsolator meg nem tarthattya vala, mert ki eggyket meg nem tarttya vala, mind meg segi vala.

Könyörülénc mi raytunc az őrdc Isten le tekinté se-
kiből, el je szalla ez földnecc sinéré Szent atya kebeléből
hogy ki mentenę az ő iuhaijt az töruénnecc köteléből.

Aztiz parantsolator be szörétá isteni szeretben, ma-
sodikat atyafiuj egy más szeretben, mind az törueny
es az Prophetác fűgnecc az szeretben.

Szomiuhozęc faradoza ehseget seüedę, töuis koronát
ostorokat nagy kénokat Senuede, ezeknecc vtanna mi
érettünc kemény halált Senuede.

Szeretéből meg mosogata dra Szent véreuel, valla-
ra fel vőnc az akolban be vin érdesitüenc az hitben, kic ő
necc azoc nintsenec az töruénnecc kötelében.

győzę az őrdc halált Szent halálauual harmad

napon feltamada nagy diadalmaual, mēnyekben men-
uenc most vralkodic az ő Szent atyauual.

Vallyuc azért keresztenec meg feshült istent, hogy
ki nekünc engesztellye az atya istent, holtunc vtan meg
mútaslá nekünc az istent.

Eletünkbe ez világban meg otalmazzon, az őrdcgről
minden gonostol meg szabaditson, holtunc vtan men-
nyországban meg koronazzon.

Ezt szerzettęc kintsecc Kassaban nem régi időbē, süle-
tet vtan mikor irnanac enni időben, kis Karacson vtan
ezer őt szaz az harmints időben.

CAVSE RECITANTVR FLAGEL-

li, quibus Deus totam vngariam à multis tem-
poribus flagellauit.

Szüksęg kereszteneknecc tudakozni, istēnecc dolgairól
emlekezni, io voltarol nem kel el felekezni, irgal-
massagarol kel értekezni.

Enni kegyessęget edes atyanknac, ranullyuc meg
okát soc ostoranac, vesűc végęc már az soc gonostag-
nac, kiért ostorát erdemlyuc atyanknac.

Gyakor helyen meg irtác az Prophetác, okat en-
mi nekünc meg mondottác, hogy szereti ackit meg ve-
azt irtác, az kösseget es errę tanítottác.

Erről vag ion ackit szeret hogy vęri, mert az atya es
van azont tebi, ammely fiát bizonyaba szereti, az tö-
vakoráb Senuedęri

De nem véri arrá hogy gyűlölnéiè, de hogy óter
hozzá tanítanaià, es kézehez fiat oktatnaià, akarattyát
hogy ő neki tenneie.

Igen órzi Isten az mi lelkünket, mert nem akaria mi
szédelmünket, ez vilaggal egygút el vébésünket azért
látogat ostorral bennünket.

Noha mostán igen nyomorgat minket, azt akaria
hogy esmeriünc bününket, könyörgeshez ézzel intenè
minket, mert el felettyünc sokszor istenünket.

Ó probalni akar ezzel hitünkben, hog meg lassá mint
bizunc mi ő bennè, remensegünc vagy onç nalanál töb-
ben, az tűz által proballia meg éltünkben.

Sokszor Isten embereket büntettet tanuságért, sokat
ostoroztatott: kiuel masnac ő azzal példát adott, hogy mi
terünc más azért vérettetett.

Gyűlölte ő mind óröcké azokat, az nagy Isten béfé-
de vralokat, poganyoknac az mi édes hazánkat, ezért adá
kézekben orsagunkat.

Raytunc éset nagy soc nyomorusagot, bekeffeggel
szenuedgyünc è soc ostrom, hidgyünc mi, meg iüüendè
iteletet, mikor Isten koronazza az hitét.

Ezt regulta im szemünkkel iol lattyuè, az igaznac it
ints helyè iol tudgyuc, az hamisnac élömentét im lat
uc, ezért az itélő birót el váriuc.

Gyűlödelmec ott leszen igazaknac, ez vilagó kic ez
nyomorgtanac, szegyen seg ec leszen az hamisaknac.

em kell immar az iambor atya fiu, vtalatos az Ie-
Isten félő, el vettetet az iambor bölcz tanító.

z soc kéncző iofágu hizelkedő, mostan kedues em-
nél hazudozó, maydan el fogy az iambor Isten félő.
röc Isten felettè irgalmas vagy, im mely sokat el
édrz mert nagy io vagy, el véstésnec istenè mert
n vagy.

ost ez világ mindenüt az nag bünben, szintén vgy
aio mint a visbè, el árradot szantalan gonosagban.
ckic mondgyac magokat keresztyeneknec, mostan
vündöckel böuelködneç, mert czac néuel engedneç
nec.

itkán hallyac istenneç szent igéiét, meg gyűlöltéc
eki hirdetőiét, mert be nyeltéc azt vélic a szetségét.
ry meg azért te ember istenedhez, ragaszkodgyál
nbè feitegéhez, ne bizzál már oly igen è világ hoz.
eg czal hidgyed törbè eijt a gazdagság, el kárhoz-
onyal è czalárd világ, ha elvèted az istét ki igazság.
ekintsed meg ezvilágnac állapattyát, meg elméted
nben álnoklagát, mint ha latnác az szöcsüncnec ál-
gát.

ely szantalan soc böltséc élőb voltac, nagy gazda-
zasaroc vralkottac, mond meg nekem mind ezec
ötrec.

rasagoc soc penzec gazdagsagoc, szep termetec
nazoc örökleg ec, el romtottac idüel oc el véstec.

Mert

De nem véri arrà hogy gyűlölnéè, de hozzá tanítanaia, es kézehez fiát oktatnaia, ak hogy ő neki tennéè.

Igen ő rzi Isten az mi lelkünket, mert nem a fiedelmünket, ez vilaggal egygüt el vésésünk latogat ostorral bennünket.

Noha mostán igen nyomorgat minket, a hogy esmeriünc bűnünket, könyörgeshez ézz minket, mert el felettyünc sokbor istenünket.

Ő probalni akar ezzel hitünkben, hog meg bizunc mi ő bennè, remenségünc vagy oné na ben, az tűz által proballia meg éltünkben.

Sokbor Isten embereket büntettet tanusag ostoroztatott: kiuel masnac ő azzal példát adott teriünc más azért vérttetett.

Gyűlölte ő mind ő rökké azokat, az nagy l de vtalokat, poganyoknac az mi édes hazánkat kézekben orsagunkat.

Raytunc éset nagy soc nyomorusagot, be senuedgyünc è soc ostort, hidgyünc mi, me iteleret, mikor Isten koronazza az hitör.

Ez regulta im semünk el iol lattyuc, az ints helyé iol tudgyuc, az hamisnac élömen uc, ezert az itélő biror el váriuc.

Gyözödelmec ott leszen igazaknac, ez vilag nyomorogtanac, segyen seg ec leszen az hami

Nem kell immar az iambor atya fiu, vtalatos az be geny Isten félð, el vettetet az iambor bölcz tanító.

Az soc kéczdő ioságu hizelkedő, mostan kedues embereknél hazudozó, maydan el fogy az iambor Isten félð.

Ő rdc Isten felettè irgalmas vagy, im mely sokat el senuedrzt mert nagy io vagy, el vésésünc istenè mert te nem vagy.

Most ez világ mindenüt az nag bűnben, sicutén vgy ál az haio mint a visbè, el árradot siantalan gonosagban.

Ackic mondgyác magokat keresztyeneknec, mostan azoc bűndöckel böuelködne, mert czac néuel engedne az istenne.

Ritkán hallýac istenne sicut igéiét, meg gyűlöltéc már neki hirdetőiét, mert be nyeltéc azt vélic a sicut legét.

Tery meg azért te ember istenedhez, ragaszkodg vál mindenbè feilegéhez, ne bizzál már oly igen è világhoz.

Meg czal hidgyed törbè eijt a gazdagság, el kárhoz tar bizonyal è czalárdvilág, ha elvèted az istét ki igazság.

Tekintsed meg ezvilágnac állapattyát, meg elmered mindenben álnoklagát, mint ha latnác az fősüennec álnoklagát.

Mely siantalan soc bölcs ec előb voltac, nagy gazdagoc Czabarc vralkörtac, mond meg nekem mind ezec houa löttec.

Vrasagoc soc penzec gazdagsagoc, sicut termetec agy hazoc örökleg ec, el romortac idüel oc el véséc.

Mert

Mert ollyatán az ember mint a virág, es a fákon, er-
dőbē mint szép zöld ág, ma ifjuság, holuara immár agfág.

Azt iollátod hogy a víz mely gyorfon foly, acki el iő
immaran viűssa nem foly, honnan iő, s-houa megyen azt
nem tudhad.

Az ember is mindēkor mēten megyen, halálához min-
denkor közelb megyen, temerēlēt nē tudgya holot leszen.

Ez világnac ily hazug széplegenec, ne hidgy immár
te ember beszedēnec, tested lelked aianlyad czac istēnec.

Ez világon nagy gazdag lész istennel, minden ioban
élhetz te felleg enél, viűssát ne vőy czac az ő beszedēnec.

Mind ezekrē vészérlyen atya Isten, es ő vélē meg val-
to fiu Isten, az szent lélec szentē ő bizony Isten.

I CANTIO DE MATRIMONIO
I AMbor hazafoc meg halgassatoc, ti rendetēket meg
tanullyatoc, es az okait meg gondollyatoc, hogy ti sz-
terekben ti el iaryiatoc.

Semmi nem egyéb az szent hazafság, hanem tisztas-
ság es nagy iamborság, istentől szerez igaz tarsaság es
törvény szent valo nyafaság.

Mikor Adamot Isten teremte, az ő képérē meg eke-
sire paradizomban őtet be viue, gyönyörűségben őtet
helyhere.

Minden államác, már tarsa vala, czac hog meg Adá
felnelkül vala, hozza hasonlo tarsa nem vala, ackor a
Isten ezt mondgy vala.

Nem

205

KÖSZÖNSEGES

Mert ollyatán az ember mint a virág, es a fákon, er-
dőbő mint szép zöld ág, ma ifjuság, holuara immár agfág.

Azt iollátod hogy a víz mely gyorson foly, acki el iő
immaran visssa nem foly, honnan iő, s-houa meg yen azt
nem tudhad.

Az ember is mindēkor mēren meg ien, halálához min-
denkor közalb meg yen, temerését nē tudgya holot lesēn.

Ez világnac ily hazug szépsēgenec, ne hidgy immár
te ember besēdenec, telted lelked aianlyad czac istēnec.

Ez világon nagy gazdag lész istennel, minden ioban
élhetz te fellegenel, visssát ne vőy czac az ő besēdenec.

Mind ēzekrē vezérlyen atya Isten, es ő vélē meg val-
to fiu Isten, az sēnt lélec sēntelē bizony Isten.

I CANTIO DE MATRIMONIO
I Ambor hazásoc meg halgassátoc, ti rendetēket meg-
tanullyatoc, es az okait meg gondollyatoc, hogy tisz-
tettekben ti el iaryiatoc.

Semmi nem egyéb az sēnt hazaság, hanem tisztas-
ság es nagy iamborság, istentől szerzet igaz tarsaság es
törvény szerint valo nyaiáság.

Mikor Adamor Isten teremte, az ő képérē meg eke-
sire paradiczomban őtet be viue, gyönyörűségben őtet
helyhere.

Minden államác, már tarsa valà, czac hog meg Adà
felnelkül valà, hozza hasonlò tarsa nem valà, ackor a
Isten ezt mondgy valà.

Nem

RM 14² 274